Έτος Ζ'

Τεύχος 148ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὑπόθεσις Μανώλη Γλέζου—Ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος τοῦ ἐν Ἀθήναις Διαρκοῦς Στρατοδικείου, διὰ τὸν Γλέζον καὶ τοὺς συνεργάτας του, ὑπὸ Ἀστυν. Δ) ντοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 7175

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διώξεως ἐγκληματιῶν, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία» τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1958 7199

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Τέσσαρες παιδοκτονίαι — Εἰδεχθεῖς ἐγκληματίαι (παιδοκτόνοι), ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», τεῦχος Ἰουνίου 1959, κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Ἀλεξάνδρου Πίσπα 7200

Στυγερὸς δολοφόνος — Γερμανὸς ἀρχιτέκτων ἐδολοφόνησε τριάντα γυναῖκες, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀπογευματινὴ» τῆς 14ης Μαΐου 1959 7204

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὰς διαφόρους χώρας, ὑπὸ Ἀρχιφύλακος J. Kramer, κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Κανελλοπούλου 7206

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἄλλοι σ' αὐτόν, ὑπὸ κ. Σ. Χανδρῆ, Δικηγόρου 7203

Γιὰ τὴ χαρά, ὑπὸ κ. Σ. Χανδρῆ, Δικηγόρου 7207

ΑΝΤΙΑΛΚΟΟΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ἔρευνα ἐπὶ ἀλκοολικῶν ἐγκληματιῶν καὶ μεταχείρισις αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Φυλακῶν Βελγίου κ. M. Helmont (συνέχεια καὶ τέλος) 7208

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

«... Φεύγοντας ἀπὸ τὸν κομμουνιστικό... παράδεισο...», ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σπύρου Πηλοῦ 7211

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Προσκύνημα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Κερκύρας, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Π. Παπαρρηγοπούλου 7217

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 7219

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 7221

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7222

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { Ι ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
Γ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.'	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1959	ΤΕΥΧΟΣ 148ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΗ'. ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟΥ

— ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΜΠΤΙΚΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΛΕΖΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ —

ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 897/59

Τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Διαρκοῦς Στρατοδικείου.

Συγκείμενον ἐκ τῶν: 1) Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Α' Τάξεως Ἀνδρεοπούλου Φρίξου, ὡς Προέδρου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Στρατοδικείου, 2) Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Δ' Τάξεως Παπαδάκη Ἰωάννου, Εἰσηγητοῦ τοῦ Στρατοδικείου καὶ 3) Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Γ' Τάξεως Μπερμπίλη Νικολάου, ὁρισθέντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Συνελθὸν ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ του τὴν 25ην Ἰουνίου 1959 παρουσίᾳ τοῦ τε Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Α' Τάξεως Σκόρδα Χρήστου καὶ τοῦ Γραμματέως Λοχαγοῦ Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης Τζουμάκα Δημητρίου, ἵνα σκεψάμενον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐπομένης ποινικῆς ὑποθέσεως.

Κατὰ τῶν: 1) Κολλιγιάννη Κων/νου τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττα ἢ Κουρμούλη Φωκίωνος τοῦ Παναγιώτου, 3) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου τοῦ Ἰωάννου, 4) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου τοῦ Μιχαήλ, 5) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου τοῦ Χρήστου, 6) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννας συζύγου τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Δημητρίου Ζορμπαλᾶ, 7) Συγκελάκη Ἀντωνίου τοῦ Εὐαγγέλου, 8) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου τοῦ Ἀστερίου, 9) Ραγουζαρίδη Κων/νου τοῦ Βασιλείου, 10) Καραμπάση Στυλιανοῦ τοῦ Ἀντωνίου κ.λ.π. ἠσκήθη ποινικὴ δίωξις ἁρμοδίως ἐπὶ παραβάσει τοῦ Α.Ν. 375/36 «περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας».

Συνεπείᾳ ταύτης διετάχθη καὶ ἐνηργήθη τακτικὴ ἀνάκρισις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὁ παρ' αὐτῷ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1240/18.6.1959 ἐγγράφου προτάσεώς του ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς:

Εἰσάγων τὴν ποινικὴν δικογραφίαν κατὰ τῶν :

Α'. 1) Κολλιγιάννη Κων/νου τοῦ Λαζάρου, 2) Βέττα ἢ Κουρμούλη Φωκίωνος τοῦ Παναγιώτου, 3) Βουτσᾶ 'Ελευθερίου τοῦ 'Ιωάννου, 4) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου τοῦ Μιχαήλ, 5) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου τοῦ Χρήστου, 6) Τρικκαλινοῦ 'Ιωάννας συζύγου τοῦ Γεωργίου τὸ γένος Δημητρίου Ζορμπαλᾶ, 7) Συγκελάκη 'Αντωνίου τοῦ Εὐαγγέλου καὶ 8) Καρκαγιάννη 'Αντωνίου τοῦ 'Αστερίου, κατηγορουμένων ἐπὶ προσφορᾷ διὰ τὴν προμήθειαν πληροφοριῶν μυστικῶν στρατιωτικῆς σημασίας κ.λ.π. ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας, ἀπὸ κοινοῦ (ἄρθρ. 9 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρ. 2 Α.Ν. 375/36).

Β'. 1) Ραγουζαρίδη Κων/νου τοῦ Βασιλείου, 2) Καραμπάση Στυλιανοῦ τοῦ 'Αντωνίου, 3) Εὐθυμιάδου Δημητρίου τοῦ Μιχαήλ, 4) Εὐθυμιάδου Παναγιώτας συζ. τοῦ Δημητρίου, 5) Μούχου Δημητρίου τοῦ Σταματίου, 6) Μαλιάκα 'Αντωνίου τοῦ Κυριάκου, 7) Μαλιάκα Μαριάνθης τοῦ 'Αντωνίου, 8) Δολιανίτου Γεωργίου τοῦ Κων/νου, 9) Δολιανίτου Βασιλικῆς τοῦ Γεωργίου, 10) Γλέζου 'Εμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, 11) Γρηγοριάδου Γεωργίου τοῦ 'Ελευθερίου, 12) Γρηγοριάδου Μαρίας τοῦ Γεωργίου, 13) Ζαχαροπούλου 'Αχιλλέως τοῦ Βασιλείου, 14) Τανὲ Πέτρου τοῦ Χαραλάμπους, 15) Θανασᾶ 'Αλεξάνδρου τοῦ Παναγιώτου, 16) Καλογερᾶ Σωτηρίου τοῦ 'Αριστείδου, 17) Μοροχλιάδου Θεοδώρας τοῦ Κων/νου, 18) Μοροχλιάδου Νικολάου τοῦ Κων/νου καὶ 19) Σουλτάνη 'Αγγέλου τοῦ Παναγιώτου, κατηγορουμένων ἐπὶ παροχῇ βοηθείας κ.λ.π. εἰς τοὺς ἀνωτέρῳ ἐν κεφαλαίῳ Α' κατηγορουμένους ἐν γνώσει τῶν προθέσεων αὐτῶν, ἀπὸ κοινοῦ (ἄρθρ. 10 § 1 Α.Ν. 375/36) μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 115/49 γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ΥΙ Τμήματος τοῦ παρ' ᾧ παρίσταμαι Στρατοδικείου, δι' ἧς γνωμοδοτεῖ ὅπως παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην : 1) οἱ ἀνωτέρω ἐν κεφαλαίῳ Α ἀναφερόμενοι ὀκτὼ κατηγορούμενοι ἐπί : α) προσφορᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 Α.Ν. 375/36 πράξεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπίας ἀπὸ κοινοῦ, 2) οἱ ἐν κεφαλαίῳ Β καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἕως καὶ δώδεκα (12) ἀναφερόμενοι κατηγορούμενοι, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 10 § 1 Α.Ν. 375/36, ἀπὸ κοινοῦ, καὶ 3) ὅπως μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐν κεφαλαίῳ Β καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ 13 μέχρι καὶ 19 ἀναφερομένων κατηγορουμένων ἐπὶ παραβάσει ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἄρθρ. 10 § 1 Α.Ν. 375/36, ἐκτίθημι ὅτι ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐν γένει ἀνακρίσεως καὶ δὴ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν νομίμως ἐξετασθέντων μαρτύρων Παπασπυροπούλου Κων/νου, Σακελλαρίου Βασιλείου, Κοκκινάκη Λουκᾶ κ.λ.π. ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα τῆς δικογραφίας, προέκυψαν τὰ ἑξῆς πραγματικὰ περιστατικά: 'Από τῆς ἱδρύσεώς του καὶ μέχρι σήμερον ἔτι, τὸ Κ.Κ.Ε. ἐνεργεῖ καὶ ἐφαρμόζει πρόγραμμα πλήρως εὐθυγραμμισμένον πρὸς τὴν πολιτικὴν γραμμὴν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἀσχέτως ἐὰν αἱ ἐνέργειαί του αὗται στρέφονται ἐναντίον τῶν 'Εθνικῶν συμφερόντων τῆς Χώρας. Καὶ τοῦτο διότι τὸ Κ.Κ.Ε. ὡς τμῆμα τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, δὲν κατευθύνεται ἀπὸ τὰ ἰδανικὰ τοῦ 'Ελληνικοῦ "Εθνους καὶ τῆς 'Ελληνικῆς φυλῆς, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὰς διεθνιστικὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κομμουνισμοῦ αἱ ὁποῖαι συμπίπτουν ἀπολύτως μὲ τὰς ἰμπεριαλιστικὰς περὶ παγκοσμίου κυριαρχίας ἐπιδιώξεις τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Τοιουτοτρόπως τὸ Κ.Κ.Ε. εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του σχεδὸν (1922) ἀντετάχθη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ "Εθνους, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν 'Ελλήνων τῆς Μ. 'Ασίας, διεξαγόμενον ἀγῶνα καὶ διὰ παντὸς μέσου, ὡς ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς του Ν. Ζαχαριάδης κατ' ἐπανάληψιν ἐδήλωσεν, ἐπεδίωξεν τὴν διάβρωσιν τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ καὶ κατάρρευσιν τοῦ ἐν Μ. 'Ασίᾳ πολεμικοῦ μετώπου καὶ τοῦτο διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Κ.Κ.Ε. ἐξυπηρέτει τὸ συμφέρον τῆς ἡγέτιδος τοῦ κομμουνισμοῦ χώρας, ἡ ὁποία ἦτο σύμμαχος τῆς Κεμαλικῆς Τουρκίας. Κατὰ Δεκέμβριον 1924 δι' ἀποφάσεως τοῦ τρίτου ἐκτάκτου συνεδρίου αὐτοῦ, προσχωρεῖ ὀργανωτικῶς εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως ἱδρυ-

θεῖσαν τὸ ἔτος 1919 Κομμουνιστικὴν Διεθνῆ, μετωνομάσθη ἀπὸ Σ.Ε.Κ.Ε. εἰς Κ.Κ.Ε. (Τμῆμα τῆς Γ' Διεθνοῦς) καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὀργανωθῇ καὶ νὰ λειτουργῇ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐντολὰς αὐτῆς. Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης τυφλῆς ὑποταγῆς του εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ εἶναι καὶ ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω τρίτον συνέδριον ληφθεῖσα ἀπόφασις, περὶ ἀποδοχῆς καὶ προπαγανδίσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ε' Συνεδρίου τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς διατυπωθέντος, τῇ ἀξιώσει τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, συνθήματος «περὶ ἀνεξαρτήτου Μακεδονίας καὶ Θράκης», παρ' ὅτι τοῦτο ἦτο ἀντίθετον πρὸς ὅλα τὰ ἱστορικά, Ἐθνολογικά, οἰκονομικὰ καὶ στρατιωτικὰ δεδομένα. Ἐδέχετο τοιουτοτρόπως ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε νὰ παραδώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην μὲ τὸν Ἑλληνικώτατον πληθυσμόν της εἰς τὸν Βουλγαρικὸν ζυγόν, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται διὰ τοῦτο οὐδεμίαν Ἐθνικὴν ἐντροπήν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐθεώρει ἑαυτὸ ὑπερήφανον διότι οὕτω ἐξεδήλου τὴν ἀφοσίωσίν του καὶ τὴν πίστιν του πρὸς τοὺς αὐθέντας του. Οἱ πράκτορες τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Κομιντέρν : Τσετούγιεθ Ἀλέξανδρος, Πετρόφσκυ Ἀνδρέας, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ρ., ὁ Βούλγαρος Μασίμωφ καὶ ὁ Οὐκρανὸς Ἐμμανήλσκι ἀφιχθέντες λάθρᾳ ἐνταῦθα ὑπὸ ψευδεῖς ἰδιότητας καθωδήγουν τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του καὶ τὸ ὠργάνωσαν μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιτελέσῃ ἀρτιώτερον τὸν ρόλον τοῦ εὐτελοῦς πράκτορος ξένων συμφερόντων. Οὕτω καθοδηγούμενον τὸ Κ.Κ.Ε. τὸ ὁποῖον, ὡς αὐτὴ αὕτη ἡ ἡγεσία του τονίζει, εἶναι κόμμα συνωμοτικὸν καὶ ἐπαναστατικόν, ἔδρασεν ἔκτοτε διὰ τὴν δι' ἐπαναστάσεως ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος, διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καὶ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ κομμουνιστικοῦ στρατοπέδου. Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν του τὸ Κ.Κ.Ε. μετεχειρίσθη ἔκτοτε πάντα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του μέσα ὥστε νὰ συγκεντρώνῃ πληροφορίας μυστικὰς στρατιωτικῆς σημασίας ἀφορώσας τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν, τὰς δυνάμεις καὶ τὰς κινήσεις τῶν Ἐθνικῶν ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ νὰ ἐνημερώνῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τῆς ἡγεσίαν τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ἥτις κατέστρωνε ἑκάστοτε τὰ σχέδια ἐνεργειῶν κατ' αὐτῶν. ἵνα ἐν καιρῷ τῷ δέοντι καταστῶσιν ἀνίκανοι ὅπως ἐκπληρώσωσιν τὴν Ἐθνικήν των ἀποστολήν. Διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν πρακτοριακόν του τοῦτον ρόλον τὸ Κ.Κ.Ε. ὠργάνωσεν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς Γ' Διεθνοῦς, τὰς διατυπωθείσας ἀποφάσεις εἰς τοὺς 21 ὅρους τοῦ Β' Συνεδρίου αὐτῆς καὶ οὓς ἀπεδέχθη τὸ Κ.Κ.Ε., παράνομον συνωμοτικὸν μηχανισμὸν καὶ δι' αὐτοῦ εἰσεχώρησεν ἐντὸς τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων πολεμικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωτικῆς σημασίας καὶ μέσῳ τοῦ μυστικοῦ τούτου μηχανισμοῦ ἐξεπλήρου τὸ πρακτοριακὸν καὶ κατασκοπευτικόν του καθῆκον. Ἐπειδὴ ὅμως, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπῆρχον κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη καὶ στελέχη ἅτινα δὲν εἶχον ἀπολέσει τελείως τὴν Ἐθνικήν των συνείδησιν, καὶ δὲν ἐδέχοντο προθύμως νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τυφλὰ καὶ μίσθαρνα ὄργανα τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ὁ Διεθνὴς Κομμουνισμὸς συνεκέντρωσεν εἰς τὴν Μόσχαν σεβαστὸν ἀριθμὸν ἀφοσιωμένων Ἑλλήνων κομμουνιστῶν, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ ἐξεπαίδευσε πλήρως εἰς εἰδικὰς πρὸς τοῦτο ἱδρυθείσας σχολάς, ἤρχισε τὴν ἀποστολήν των ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926, ἐν Ἑλλάδι, ἵνα οὗτοι ἀναλάβωσι τὴν καθοδήγησιν τοῦ κόμματος καὶ ἀπομακρύνωσιν ἐκ τῶν τάξεων αὐτοῦ ὅλα τὰ ἀνεπιθύμητα καὶ μὴ ἀφοσιωμένα στελέχη. Πράγματι, οὗτοι κατώρθωσαν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, κυρίως δὲ ἀπὸ τὸ ἔτος 1931, ὅτε ἐπλαισιώθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Ζαχαριάδη, διορισθέντος ὑπὸ τῆς Μόσχας, ὅπου μέχρι τότε ἐφοίτα εἰς τὴν Σχολὴν Κούτβ, ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Κ.Κ.Ε., νὰ ἐπικρατήσωσι πλήρως ἐπὶ τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος. Ἡ νέα ὑπὸ τὸν Ζαχαριάδην ἡγεσία προέβη εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ κόμματος ἐκ τῶν φρα-

ξιονιστικῶν, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ὁρολογίαν, στοιχείων καὶ ὠργάνωσεν τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπὶ τῶν μπολσεβικικῶν ἀρχῶν, διὰ τῆς δημιουργίας δύο κομματικῶν μηχανισμῶν, παραλλήλως δρώντων, τοῦ νομίμου καὶ τοῦ παρανόμου. Ὁ νόμιμος μηχανισμός, συμφώνως πρὸς τὰς καταστατικὰς ἀρχὰς ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τὰς διατυπωθείσας ὑπὸ τοῦ 2ου Συνεδρίου τῆς Κομιντέρν, καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ. Διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὸν πρακτοριακὸν καὶ ἐπαναστατικὸν του ρόλον τὸ Κ.Κ.Ε. ἐμφανίζεται ἐνίοτε, ὅτε αἱ ἀνάγκαι τὸ ὑποχρεώνουν, ὡς κόμμα Δημοκρατικὸν καὶ φιλειρηνικὸν καὶ ὑπερθεματίζει τῶν Ἐθνικῶν τῆς χώρας διεκδικήσεων ὅταν αὗται στρέφωνται ἐναντίον τῶν ἐλευθέρων Δυτικῶν Κρατῶν. Συγχρόνως ὅμως μὲ τὰς ἀπατηλὰς περὶ Δημοκρατίας καὶ εἰρήνης διακηρύξεις του δὲν παραλείπει τὴν συνεχῆ καὶ ἐντατικὴν ὀργάνωσίν του, διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμον νὰ ἀναλάβῃ ἐπαναστατικὴν δρᾶσιν ὁσάκις ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς δώσῃ τοιαύτην ἐντολήν. Ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπεδίωξεν ἑκάστοτε τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του, ἄλλοτε διὰ τῆς ὑποκινήσεως ἐπαναστατικῶν κινημάτων, ἄλλοτε διὰ τῆς δυνάμεως τῶν Ρωσικῶν ὅπλων καὶ ἄλλοτε διὰ τῆς ὑπούλου πολιτικῆς τοῦ «Δουρείου ἵππου», ὡς εἶχεν ἀποκαλέσει ὁ ἡγέτης τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς Βούλγαρος κομμουνιστὴς Δημητρώφ, τὴν πολιτικὴν τῶν λαϊκῶν πατριωτικῶν μετώπων. Ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς ἀναλόγως τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔχει, περὶ ἐπικρατουσῶν εἰδικῶν συνθηκῶν εἰς ἑκάστην χώραν, καθορίζει τὸν τρόπον δράσεως τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Τὰς πληροφορίας ταύτας, αἵτινες κυρίως ἀφοροῦν τὴν οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν κατάστασιν ἑκάστης χώρας συγκεντρώνει ἐκ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Οὕτω τὸ ἔτος 1936 ἔχων ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς πληροφορίας, ἐκ μέρους τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅτι τοῦτο εἶχεν ἐπιφέρει διάβρωσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ὀργανώσεις κ.λ.π. τῆς χώρας μας καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶχε μειωθῆ αἰσθητῶς ἡ δύναμις ἀντιστάσεως τῶν Ἐθνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπαναστατικῆς δράσεως, ἣν εἶχεν ὁρίσει διὰ τὴν 5ην Αὐγούστου 1936 καὶ τὴν ὁποίαν ἡ τότε Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 τελοῦσα ἐν γνώσει τῶν ἄνω σχεδίων, ἐματαίωσεν. Τὸν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1940, ὅταν ὁ ἡρωϊκὸς Ἑλληνικὸς Στρατὸς εἶχεν ἀποκρούσει τὴν Ἰταλικὴν ἐπίθεσιν καὶ εἶχεν ἐκμηδενίσει τὰς Ἰταλικὰς Φασιστικὰς φάλαγγας καὶ μὲ τὸ αἷμα του ἔγραφε τὰς ἐνδοξωτέρας σελίδας τῆς συγχρόνου ἱστορίας τοῦ Ἔθνους, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Νικόλαος Ζαχαριάδης, μίσθαρνον καὶ πιστὸν ὄργανον τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται οὐδεμίαν Ἐθνικὴν ἐντροπήν, ἐχαρακτήριζε τὸν ὑπέροχον τοῦτον ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους ὡς ἰμπεριαλιστικὸν φασιστικὸν καὶ κατακτητικὸν πόλεμον, ἀπεκάλει τοὺς Ἰταλοὺς στρατιώτας ἀδελφούς καὶ διέτασσε τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τοῦ ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους διεξαγομένου ἱεροῦ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀγῶνος καὶ διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὸ εἶχεν ὁδηγήσει εἰς τὴν νίκην. Οὕτω ἐξετέλει τὸ Κ.Κ.Ε. τὸ καθῆκον του πρὸς τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν καὶ τὴν ἡγέτιδα αὐτοῦ χώραν, ἥτις ἦτο σύμμαχος τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας καὶ τῆς Φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ ἀπὸ συμφώνου διεμοιράζετο μετ' αὐτῶν τὴν Πολωνίαν καὶ κατεβρόχθιζε τῇ συναινέσει αὐτῶν, τὰς Βαλτικὰς χώρας. Ὅταν ὅμως ἀργότερον τὸ ἔτος 1941, ἡ ἡγέτις τοῦ κομμουνισμοῦ χώρα, ἡ «μεγάλη Σοβιετικὴ Πατρίδα τῶν κομμουνιστῶν», ἐδέχετο τὴν Γερμανικὴν ἐπίθεσιν, τότε ἐξύπνησε εἰς τὰς ψυχὰς τούτων ἡ Ἐθνικὴ των συνείδησις, τότε συνεκινήθησαν καὶ ἔλαβον ἀποφάσεις, διὰ τὴν ἀνάληψιν ἀγῶνος κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Σοβ. Ρωσίας. «Ἡ ὑπεράσπισις τῆς «Σοβιετικῆς Ἕνωσης», ἡ ὑπεράσπισις τῆς νίκης της μὲ ὅλα τὰ μέσα εἶναι ὕψιστον καθῆκον κάθε κομμουνιστή, κάθε ἐργαζομένου, κάθε ἀνθρώπου ποὺ θέλει ἐλεύθερη τὴν χώραν του ἀπὸ τὸν φασιστικὸν ζυγόν» ἐτόνιζεν ἡ ἀπόφασις τῆς 6ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. τοῦ Ἰουλίου 1941. Ἡ ὑπεράσπισις τῆς

Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ οὐχὶ τῆς Ἑλλάδος ἦτο τὸ ὕψιστον καθῆκον τῶν κομμουνιστῶν. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπωφεληθὲν τῆς ἐπικρατήσεως πλήρους συγχύσεως καὶ οὐσιαστικῆς ἀνυπαρξίας κρατικῆς ἐξουσίας, ἐνεφανίσθη ὑπὸ τὸν παραπλανητικὸν μανδύα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου καὶ ἀφοῦ ἐνόπλως διέλυσεν τὰς περισσοτέρας Ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας κατώρθωσε νὰ μονοπωλήσῃ τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐπιρροὴν τοιαύτην, ὥστε νὰ καταστῇ ἀναγκαία, ἐπικειμένης τῆς πτώσεως τῆς Γερμανίας, ἡ συμμετοχὴ τούτου εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐν Λιβάνῳ Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν.Τόσον κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀπελευθερώσεως, ὅσον καὶ μετ' αὐτήν, τὸ Κ. Κ.Ε. διὰ τοῦ στόματος τῶν ὑπευθύνων ἡγετῶν του διεκήρυττε τὴν πίστιν του πρὸς τὴν ὁμαλὴν Δημοκρατικὴν ἐξέλιξιν τῆς Χώρας καὶ ἐνῷ ἠδύνατο ἐὰν ἦτο Ἐθνικῶς σκεπτόμενος πολιτικὸς ὀργανισμός, νὰ συμβάλῃ πράγματι εἰς τὴν τοιαύτην δημοκρατικὴν ἐξέλιξιν, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐξελιχθῇ εἰς σοβαρὸν πολιτικὸν παράγοντα τῆς Χώρας, ἐν τούτοις δὲν ἀπεμακρύνθη τοῦ βασικοῦ στρατηγικοῦ σκοποῦ του τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ. Τὸν Δεκέμβριον 1944 ἐπεχείρησε διὰ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Χώρας εἰς τὰ ἰμπεριαλιστικὰ σχέδια τοῦ κομμουνισμοῦ. Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῶν προδοτικῶν του σχεδίων τὸ Κ.Κ.Ε. πιεζόμενον ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνασυγκροτήσεως του, διετυμπάνιζεν καὶ πάλιν τὴν πίστιν του πρὸς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὸν Κοινοβουλευτισμόν, ἐνῷ συγχρόνως ἀπέκρυπτε τὸν ὁπλισμὸν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἐφυγάδευσε τὰ ὑπολείμματα αὐτοῦ ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς χώρας. Ταῦτα παρέδωκεν εἰς τὸν Διεθνῆ Κομμουνισμόν, ὅστις ἀφοῦ τὰ ἐξεπαίδευσε στρατιωτικῶς εἰς στρατόπεδα τῶν γειτονικῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν, τὰ εἶχεν ἕτοιμα διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς νέαν ἐξόρμησιν, ὅταν θὰ ἔκρινεν ὅτι ἦτο κατάλληλος ἡ στιγμή. Πράγματι μετ' ὀλίγον, πιστεύων ὁ Διεθνὴς Κομμουνισμός, ὅτι αἱ διεθνεῖς μεταπολεμικαὶ συνθῆκαι ηὐνόουν τὴν ἐπανάληψιν ἐπαναστατικῆς δράσεως, ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ ἀναλάβῃ νέον ἔνοπλον ἀγῶνα.Τὸ Κ.Κ.Ε. τυφλὸν ὄργανον τούτου ἐπειθάρχησεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν Ὁλομέλειαν τῆς Κ.Ε.τὴν 12.2.46, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ἐνάρξεως ἐνόπλου ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον καὶ διεξήγαγε μὲ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν συνδρομὴν τῶν χωρῶν τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος καὶ τῶν ἀπανταχοῦ πρακτόρων τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐνόπλου ταύτης ἐπιθέσεως, διὰ τῆς συντριβῆς τοῦ συμμοριτισμοῦ εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον (Αὔγουστος 1949), ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. δὲν παρητήθη τῶν ἐπιδιώξεών της, τουτέστιν τῆς καταλήψεως τῆς Ἀρχῆς διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ τῆς ὑποταγῆς καὶ ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ δορυφόρα Κομμουνιστικὰ Κράτη, ἀλλ' ἁπλῶς μετέβαλε τακτικὴν καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν πάντοτε τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ (τῆς Κομινφόρμ) καθώρισε τοὺς νέους σκοπούς, οἵτινες ἐτίθεντο πρὸς πραγμάτωσιν διὰ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὰ πρὸς ἐπίτευξιν τούτων μέσα. Οἱ σκοποὶ οὗτοι διαφαίνονται σαφῶς καὶ ἀπὸ τὰς δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβε κατὰ καιροὺς ἡ Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Τοιουτοτρόπως ἡ Ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. συνελθοῦσα κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1949 μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀπεφάσισε καὶ τὰ ἑξῆς : α) Νὰ σταματήσῃ τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα καὶ νὰ ἀφίσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας ὁμάδας συμμοριτῶν, ὡς μέσον πολιτικῆς πιέσεως, ἵνα ἐξαναγκάσῃ τὴν τότε Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν χορήγησιν γενικῆς ἀμνηστείας κ.λ.π. καὶ β) Νὰ ἀλλάξῃ τὴν πολιτικὴν γραμμὴν καὶ νὰ μεταφέρῃ τὸν ἀγῶνα του εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τύπον λαϊκῆς ἐπαναστάσεως.Ὁ δὲ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε., Ν. Ζαχαριάδης εἰς βιβλίον του ἐκδοθὲν μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ καθορίζει τὴν κομμουνιστικὴν τακτικὴν ὡς ἑξῆς:... «Οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος κατέβασαν τὸ ὅπλο παρὰ

πόδας... καὶ μετὰ τὴν ὑποχώρησίν μας ἀπὸ τὸ Βίτσι—Γράμμο ἡ κατάστασις εἰς τὴν 'Ελλάδα παραμένει ἐπαναστατική... ὁ ὁπλισμὸς ποὺ κρατᾶνε σήμερα οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ Μ.Α.Υ. θὰ γίνῃ ἐφεδρεία μας ἂν ἐμεῖς δουλέψουμε καλὰ» καὶ συνεχίζει: «Τὸ Κ.Κ.Ε. βρίσκεται σήμερα στὴ δεύτερη περίοδο τῆς ἐξέλιξής του. 'Ο Στάλιν ἀναφέρει τρεῖς περιόδους ἐξέλιξης τοῦ Κ.Κ. Ρωσίας. 'Η πρώτη περίοδος εἶναι ἡ σύνθεση τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς του. 'Η δεύτερη εἶναι ἡ περίοδος τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα τῶν μαζῶν. Καὶ ἡ τρίτη εἶναι ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας». Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω βιβλίον του γράφει: «Μὲ ὅσο περισσότερο πεῖσμα οἱ κομμουνιστὲς καταπιαστοῦν μὲ τὴν δουλειὰ αὐτὴ» δηλαδὴ τὴν ὀργάνωσιν παρανόμου μηχανισμοῦ, «τόσο ἡ σημερινὴ σύμπτυξη καὶ ὑποχώρησή μας θᾶναι καὶ σύντομη καὶ προσωρινή, τόσο πιὸ σύντομα θὰ δημιουργήσουμε τὶς συνθῆκες ποὺ θὰ ὡριμάσουν οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν καινούργια γενικὴ ἀντεπίθεση». 'Ο ἴδιος κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1950 ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Ν. Βλαντᾶ ἐνώπιον τῆς Ζ' 'Ολομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶπεν: «Οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ 'Ελλάδος δὲν ἔπαθαν καταστροφικὴ ἧττα, ἀλλὰ παρέμειναν ἄθικτες καὶ ἑτοιμοπόλεμες, ἐνῷ τὸ ἀντάρτικο ντουφέκι λαλεῖ πάλι καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν 'Αθήνα». 'Ως προϋπόθεσιν ὅμως ἀπαραίτητον δημιουργίας εὐνοϊκῶν «γιὰ τὴν καινούργια ἀντεπίθεση», συνθηκῶν ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. θεωρεῖ τὴν διάβρωσιν τοῦ Στρατοῦ, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἀναθέτει εἰς ὅλους τοὺς κομμουνιστάς. 'Η Γ' Συνδιάσκεψις τοῦ Κ.Κ.Ε. (15-16 'Οκτωβρίου 1950) ἀπηύθυνε προκήρυξιν πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὸν Στρατὸν ἐν τῇ ὁποία ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κάμνει καὶ τὴν ἑξῆς ἐπίκλησιν: «Φαντάροι, Σμηνῖτες, τίμιοι 'Υπαξιωματικοὶ καὶ 'Αξιωματικοί, μὴ πᾶτε στὴν Κορέα. Μὴ ἐπιβιβασθῆτε στὰ πλοῖα... Κουκουέδες καὶ 'Επονῖτες ἀγωνιστὲς καὶ μαχητὲς τοῦ λαοῦ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῆς 'Ελλάδος. Πιὸ ὠργανωμένα, πιὸ ἀποφασιστικά, πιὸ θαρραλέα στὸν ἀγώνα. 'Οργανῶστε, καθοδηγῆστε παντοῦ τὸν Λαόν, τὰ στρατευμένα παιδιά του, ὀργανῶστε τὴν ἀντίσταση... Κι' ἂν κάνουμε τὸν πόλεμο ὁ Λαὸς θὰ πιάσῃ πάλι τὰ Ταμπούρια, θὰ ἀνεβῇ μὲ τοὺς ἀντάρτες στὸ βουνό, θὰ τοὺς κάμῃ τὸν πόλεμο τάφο τους. "Αν οἱ ἐκμεταλλευτὲς μοναρχοφασίστες τολμήσουν, θὰ τοὺς τσακίσουμε. Δὲν θὰ πολεμήσουμε ἐνάντια στὴν 'Αλβανία καὶ τὴν Βουλγαρία. Τὸ στρατὸ ποὺ ἑτοιμάζουν θὰ τοὺς τὸν σμπαραλιάσουμε. Θὰ τοὺς κτυπήσουμε ἀπὸ τὰ μέσα μαζὶ μὲ τοὺς στρατοὺς τῶν Λαϊκῶν δημοκρατιῶν... ποτὲ δὲν θὰ πολεμήσουμε τὴν μητέρα μας Σοβιετικὴ "Ενωση. Θὰ στρέψουμε τὰ ὅπλα ἀντίστροφα». (Βλέπε «Δημοκρατικὸν» 21 'Οκτωβρίου 1950 σελὶς 2). "Εν ἔτος βραδύτερον, τὸν 'Οκτώβριον τοῦ 1951, συνῆλθεν ἡ δευτέρα 'Ολομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ ὁποία ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς δημιουργίας τοῦ 'Ενιαίου Δημοκρατικοῦ Μετώπου. 'Επὶ τοῦ θέματος τούτου, γράφων ὁ Ν. Ζαχαριάδης εἰς τὸ ἐπίσημον ἐν τῷ Παραπετάσματι ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Νέος Κόσμος» τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 φύλλον τοῦ Δεκεμβρίου 1951 σελὶς 6, ἀπειλεῖ: «Ξεχνᾶτε πῶς φεύγουν οἱ φαντάροι στὴν Οὐκρανία. Ξεχνᾶτε πῶς διέλυσε τὸ Στρατὸ στὴ Μικρασία στὸ 1922. Ξεχνᾶτε τὸ Στρατὸ καὶ τὸ Στόλο στὴ Μέση 'Ανατολὴ στὰ 1944. Ξεχνᾶτε ἀκόμα καὶ τὴν ἀγωνία ποὺ περάσατε στὸ Βίτσι—Γράμμο πρὸς τὰ μέσα καὶ τὰ τέλη τοῦ 1948... Καὶ πᾶρτε το ἀπόφαση. 'Ο πόλεμός σας ἂν τὸν τολμήσετε, θὰ γίνῃ λάκκος, κι' οὔτε Σταυρὸς ἀπὸ πάνω...». 'Η εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος καταφυγοῦσα ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀφοῦ ἐνήργησε ἐκκαθάρισιν τῶν στελεχῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην της, ἦσαν ὑπεύθυνα διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμμοριτισμοῦ, ἐπλαισίωσε τὴν Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ στελεχῶν τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης της καὶ ἤρχισε τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν 'Ελλάδι δρῶντος παρανόμου τεχνικοῦ μηχανισμοῦ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἐν παρανομίᾳ ἐνταῦθα δρῶντος ἐκπροσώπου της Νικολάου Πλουμπίδη, ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μέχρι τῆς συλλήψεώς του ἔπαυσε τὴν συνωμοτικὴν καὶ κατασκοπευτικὴν δρᾶσιν του διὰ τῆς συγκεντρώσεως πληροφοριῶν μυστικῶν στρατιωτικῆς κυρίως σημασίας

αἴτινες ἦσαν ἀπαραίτητοι εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ τοὺς προδιαληφθέντας σκοποὺς της. Ἀποδίδει, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ της, ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν κατασκοπίαν, διότι ἀφ' ἑνὸς θεωρεῖται αὕτη τὸ τέταρτον ὅπλον τοῦ συγχρόνου πολέμου καὶ ἐπικίνδυνον ὅσον καὶ ὁ Στρατός, τὸ Ναυτικὸν καὶ ἡ Ἀεροπορία, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἀποτελεῖ τὸ σοβαρώτερον ὅπλον τοῦ κρυφίως καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐργαζομένου κομμουνισμοῦ. Διὰ τοῦτο, παραλλήλως πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν συμμοριτῶν εἰς διάφορα στρατόπεδα τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος, ἐπέλεξε καὶ διάφορα δυναμικὰ στελέχη ἅτινα εἰσήγαγεν εἰς εἰδικὰς Σχολὰς κατασκοπίας ἐν Πολωνίᾳ ἀρχικῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ εἰς ἃς ἐξεπαιδεύοντο εἰς τὴν τέχνην τοῦ κατασκόπου, διδασκόμενοι εἰδικώτερον καὶ τὰ ἑξῆς μαθήματα : 1) Ἀσύρματον, (τύποι, ἐπαφαί, λειτουργίαι, βλάβαι, ἐπιδιορθώσεις, ἐγκαταστάσεις κ.ἄ.) 2) Κρυπτογραφίαν, 3) Χημείαν (τρόποι κατασκευῆς ἐκρηκτικῶν ὑλῶν), 4) Φωτογραφίαν, Τσιγκογραφίαν, 5) Σαμποτάζ, 6) Αὐτοάμυναν (σκοποβολήν, πάλην, τρόπους διαφυγῆς καὶ ἀποδράσεως κ.ἄ., 7) Τυπογραφίαν, 8) Μεταμφίεσιν κ.λ.π., δηλαδὴ μαθήματα ἅτινα καταρτίζουν τοὺς ἐκπαιδευομένους συγχρόνους κατασκόπους διὰ κατηλλήλων ἐφοδίων ἵνα φέρωσιν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν των. Ἐκ τῆς πρώτης, ἐκ τῶν ἀνωτέρω σχολῶν προείρχοντο τὰ μέλη τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Λεωνίδας Στρίγκος, Νικόλαος Ἀσπρίδης, οἱ ὁποῖοι κινούμενοι πρὸς Ἑλλάδα μέσῳ Βελγίου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1950 συνελήφθησαν ἐν Βρυξέλαις, ὡς καὶ ὁ Νικόλαος Μπελογιάννης καὶ Νικόλαος Ἀκριτίδης, οἵτινες ἀφιχθέντες ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1950 ἦλθον εἰς ἐπαφὴν καὶ συνεδέθησαν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀνωτέρων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἰδίως μετὰ τοῦ κυριωτέρου μέλους τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. Νικολάου Πλουμπίδη, μεθ' οὗ ἀναδιωργάνωσαν τὸν παράνομον κατασκοπευτικὸν καὶ πολιτικὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. βάσει τῶν νέων μεθόδων καὶ ὁδηγιῶν ἃς προσεκόμισαν ἐκ τοῦ Παραπετάσματος. Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον ἐκπαίδευσιν τῶν κατασκόπων ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. παρεσκεύασε καὶ τὸ κατάλληλον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος διὰ νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ καὶ τοὺς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των, στρατολογήσασα πρὸς τοῦτο δεδοκιμασμένους καὶ ἀμετανοήτους κομμουνιστὰς διατελέσαντας ἐν ἐκτοπίσει ἢ καταδικασθέντας διὰ προτέραν ἐγκληματικὴν δρᾶσιν, ὡς καὶ διὰ νέων στελεχῶν μὴ χαρακτηρισμένων καὶ μὴ γνωστῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀσφαλείας δι' ὧν ἐπήνδρωσε τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1953 ἡ τετάρτη «Πλατειὰ Ὁλομέλεια» τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. δίδει τὰς ἑξῆς πλέον σαφεῖς ὁδηγίας: «Νὰ ἀγρυπνοῦμε γιὰ νὰ τοὺς χαλᾶμε τὰ σχέδια. Νὰ μὴ πιστεύουμε στὰ λόγια τους καὶ νὰ βλέπουμε καὶ νὰ παρακολουθοῦμε αὐτὸ ποὺ κάνουν, ἀντιπαλεύοντας ἀδιάκοπα τοὺς ἄτιμους σκοποὺς τους, τὸ κάθε τι πολεμικὸ μέτρο καὶ ἔργο τους...». Ἡ παρακολούθησις ὅθεν τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν τῆς Χώρας τίθεται καὶ διὰ τῆς τετάρτης εὐρείας Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καθῆκον διὰ τοὺς κομμουνιστάς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐντολῶν καὶ ὁδηγιῶν, αἵτινες ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. σαφῶς καταφαίνεται ὅτι σκοπὸς τούτου, μετὰ τὴν ἧτταν του εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον, εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κατασκοπία ἰδίως εἰς τὸ στράτευμα καὶ τὴν πολεμικὴν προπαρασκευὴν τῆς Χώρας ἤτοι, τὴν ὀργάνωσιν, σύνθεσιν, ὁπλισμόν, κινήσεις, ἠθικὸν κ.λ.π. τοῦ στρατεύματος καὶ τὴν ὀχύρωσιν αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Χώρας, ἵνα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐπίθεσίν των ἐκ τῶν ἔσω καὶ τῶν ἔξω κατὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς κατάληψιν διὰ τῆς βίας τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου δίκας κατὰ τῶν Μπελογιάννη κ.λ.π. καὶ Πλουμπίδη, καθ' ἃ δὲ ἐβεβαιώθη καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν κατασχεθέντων εἰς τὰς κρύπτας τῶν ἀσυρμάτων σημάτων εἶχον ἐνδιαφερθῇ καὶ λάβει πληροφορίας μυστικάς,

σημασίας στρατιωτικῆς. Μὲ τοιαύτας λοιπὸν ἀποφάσεις καὶ τοιαύτην προπαρασκευήν, πλεῖστα τῶν ἐκπαιδευθέντων στελεχῶν ἀπεστάλησαν κατὰ καιροὺς κρύφα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτων καὶ ἄλλων μέσων ἐπικοινωνίας, διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ πλαστῶν διαβατηρίων ἵνα μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀφοσιωμένων μελῶν τοῦ Κόμματος ὀργανώσωσι δίκτυα κατασκοπίας, ἅτινα εἶχον ὡς ἀποστολήν, τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν των εἰδικῶν μέσων ἐπικοινωνίας ἢ δι' εἰδικῶν ἀγγελιαφόρων, ἐξερχομένων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διὰ πλαστῶν διαβατηρίων θὰ διεβίβαζον εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, ἥτις τοὺς ἐξεπαίδευσε καὶ τοὺς ἔστειλε ἐνταῦθα. Τὰ στελέχη ταῦτα ἀποτελοῦντα τὸ ἐνταῦθα κλιμάκιον τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀνέλαβον συγχρόνως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ πολιτικῆς δράσεως ἀποφάσεων τοῦ Κόμματος. Ἡ Ὑποδιεύθυνσις τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐνήμερος οὖσα τῶν κινήσεων τῶν στελεχῶν τοῦ παρανόμου κλιμακίου τοῦ Κ.Κ.Ε. κατώρθωσε κατὰ τὸ παρελθὸν νὰ ἀναστείλῃ τὸ ἀντεθνικὸν καὶ κατασκοπευτικὸν ἔργον τούτων, διὰ τῆς συλλήψεως πλείστων ἐκ τῶν στελεχῶν τοῦ κλιμακίου τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς τῶν Μπελογιάννη, Δάλλα Δημητρίου, Φλωράκη Χαριλάου, Ἐρυθριάδου Γεωργίου, Σπανοῦ Γεωργίου, Παπαγιάννη Στεφάνου καὶ ἄλλων εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων κατεσχέθησαν ἀσύρματοι καὶ μέσα ἐπικοινωνίας. Ἅπαντες οὗτοι εἰσερχόμενοι λάθρα ἐν Ἑλλάδι ἐφωδιασμένοι διὰ πλαστῶν δελτίων ταυτότητος καὶ διαβατηρίων ὡς καὶ σεβαστῶν χρηματικῶν ποσῶν εἰς ξένα νομίσματα, ἤρχοντο ἀμέσως εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. τῶν δρώντων ἐντὸς νομίμων ὀργανώσεων, καμουφλαρισμένων εἴτε ὑπὸ τὸν τίτλον Ε.Δ.Α. εἴτε ἄλλων κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ὀργανώσεων καὶ μέσῳ αὐτῶν μετέφερον εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. τὰς ὁδηγίας καὶ ἐντολὰς τῆς ἡγεσίας των, χρησιμοποιοῦντες συγχρόνως τὴν ἐντὸς αὐτῶν δρῶσαν κομματικὴν ὀργάνωσιν, ἥτις, ὡς γνωστὸν καταβάλλει προσπαθείας νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ οἰκονομικοῦ, πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Χώρας διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως, τὰς ὁποίας οὗτοι διεβίβαζον εἰς τὰς Χώρας τοῦ Παραπετάσματος, αἵτινες τοὺς εἶχον ἀποστείλει ἐνταῦθα. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ἐνταῦθα τὸ γεγονός, ὡς ἀπεδείχθη τοῦτο ἐκ τῶν κατασχεθέντων σημάτων εἰς χεῖρας τῶν ἀσυρματιστῶν κατασκόπων Βαβούδη τὸ 1951 καὶ Μωραΐτη τὸ 1955, ὅτι, κατὰ μὲν τὸ 1951 ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα κλιμακίου Πλουμπίδης Νικόλαος καθωδήγει καὶ τὴν Ε.Δ.Α. καὶ τὸν ἀρχικατάσκοπον Μπελογιάννην, κατὰ δὲ τὸ 1955 ὁ ἐνταῦθα ἀρχηγὸς τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. Γούσιας καθωδήγει διὰ τῶν Σπανοῦ, Κωτάκη καὶ Παπαγιάννη καὶ τὴν Ε.Δ.Α. καὶ τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον τοῦ κλιμακίου. Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. παρὰ τὰς γενομένας, ὡς ἄνω εἴρηται, συλλήψεις τῶν στελεχῶν, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ἵνα ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τάς, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη ἔναντι τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἀνειλημμένας ὑπεχρεώσεις της, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποστέλῃ συνεχῶς καὶ νέα στελέχη διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ ἐνταῦθα κλιμακίου της. Παραλλήλως ὅμως καὶ ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν μὲ ἄριστον ἐπιτελεῖον ἱκανωτάτων καθ' ὅλα καὶ δεδοκιμασμένων Ἀξιωματικῶν της, παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν τοιαύτην ἀντεθνικὴν προσπάθειαν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ καταφέρει ἐκάστοτε τὰ ἀνάλογα πλήγματα. Οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1958 εἶχε πληροφορίας ὅτι «μέλος τοῦ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. εὑρίσκετο ἐνταῦθα, λάθρα εἰσελθὸν ἐκ τοῦ Παραπετάσματος καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων στελεχῶν, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τούτων προερχομένων, πρὸς ἐνέργειαν κατασκοπίας εἰς βάρος τῆς Χώρας καὶ πρὸς ὄφελος τῶν Χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. προσέτι δὲ κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὅτι ἐτέλει ἐν ἐπαφῇ καὶ μετὰ τῆς Ε.Δ.Α. μέσῳ τῆς ὁποίας διωχέτευε καὶ ἐξελαΐκευε τὴν πολιτικὴν γραμμὴν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ στελέχη καὶ μέλη τοῦ ὁποίου διετάχθησαν ὅπως ἐνταχθῶσιν εἰς αὐτήν»,

«δουλέψουν πάνω στὶς κομματικὲς γραμμὲς τοῦ Κ.Κ.Ε.» καὶ ὅτι ἐνίσχυσε ταύτην διὰ σημαντικῶν χρηματικῶν ποσῶν πρὸς εὐρυτέραν ταύτης ἀνάπτυξιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν τούτων ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐξεπόνησε σχέδιον ἀξιοποιήσεως αὐτῶν, καὶ ἔθεσεν ὑπὸ παρακολούθησιν τὰ ἐνδιαφέροντα πρόσωπα. Οὕτω διεπιστώθη ὅτι, ὁ ἐνταῦθα ἡγούμενος τοῦ κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ἦτο ὁ Κολλιγιάννης Κων/νος, ὁ ὁποῖος μὲ κυρίως συνεργάτας του: 1) Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, 2) Βέττα Φωκίωνα, 3) Εὐθυμιάδην Θεόδωρον, 4) Φουζὲρ Σουζάναν (ψευδώνυμον), 5) Τρικκαλινὸν Γεώργιον καὶ 6) Τρικκαλινοῦ Ἰωάνναν καὶ ἄλλα ἄγνωστα πρόσωπα ἅπαντα ἐκ τοῦ Παπαπετάσματος προερχόμενα, 7) Εὐθυμιάδην Δημήτριον, 8) Εὐθυμιάδου Παναγιώταν, 9) Ραγουζαρίδην Κων/νον, 10) Καραμπάσην Στυλιανόν, 11) Μοῦχον Δημήτριον, 12) Μαλιάκαν Ἀντώνιον, 13) Συγγελάκην Ἀντώνιον, 14) Καρκαγιάννην Ἀντώνιον, 15) Γλέζον Ἐμμανουήλ, 16) Δολιανίτην Γεώργιον καὶ 17) Δολιανίτου Βασιλικὴν καὶ ἄλλους, περὶ ὧν κατωτέρω, ὠργάνωσε πλῆρες δίκτυον πληροφοριῶν τοῦ ὑπάρχοντος κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ ἵνα δι' αὐτοῦ συγκεντρώνῃ πληροφορίας στρατιωτικοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὰς ὁποίας θὰ διεβίβαζεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος εἴτε διὰ παρανόμως λειτουργοῦντος ἀσυρμάτου καὶ κρυπτογραφικοῦ κώδικος (ὅστις καὶ κατεσχέθη ὡς τοῦτο θὰ σημειωθῇ κατωτέρω) εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν ἀγγελιοφόρων ἐξερχομένων λάθρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διὰ πλαστῶν διαβατηρίων, ἔτι δὲ πλέον ἵνα καθοδηγήσῃ τὴν Ε.Δ.Α. ἐπὶ τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. Μετὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν γενομένας διαπιστώσεις ταύτας, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκμηδένισις τῆς νέας ἀντεθνικῆς ταύτης προσπαθείας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἐνηργήθησαν αἱ συλλήψεις τῶν κάτωθι: 1) Βουτσᾶ Ἐλευθερίου 2) Εὐθυμιάδου Θεοδώρου 3) Συγγελάκη Ἀντωνίου, 4) Καρκαγιάννη Ἀντωνίου, 5) Ραγουζαρίδη Κων/νου, 6) Εὐθυμιάδου Δημητρίου, 7) Εὐθυμιάδου Παναγιώτας, 8) Μαλιάκα Ἀντωνίου, 9) Δολιανίτου Γεωργίου, 10) Δολιανίτου Βασιλικῆς, 11) Γλέζου Ἐμμανουὴλ, 12) Μούχου Δημητρίου. 13) Καράμπαση Στυλιανοῦ, 14) Θανάσα Ἀλεξάνδρου, 15) Μαλιάκα Μαριάνθης, 16) Καλογερᾶ Σωτηρίου, 17) Ζαχαροπούλου Ἀχιλλέως, 18) Μορουχλιάδου Θεοδώρας, 19) Μορουχλιάδου Νικολάου, 20) Τάνε Πέτρου καὶ 21) Σουλτάνη Ἀγγέλου καὶ τελευταίως τῶν 22) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου, 23) Γρηγοριάδου Γεωργίου καὶ 24) Γρηγοριάδου Μαρίας. Διέφυγον δὲ τὴν σύλληψιν οἱ: 1) Κολλιγιάννης Κων/νος, 2) Βέτας Φωκίων, 3) Τρικκαλινοῦ Ἰωάννα καὶ 4) Φουζὲρ Σουζάνα καὶ ἄλλοι ἄγνωστοι. Κατὰ τῶν τριῶν πρώτων ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἔχουσι ἐκδοθῇ ἐντάλματα συλλήψεως. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω συλληφθέντων, προήρχοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶχον καὶ οὗτοι (ὡς καὶ οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰσελθόντες) εἰδικῶς προπαρασκευασθῇ, ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. συνεργαζομένης πρὸς τοῦτο καὶ μετὰ πρακτόρων ξένων χωρῶν, καὶ ἐφοδιασθῇ δι' ὅλων τῶν μέσων ἅτινα θὰ ἐξησφάλιζον τὴν κατασκοπευτικὴν ἀποστολήν των, τοὐτέστιν διὰ μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν εἰς ξένα νομίσματα (δολλάρια κυρίως), μέσων ἀνταποκρίσεως, κρυπτογραφικῶν κωδίκων (ὡς ὁ κατασχεθεὶς εἰς χεῖρας τοῦ ἐκ τῶν συλληφθέντων Βουτσᾶ Ἐλευθερίου), χαρτῶν, πλαστῶν διαβατηρίων, πλαστῶν δελτίων ταυτότητος κ.λ.π. Χαρακτηριστικὴ τοῦ τρόπου προετοιμασίας καὶ ἀποστολῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῶν χωρῶν τοῦ σιδηροῦ Παραπετάσματος καὶ τῆς μετ' αὐτῶν συνεργαζομένης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. κομμουνιστῶν, πρὸς ἐνέργειαν κατασκοπίας, τυγχάνει ἡ περίπτωσις τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Εὐθυμιάδου Θεοδώρου. Οὗτος, καθ' ἃ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του λεπτομερῶς ἐκθέτει, εὑρισκόμενος ἐν Τασκένδῃ τῆς Ρωσίας εἰδοποιήθη τὴν 18.10.57 ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Κομματικῆς Ὀργανώσεως Τασκένδης Τζεφρώνη Λεωνίδου ἵνα ᾖ ἕτοιμος ὅπως μετὰ διήμερον ἀναχωρήσῃ διὰ Βουκουρέστιον Ρουμανίας καὶ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἐκεῖ εὑρισκομένην ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀποσταλεὶς

πράγματι μετὰ διήμερον ἀεροπορικῶς εἰς Βουκουρέστιον συνηντήθη μετὰ τῶν Παρτσαλίδη Δημητρίου καὶ Κολλιγιάννη Κων/νου, παρ' ὧν ἔλαβε τὴν ἐντολὴν ὅπως ἀναχωρήσῃ μέσῳ Βερολίνου καὶ Ζυρίχης δι' Ἑλλάδα, καθορισθέντος ὑπ' αὐτῶν λεπτομερῶς τοῦ ἀκολουθητέου δρομολογίου καὶ τῆς ἀποστολῆς ἣν ἔδει νὰ φέρῃ εἰς πέρας κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν του, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Περαιτέρω ἐκθέτει τὰ ληφθέντα μέτρα κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδρομήν, ὥστε νὰ τηρηθῇ ἀπολύτως μυστικὴ ἡ ἀποστολή του καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν προκύπτουσα στενὴ συνεργασία τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν χωρῶν δι' ὧν θὰ διήρχετο, μετὰ τοῦ Κ.Κ.Ε. Εἰδικώτερον, ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως τῶν ἐνόρκως ληφθεισῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἐκθέσεων κατασχέσεων πειστηρίων καὶ λοιπῶν ἐν γένει στοιχείων τῆς δικογραφίας, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων συνεκτιμωμένων, προέκυψαν δι' ἕνα ἕκαστον ἐκ τούτων, τὰ ἑξῆς: 1) Κολλιγιάννης Κωνσταντῖνος τοῦ Λαζάρου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς εἰς Καραντᾶ-Θηβῶν, νῦν φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστὴς μυηθεὶς ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ δράσας ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Κ.Κ.Ε. κατ' ἀρχὰς μεταξὺ μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου τῶν πόλεων Θηβῶν καὶ Χαλκίδος καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς ἐργατικοὺς κύκλους τῶν αὐτῶν πόλεων. Ὡσαύτως ἀνέπτυξεν σοβαρὰν καθοδηγητικὴν δρᾶσιν εἰς τὴν Κομματικὴν Ὀργάνωσιν τοῦ 7ου Συντάγματος Χαλκίδος ὡς καὶ εἰς ἄλλας στρατιωτικὰς μονάδας καὶ ἐξελίχθη ταχέως εἰς ἓν ἐκ τῶν ἐπικινδύνων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Προπολεμικῶς συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη κατ' ἐπανάληψιν διὰ τὴν δρᾶσιν του. Διαρκούσης τῆς κατοχῆς, κρατούμενος εἰς τὰς Φυλακὰς τοῦ Σανατορίου «Σωτηρία» ἀπέδρασεν τὴν 7.4.1943 καὶ καταφυγὼν εἰς Ἤπειρον διετέλεσεν γραμματεὺς τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως τῆς περιοχῆς ταύτης. Κατὰ τὸ συνελθὸν ἐνταῦθα 7ον Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1945, ἐξελέγη μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. Βραδύτερον ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν Κ/Σ διατελέσας κατὰ καιροὺς διοικητὴς μεγάλων μονάδων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἠπείρου. Ἡ ἐφημερὶς «ἡ Φωνὴ τοῦ Μπούλκες» τῆς 3.1.48 ἐδημοσίευσεν ὅτι ὠνομάσθη, τότε, Συν/ρχης—Πολιτικὸς Ἐπίτροπος τῶν Κ/Σ ἐν ἔτει 1948 καὶ διηύθυνε τὰς ἐπιχειρήσεις Μουργκάνας, χρηματίσας καὶ Διοικητὴς κλιμακίου Γενικοῦ Ἀρχηγείου Ν. Ἑλλάδος. Κατὰ τὸν κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1949 ἀνασχηματισμὸν τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν Κ/Σ ἐγένετο μέλος τοῦ ἀνασυγκροτηθέντος Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου τῶν Κ/Σ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ζαχαριάδη, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου, βραδύτερον δὲ ἀντικατέστησεν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ κλιμακίου τοῦ Γεν. Ἀρχηγείου Ν. Ἑλλάδος τῶν Κ/Σ τὸν Καραγεώργην. Μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν Κ/Σ κατέφυγεν ὁμοῦ μετὰ τῆς λοιπῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος συνεχίζων ἐκεῖθεν τὴν ἀντεθνικήν του δρᾶσιν, δι' ἣν ἀπεστερήθη τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας δυνάμει τοῦ ἀπὸ 30.11.1951 Β.Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. φύλ. 4 τῆς 8.1.1953. Κατὰ τὸ ἔτος 1954-55 εἰσῆλθεν λάθρᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ σκοπῷ ὀργανώσεως τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀποχωρήσας βραδύτερον διὰ τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Κατὰ Φεβρουάριον 1957 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς 7ης Ὁλομελείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μέλος τοῦ Π.Γ. αὐτῆς καὶ τυγχάνει ἓν ἐκ τῶν δραστηριωτέρων καὶ ἱκανωτέρων στελεχῶν τῆς εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1958 εἰσῆλθεν καὶ πάλιν λάθρᾳ εἰς Ἑλλάδα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς καθοδηγήσεως τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τῆς μεταφορᾶς εἰς αὐτὴν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Πρὸς τοῦτο ἔσχε κομματικὰς ἐπαφὰς κατ' ἐπανάληψιν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἐπίσης εἰσελθόντων ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος ἀνωτάτων ἡγετικῶν στελεχῶν, μεθ' ὧν ὠργάνωσε καὶ κατηύθυνε τὸ Κατασκοπευτικὸν δίκτυον πληροφοριῶν εἰς βάρος τῆς Χώρας, ἤτοι : 1) Εὐθυμιάδου Θεο-

δώρου, παρ' οὗ ἀπεκρύβη τόσον εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐθυμιάδου Δημητρίου, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐν Φιλοθέῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στρέϊτ 39-41 οἰκίαν εἰδικῶς καὶ πρὸς ἀπόκρυψιν καὶ συνάντησιν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μισθωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου. 2) Βουτσᾶ 'Ελευθερίου, 3) Βέττα Φωκίωνος, 4) Τρικκαλινοῦ Γεωργίου, μελῶν ἁπάντων τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καθὼς καὶ ἄλλων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μεθ' ὧν συνηντήθη τόσον εἰς τὰς ἀνωτέρω οἰκίας, ὅσον καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως 'Αθηνῶν, ὠργάνωσε καὶ κατηύθυνε τὰ κατασκοπευτικὰ δίκτυα πληροφοριῶν. Μετὰ τοῦ Τρικκαλινοῦ Γεωργίου συνηντήθη οὗτος τὴν 24.6.58 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκιάθου-Φωσκόλου οἰκίαν τοῦ Σουλτάνη 'Αγγέλου, ὅπου διέμενεν ὁ Τρικκαλινὸς μετὰ τῆς συζύγου του 'Ιωάννας καλυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον

Α. Συγγελάκης Κ. Κολλιγιάννης Φ. Βέττας

Μελίδης 'Ηρακλῆς καὶ μεθ' οὗ συνειργάσθη καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς ἑπομένης, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Οὗτος ἐπίσης ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ 3 ἢ 4 ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ε.Δ.Α. ἐν οἷς καὶ τακτικώτερον μετὰ τοῦ Γλέζου 'Εμμανουήλ, μετὰ τοῦ ὁποίου συνηντήθη καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς 16 Αὐγούστου 1958 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ ἀριθ. 24 κειμένην οἰκίαν τῆς Δολιανίτου Βασιλικῆς ἑτεροθαλοῦς ἀδελφῆς τοῦ Γλέζου 'Εμμανουὴλ καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς καὶ μέχρι τῶν ἀπογευματινῶν ὡρῶν τῆς ἑπομένης ἡμέρας. Δὲν ἐξηκριβώθη ποῖαι ἦσαν αἱ ἄλλαι προσωπικότητες τῆς Ε.Δ.Α. μετὰ τῶν ὁποίων οὗτος ἦλθεν εἰς κομματικὴν ἐπαφήν. Κατὰ τὰς πληροφορίας ἃς ἔσχεν ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γεν. 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν οὗτος καθώρισε τὴν ἀκολουθητέαν γραμμὴν τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 11.5.58 καὶ παρέσχεν αὐτῇ ἄμεσον καὶ ἔμμεσον οἰκονομικὴν συνδρομήν. Ὡς ἐξηκριβώθη εἰς τοῦτον παρεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Βουτσᾶ 'Ελευθερίου, ἀφιχθέντος ἐνταῦθα κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1958, διάφορα ἔγγραφα ὡς καὶ τρεῖς χιλιάδες πεντακόσια (3.500) δολλάρια, ἅτινα προήρχοντο ἐκ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. Οὗτος ἐφωδίασεν τοὺς ἐκ τῶν κατηγορουμένων Καρκαγιάννην 'Αντώνιον καὶ Συγκελάκην 'Αντώνιον διὰ πλαστῶν διαβατηρίων διὰ τῶν ὁποίων ἀπεπειράθησαν νὰ ἐξέλθωσι λάθρα τῆς 'Ελληνικῆς 'Επικρατείας ὡς σύνδεσμοι τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, ἵνα μεταφέρωσιν εἰς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. πληροφορίας τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Τελικῶς οὗτος διέφυγεν τὴν σύλληψιν καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8/1958 ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ Εἰσηγητοῦ ΥΙ Τμήματος. 2) Βέττας ἢ Κουρμούλης Φωκίων τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 45, γεννηθεὶς ἐν Πόρῳ, καθηγητὴς Μαθηματικῶν, νῦν φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Οὗτος ἐμυήθη εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ἀπὸ τῶν Φοιτητικῶν ἐτῶν του, ἔτος 1934, σημειώσας ἔκτοτε σοβαρὰν δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς στέλεχος τῆς Ο.Κ.Ε.Ε. μεταξὺ τῶν Φοιτητῶν τοῦ Πανε-

πιστημίου καὶ τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων. Διὰ τὴν δρᾶσιν του γενικῶς κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον συνελήφθη καὶ ἐξετοπίσθη ἐπανειλημμένως, διετέλεσεν δὲ ἐν ἐκτοπίσει συνεχῶς μέχρι 30.1.43 ὅτε ἀπέδρασεν μετ' ἄλλων ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκ τοῦ στρατοπέδου Χαϊδαρίου καὶ συνέχισε τήν κομμουνιστικήν του δρᾶσιν ἔκτοτε. Κατὰ τὸ συνελθὸν ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1945 7ον Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μέχρι δὲ τῆς ἐξαφανίσεώς του ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλιππίδου ἀριθ. 3 οἰκίας εἰς ἣν διέμενεν καὶ τῆς ἐντάξεώς του εἰς τοὺς Κ/Σ ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν ὡς Γραμματεὺς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Εἰς τοὺς Κ/Σ διετέλεσεν Ἀξιωματικὸς-Πολιτικὸς Ἐπίτροπος καὶ ἀνέπτυξεν σοβαρωτάτην δρᾶσιν. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτοπολέμου κατέφυγεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος συνεχίζων ἐκεῖθεν τὴν ἀντεθνικήν του δρᾶσιν ὡς μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Κατὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1950 καὶ 1953 εὑρισκόμενος εἰς Βουδαπέστην Οὐγγαρίας, ἐνήργει ἐπιθεωρήσεις εἰς τοὺς διαφόρους ἐκεῖ παιδικοὺς σταθμοὺς καὶ ἐχρημάτισεν καθηγητὴς εἰς τὴν εἰς Τσάνταν Βουδαπέστης λειτουργοῦσαν Σχολὴν Πληροφοριῶν—Σαμποτὲρ καὶ Κατασκόπων, διδάσκων τὸ μάθημα τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1957 ὅτε ἀνεσυγκροτήθη ἡ Σχολὴ Μπελογιάννη, οὗτος, ἐντολῇ τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. μετέβη εἰς Βάρναν Βουλγαρίας μὲ ἀποστολήν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καθηκόντων του καὶ τὸ τῆς ἐκλογῆς στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ τὴν ἐν λόγῳ Σχολήν. Οὗτος τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1958 ἀφίχθη ἐνταῦθα λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸν ὑπεδέχθη, κατ' ἐντολὴν τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου, ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος, ὁ ὁποῖος μέσῳ τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐθυμιάδου Δημητρίου, τὸν συνέδεσεν μὲ τὸν Μοῦχον Δημήτριον παρ' οὗ καὶ ἀπεκρύβη ἀπὸ τῆς 8.9.58 μέχρι 18.9.58 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188 ἐν Καλλιθέᾳ κειμένην οἰκίαν τῆς μνηστῆς του Μοροχλιάδου Θεοδώρας. Ἐν συνεχείᾳ ἦλθεν εἰς ἐπαφήν, μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου, Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, τῆς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Φουζὲρ Σουζάνας καλυπτομένης γυναικός, στελέχους τοῦ κλιμακίου, ἀφιχθείσης ἐνταῦθα λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος τὴν 7.9.1958, μεθ' ἧς ἐπραγματοποίει συναντήσεις εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς καὶ ἄλλων στελεχῶν τοῦ κατασκοπευτικοῦ μηχανισμοῦ, μεθ' ὧν ὠργάνωσεν καὶ κατηύθυνε τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον τοῦ Κ.Κ.Ε. Τελικῶς διέφυγεν τὴν σύλληψιν καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτῆς τὸ ὑπ' ἀριθ. 10/1958 ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ Εἰσηγητοῦ ΥΙ Τμήματος. 3) Βουτσᾶς Ἐλεύθερος τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν Προποντίδι Μ. Ἀσίας καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, ἄνευ μονίμου διαμονῆς, Λογιστής. Οὗτος ἐγεννήθη ἐκ Τούρκου πατρὸς ὀνόματι Χαδὶλ Κουρὰν καὶ Ἑλληνίδος μητρός, ἀσπασθείσης τὸ Κοράνιον, ὀνόματι Βασιλικῆς τὸ γένος Βουτσᾶ καὶ εἶχεν τὸ Τουρκικὸν ὄνομα Σαΐδ, ἡ ὁποία ἀργότερον ἐγκαταλείψασα τὸν σύζυγόν της, ἐγκατεστάθη εἰς Λαύριον Ἀττικῆς καὶ ἔδωσεν εἰς τοῦτον τὸ οἰκογενειακόν της ἐπίθετον Βουτσᾶς καὶ τὸ ὄνομα Ἐλευθέριος. Ἐμυήθη εἰς τὸν κομμουνισμὸν ἀπὸ τῆς προπολεμικῆς περιόδου καὶ ὅτε ἀκόμη ἦτο μαθητὴς τοῦ Λυκείου Λαυρίου. Διαρκούσης τῆς Κατοχῆς ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. διατελέσας 1ος Γραμματεὺς τῆς οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ ὑπεύθυνος τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως τοῦ Κ.Κ.Ε., τῆς Οἰκονομικῆς Διευθύνσεως τῆς ἐφημερίδος «Ριζοσπάστης» καὶ τῆς ἐκδοτικῆς ἑταιρίας «Τὰ Νέα Βιβλία», ἡ ὁποία ἦτο ἐπιχείρησις τοῦ Κ.Κ.Ε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς Πρεσβευτὴς τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν Κ/Σ εἰς Βουκουρέστιον. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτοπολέμου κατέφυγεν εἰς Οὐγγαρίαν, ὅπου διετέλεσεν ὑπεύθυνος τῆς Κομματικῆς Ὀργανώσεως τῶν ἐκεῖ καταφυγόντων τέως Κ/Σ. Τὴν 14 Αὐγούστου 1958 ἀφίχθη ἐνταῦθα λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ ὑπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον δρῶντος κλιμακίου τοῦ Π.Γ. τῆς

Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸν ὑπεδέχθη, κατ' ἐντολὴν τοῦ Κολλιγιάννη ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος ὅστις καὶ τὸν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τέλους Αὐγούστου μέχρι τῆς 9.10.58 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τιμολ. Φιλήμονος ἀριθ. 22 οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα 'Αντωνίου. Ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Κολλιγιάννη Κων/νου, Βέττα Φωκίωνος καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Φουζὲρ Σουζάνας καλυπτομένης γυναικός, καὶ διαφόρων ἄλλων στελεχῶν καλυπτομένων ὑπὸ διάφορα ψευδώνυμα. Τάς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 9.10.1958 συνεδέθη μετὰ τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Ραγουζαρίδη Κων/νου, ὁ ὁποῖος τὸν παρέλαβε, καλυπτόμενον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πέτρος, καὶ τὸν ἐγκατέστησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου ἀριθ. 44 οἰκίαν τοῦ ἐπίσης κατηγορουμένου Καραμπάση Στυλιανοῦ, εἰς ἣν διέμενεν κρυπτόμενος ἀπὸ 9.10.958 μέχρι τῆς συλλήψεώς του. 'Εκ τοῦ Παραπετάσματος μετέφερεν ἐγγράφους ὁδηγίας πρὸς τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον καὶ σεβαστὸν χρηματικὸν ποσὸν εἰς δολλάρια περίπου 6.000, ἐξ ὧν τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας (3.500) παρέδωκεν κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον μέσῳ τῆς Εὐθυμιάδου Παναγιώτας διὰ νὰ παραδοθοῦν τελικῶς ταῦτα εἰς τὸν ἀρχηγὸν Κολλιγιάννην Κων/νον. Συνελήφθη τὴν 21.10.1958 ὁμοῦ μετὰ τοῦ Καραμπάση Στυλιανοῦ, ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ τελευταίου. 'Επ' αὐτοῦ ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν: α) τὸ ὑπὸ ἀριθ. 11516/30.7.47 πλαστὸν δελτίον ταυτότητος μὲ φωτογραφίαν του, φερόμενον ὡς ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ ΛΓ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ζαχαρόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαρίας, γεννηθεὶς τὸ 1916 ἐν 'Αθήναις, κάτοικος ὁμοίως, ὁδὸς 'Αναγνωστοπούλου 16, Ἕλλην ὑπήκοος, Χ.Ο., δημότης 'Αθηνῶν ἀριθ. Μητρ. 638. β) κρυπτογραφικὸς κῶδιξ χρησιμοποιούμενος προφανῶς διὰ τὴν δι' ἀσυρμάτου ἐπικοινωνίαν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου μετὰ τῆς ἐν τῷ 'Εξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. γ) διάφορες σημειώσεις καὶ δ) 27.000 δραχμ. αἵτινες προήρχοντο ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως δολλαρίων. Κατὰ τὴν ἀπολογίαν του προσεπάθησε ὑπὸ διάφορα προσχήματα νὰ συγκαλύψῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐδῶ ἀποστολῆς του, ἀλλὰ παρεδέχθη καὶ ἐβεβαίωσε τὴν ὕπαρξιν ἐπ' αὐτοῦ τόσον τοῦ κρυπτογραφικοῦ κώδικος, ὅσον καὶ τῶν πλαστοῦ διαβατηρίου καὶ πλαστοῦ δελτίου ταυτότητος ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ λοιπῶν κατασχεθέντων (ὅρα ἀπολογίαν του). 4) Εὐθυμιάδης Θεόδωρος τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 51 γεννηθεὶς ἐν 'Ικονίῳ Μ. 'Ασίας καὶ κατοικῶν εἰς 'Αθήνας, γουνεργάτης. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστής, μυηθεὶς εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 σημειώσας πολυσχιδῆ δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Κ.Κ.Ε. Διὰ τὴν δρᾶσιν του ταύτην ἐξετοπίσθη κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατεδικάσθη ὑπὸ διαφόρων ποινικῶν δικαστηρίων (ὅρα δελτίον δράσεως). Κατὰ τὴν κατοχὴν ἔδρασεν ὡς καπετάνιος τῆς 13ης Μεραρχίας τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ὡς Γραμματεὺς τῆς Πανθεσσαλικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. Μετὰ τὸ κίνημα ἐξηκολούθησε τὴν δρᾶσιν του ὡς Γραμματεὺς τοῦ Ε.Α.Μ. τῆς πόλεως Θεσ/νίκης καὶ ἀργότερον τῆς Κομματ. 'Επιτροπῆς Φλωρίνης. Κατὰ μῆνα 'Ιούλιον 1947 κατέφυγεν εἰς τὰς Κομμουν/ρίας εἰς ἃς ἔδρασεν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγ/ρχου Πολιτ. 'Επιτρόπου. Ἡ προαγωγή του εἰς τὸν ἐν λόγῳ βαθμὸν ἐγένετο ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ κατασχεθέντος ἀρχείου τῶν Κ/Σ τὴν 10.2.1948 καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ'ἀρ. 6 φύλ. τῆς ἐφημερ. τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν Κ/Σ. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ κατέφυγεν εἰς Τασκένδην Ρωσίας ὅπου συνέχισε τὴν ἀντεθνικήν του δρᾶσιν, δι' ἣν καὶ ἀπεστερήθη τῆς Ἑλληνικῆς 'Ιθαγενείας διὰ τοῦ ἀπὸ 1.8.56 Β.Δ. δημοσιευθέντος

Δ. Εὐθυμιάδης

εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 167 φύλ. ἐφημερίδος Κυβερνήσεως τῆς 10.8.1956. Τὴν 20.10.1957 κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διαβιβασθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Κομματικῆς 'Οργανώσεως Τασκένδης μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Βουκουρέστιον ὅπου ἐλθὼν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Παρτσαλίδη Δημητρίου καὶ Κολλιγιάννη Κων/νου μελῶν τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. διετάχθη παρ' αὐτῶν ὅπως εἰσέλθῃ εἰς 'Ελλάδα ἐπὶ σκοπῷ ἐξευρέσεως καταλλήλων οἰκιῶν δι' ὑποδοχὴν καὶ ἀπόκρυψιν ἀφιχθησομένων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. δι' ἐνέργειαν κατασκοπίας, ἐφοδιασθεὶς ὑπὸ τούτων διὰ πλαστοῦ δελτίου ταυτότητος ὑπὸ τὰ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος» καὶ πλαστοῦ ὁμοίως διαβατηρίου ὑπὸ τὰ στοιχεῖα «Ματάρας Χαρίλαος» καὶ χρηματικοῦ ποσοῦ 6.000 δολλαρίων. Τὴν 7.11.1957 ἀνεχώρησεν ἐκ Βουκουρεστίου ἀεροπορικῶς διὰ Βερολῖνον, ἐκεῖθεν τὴν 11.11.1957 σιδηροδρομικῶς διὰ Ζυρίχην καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν 13.11.1957 ἀεροπορικῶς διὰ 'Ελλάδα ὅπου ἀφίχθη τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν. "Αμα τῇ ἀφίξει του ἐπεδόθη πάραυτα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς εἴρηται, δοθείσης αὐτῷ ἀποστολῆς. Πρὸς τοῦτο ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη καὶ Γρίβα ἀριθ. 46 οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου καὶ ἐξεῦρε καταλλήλους οἰκίας εἰς ἃς ἀπέκρυψεν τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφιχθέντα μετ' αὐτὸν ἀνώτατα ἡγετικὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἤτοι: α) τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον ὃν ὑπεδέχθη τὴν 21 'Απριλίου 1958 καὶ ἀπέκρυπτεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στρέϊτ ἀριθ. 39 ἕως 41 ἐν Φιλοθέῃ μίσθιον τοιαύτην, εἰς ἣν μάλιστα ὑπεδέχθη καὶ ἕτερα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἅτινα ἔσχον ἐκεῖ κομματικὴν μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη συνεργασίαν. β) τὸν Βουτσᾶν 'Ελευθέριον, ὃν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου μέχρι καὶ τῶν ἑσπερινῶν ὡρῶν τῆς 9.10. 1958 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τιμολ. Φιλήμονος ἀριθ. 22 οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα 'Αντωνίου. Ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Βουτσᾶ ἀπεστάλησαν εἰς τοῦτον, μέσῳ τῆς συνδέσμου των Εὐθυμιάδου Παναγιώτας, περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1958, διάφορα ἔγγραφα καὶ χρηματικὸν ποσὸν 3.500 δολλαρίων, ἁπάντων τούτων ἀποσταλέντων ἐκ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. πρὸς τὸν Κολλιγιάννην Κων/νον πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ παρεδόθησαν μετά τινας ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, γ) Βέττα Φωκίωνα, τὴν 7.3.58, ὃν ἀπέκρυψεν, τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Αμαζῶνος ἀριθ. 188 οἰκίαν τῆς μνηστῆς τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Μούχου Δημητρίου, Μοροχλιάδου Θεοδώρας. Τὴν 20.10.1958 συνελήφθη ὑπὸ τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γεν. 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ καὶ τῇ ὁδῷ 'Αγίου Παντελεήμονος ἀριθ. 7 οἰκίαν τοῦ γυναικαδέλφου του Ζαχαροπούλου 'Αχιλλέως, ὅπου εἶχε μεταβῇ διὰ νὰ ἀποχαιρετίσῃ προκειμένου νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ πάλιν λάθρα εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ τὴν σύλληψιν του κατεσχέθησαν ἐπ' αὐτοῦ: α) τὸ ὑπ' ἀριθ. 10728/9.7.47 πλαστὸν δελτίον ταυτότητος, φερόμενον ὡς ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Γ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν, μὲ φωτογραφίαν του καὶ ψευδῆ στοιχεῖα «Μαυρόπουλος Νικόλαος τοῦ 'Ανδρέου κ.λ.π.» β) Χρηματικὸν ποσὸν 4.500 δολλαρίων, γ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 24210/12.2.49 πλαστὸν διαβατήριον ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ 'Αγγλικῶν 'Αρχῶν μὲ στοιχεῖα «Μαστορίδης Εὐριπίδης τοῦ 'Ανδρέου», δ) ἡ ὑπ' ἀριθ. Α 268547 πλαστὴ δήλωσις κομιζομένων μετρητῶν καὶ ἀξιῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Μαστορίδης Εὐριπίδης καὶ φέρουσα τὸν τίτλον τῆς 'Υπηρεσίας Προστασίας 'Εθνικοῦ Νομίσματος Γραφεῖον Κεντρικοῦ 'Αερολιμένος καὶ ε) φύλλον λευκοῦ χάρτου ἐφ' οὗ ἀναγράφονται ὁδηγίαι διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐν λόγῳ διαβατηρίου (ὅρα πάντα ταῦτα συνημμένα ἐν τῇ δικογραφίᾳ). Μετὰ τὴν σύλληψίν του μετανοήσας διὰ τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς βάρος τῆς Χώρας ἐγκληματικὰς ἐνεργείας του, μετεμελήθη καὶ καταφερόμενος κατὰ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξιστόρησε λεπτομερῶς τὴν ὅλην δρᾶσιν του διατυπουμένην τόσον εἰς τὰς προανακριτικὰς καταθέσεις του ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ ἀπολογίαν του, δηλώσας συνάμα ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ Κ.Κ.Ε. οὗτινος καταδικάζει τὰς ἐγκληματικὰς μεθόδους ἀνεπιφυλάκτως. 5) Τρικκαλινὸς Γεώργιος τοῦ Χρή-

στου, ἐτῶν 46, γεννηθεὶς ἐν Ἀλμυρῷ Βόλου καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, τελειόφοιτος Νομικῆς. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστὴς δράσας ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τοῦ 1934. Κατὰ γενομένην ἐν ἔτει 1938 ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀνευρέθη πλῆθος κομμουνιστικῶν ἐντύπων, ἔνσημα παρανόμων ἐράνων κ.λ.π. καὶ παραπεμφθεὶς εἰς Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 4 μηνῶν καὶ ἐκτόπισιν 6 μηνῶν εἰς Φολέγανδρον. Κατὰ τὴν Γερμανικὴν εἰσβολὴν ἀνέλαβεν ὡς μέλος τῆς Ἀχτιδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 6ης Ἀχτίδος Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς Γραμματεὺς ταύτης. Κατὰ Σεπτέμβριον 1945 ἀνέλαβε 2ος Γραμματεὺς τῆς 3ης Ἀχτίδος καὶ παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην μέχρι Μαΐου 1946. Μετὰ ταῦτα ἐτοποθετήθη ὡς μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης Βόλου καὶ βραδύτερον ἐνετάχθη εἰς Κ/Σ ὡς Πολιτικὸς Ἐπίτροπος τῆς 123ης Ταξιαρχίας (Πηλίου—Μαυροβουνίου—Κισσάβου). Ἔχει ἐπικηρυχθῆ εἰς λῃστὴν κατόπιν ἀποφάσεως Ε.Δ.Α.Ν. Μαγνησίας, προκηρυχθείσης χρηματικῆς ἀμοιβῆς 15.000 διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον αὐτοῦ καὶ 8.000 δρχ. διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν κατάδοσιν τοῦ κρησφυγέτου του. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ κατέφυγε οὗτος εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος,

Ε. Βουτσᾶς

Θ. Εὐθυμιάδης

Π. Εὐθυμιάδου

ἔνθα συνέχισε τὴν ἀντεθνικὴν του δρᾶσιν, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1951, ἀνέλαβε Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κομματικῆς Ἐπιτροπῆς στρατοπέδου Φλωρίκας ἐν Ρουμανίᾳ. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὴ ἡμέρα» τῆς 20.8.1952 ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων εἰς ἣν ἀναφέρεται ὅτι οὗτος εἶχε συλληφθῆ ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν Ἀρχῶν μετὰ τῆς Λαζάρου Φωφῶς, κατὰ μῆνα Μάρτιον 1952, κατηγορηθεὶς ἐπὶ προσβολῇ τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους. Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15.6.1955 Β.Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 135 φύλ. τῆς Ἐφ. Κυβερνήσεως «τεῦχος Γ» τῆς 27.6.55 ἀπεστερήθη τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας. Ἐξελίχθη εἰς ἀνώτατον ἡγετικὸν στέλεχος τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τυγχάνει σήμερον μέλος τῆς Κ.Ε. τούτου. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1958 ἀπεστάλη ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι διαβιούσης ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. διὰ νὰ ἐπανδρώσῃ τὸ ἐνταῦθα δρῶν κλιμάκιον ταύτης. Ἀφιχθεὶς λάθρᾳ μετὰ τῆς συζύγου του Ἰωάννας Τρικκαλινοῦ, τὸ γένος Δημητρίου Ζορμπαλᾶ, ἦλθεν ἀμέσως εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου, μεθ' ὧν καὶ ὠργάνωσε κατασκοπευτικὸν μηχανισμὸν διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὰς ὁποίας θὰ διεβίβαζε εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Διαμένων μετὰ τῆς συζύγου του Ἰωάννας ἀπὸ 1.6.1958 καὶ μέχρι 15.9.1958 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκιάθου—Φωσκόλου οἰκίαν τοῦ Σουλτάνη Ἀγγέλου καὶ καλυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μελίδης Ἡρακλῆς», ἐδέχθη τὴν 24.6.1958 ἐπίσκεψιν τοῦ Κολλιγιάννη Κων/νου μέλους τοῦ Π.Γ. τῆς

Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ μέχρι τῶν βραδυνῶν ὡρῶν τῆς ἑπομένης, ὅτε καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, διότι προφανῶς ἀντελήφθη ὅτι παρηκολουθεῖτο καὶ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψιν, δι' ὃ καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ VI Τμήματος ἔνταλμα συλλήψεως δυνάμει τοῦ ὁποίου καὶ συνελήφθη τελικῶς τὴν 7-5-1959. Κατὰ τὴν ἀπολογίαν του ἠρνήθη τὰς σχέσεις του καὶ τὰς συναντήσεις του μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου, πλὴν κατέθηκεν ὅτι ἦλθεν εἰς 'Ελλάδα διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ μὴ γίνῃ ἡ 'Ελλὰς βάσις πυραύλων (ὅρα ἀπολογίαν του). Συνελήφθη κρυπτόμενος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νάνσεν ἀριθ. 2 οἰκίαν τοῦ Γρηγοριάδη Γεωργίου κατὰ ἐπακολουθήσασαν ἔρευναν δὲ κατεσχέθησαν ἐπ' αὐτοῦ πλαστὴ ταυτότης μὲ ψευδῆ στοιχεῖα Τικτόπουλος Γεώργιος κ.λ.π. ἐφ' ἧς εἶχεν ἐπικολληθῆ ἡ φωτογραφία του. 'Επίσης χρηματικὸν ποσὸν 5.000 καὶ ἑπτὰ χαρτονομίσματα τῶν 20 δολλαρίων ἕκαστον, ὡς καὶ μία χρυσῆ λίρα 'Αγγλίας, πρὸς τούτοις δὲ ἓν χειρόγραφον τοπογραφικὸν σχεδιάγραμμα τῆς πόλεως Βιέννης καὶ εἷς πολεοδομικὸς χάρτης τῆς πόλεως 'Αθηνῶν (ὅρα ἔκθεσιν κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ κατασχέσεως). Τὸ σχεδιάγραμμα τῆς πόλεως Βιέννης, καθ' ἃ παραδέχεται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του, ἀντέγραψεν ὁ ἴδιος διὰ νὰ κατατοπισθῇ ἡ Γρηγοριάδου Μαρία, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἑπομένην τῆς συλλήψεώς της εἰς Βιέννην διὰ θεραπείαν, ὡς ἰσχυρίζεται, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀναφορὰν τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. 6) Τρικκαλινοῦ 'Ιωάννα τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Ζορμπαλᾶ Δημητρίου, ἐτῶν 39, γεννηθεῖσα ἐν Μικρῷ Χωρίῳ Καρπενησίου, νῦν φυγὰς καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Αὕτη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. δρᾶσιν. Μετὰ τὸ κίνημα συνέχισεν τὴν δρᾶσιν της ὡς σύνδεσμος τῆς 'Αχτιδικῆς 'Επιτροπῆς τῆς 6ης 'Αχτῖδος τῆς Κ.Ο.Α. Κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἐνετάχθη εἰς τοὺς Κ/Σ καὶ μετὰ τὴν συντριβὴν τούτων κατέφυγεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος ἀπὸ ὅπου καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἀντεθνικήν δρᾶσιν της. 'Αργότερον ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ εἰσῆλθε λάθρᾳ εἰς 'Ελλάδα μὲ σκοπὸν ὅπως ὁμοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της ἐνισχύσῃ τὸ ἐνταῦθα δρῶν κατασκευπευτικὸν δίκτυον τοῦ Κ.Κ.Ε. Αἱ περὶ τούτου ἐνέργειαι καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς συμπίπτουσι μετὰ τοῦ ὡς εἴρηται συζύγου της ἀπολύτως. Τελικῶς διέφυγεν καὶ ἐξεδόθη κατ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ VI Τμήματος τὸ ὑπ' ἀριθ. 11/1958 ἔνταλμα συλλήψεως. 7) Φουζὲρ Σουζάνα (ψευδώνυμον) τοῦ 'Ερρίκου, ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων. Αὕτη ἀφίχθη ἐνταῦθα ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1958, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3.645.012 πλαστὸν διαβατήριον ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν 'Αρχῶν τοῦ Σαὶντ Ντέννις τῇ μεσολαβήσει τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε., μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπανδρώσῃ τὸ ἐνταῦθα δρῶν κατασκοπευτικὸν κλιμάκιον. 'Εκ τῆς παρακολουθήσεώς της ὑπὸ τῶν 'Αστυνομικῶν ὀργάνων διεπιστώθη ὅτι ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν τόσον μετὰ τοῦ Βέττα Φωκίωνος καὶ Βουτσᾶ 'Ελευθερίου μελῶν τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅσον καὶ μετ' ἀνωτάτων στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου, τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν τελικῶς νὰ ὀργανώσῃ πλήρως διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικοῦ ἰδίᾳ περιεχομένου, τὰς ὁποίας θὰ διεβίβαζεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Αὕτη διέμενεν εἰς τὸ ἐν Γλυφάδι Ξενοδοχεῖον «Θέμις» ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω ψευδώνυμον, πολλάκις δὲ ἐθεάθη περιφερομένη εἰς τὸ 'Αεροδρόμιον 'Ελληνικοῦ, λιμένα Πειραιῶς καὶ εἰς ἄλλους χώρους Στρατιωτικῆς σημασίας. 'Ομοίως κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν της ἀπουσίασεν ἀπὸ 16 ἕως 22 Σεπτεμβρίου 1958 μεταβᾶσα εἰς Κρήτην καὶ ἄλλας νήσους ἔνθα εὑρίσκονται ἐγκαταστάσεις στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος, περὶ ὧν συνεγέντρωνε πληροφορίας, τὰς ὁποίας καὶ διεβίβαζε διὰ τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος. Τελικῶς διέφυγεν τὴν σύλληψιν ἀναχωρήσασα διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὴν 25-9-1958 κομίζουσα ἀναφορὰς τοῦ ἐνταῦθα δικτύου. 8) Ραγουζαρίδης Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν' Αλεξανδρείᾳ—

Αἰγύπτου καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος. Οὗτος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ὑπηρετῶν ὡς Ἕλλην ὑπήκοος εἰς τὰς ἐν Μ. Ἀνατολῇ Ἐθνικὰς Ἑλληνικὰς Δυνάμεις, ἔλαβε μέρος εἰς τὰ ἐκεῖσε στασιαστικὰ κινήματα, τὰ ὁποκινηθέντα ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν, δι' ὃν λόγον καὶ συλληφθεὶς ἐνεκλείσθη εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως στασιαστῶν ἀπὸ ὅπου ἀπελύθη τὴν 21-1-1946. Τὸ ἔτος 1948 συνελήφθη ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐφυλακίσθη ἐπὶ τετράμηνον διὰ κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, κατὰ τὸ ἔτος δὲ 1954 ἀπηλάθη ἐξ Αἰγύπτου συνεπείᾳ τῆς ἐκεῖ σημειωθείσης ἐντόνου ἀνατρεπτικῆς δράσεώς του. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του ἐξηκολούθησε τὴν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. δρᾶσιν του καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους εὑρίσκετο ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου τῇ ἐντολῇ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ λάθρᾳ εἰσελθόντος ἐνταῦθα ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος ἀνωτέρω Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, τὸν ὁποῖον παρέλαβε τὴν 9-10-1958 καὶ μετέφερεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου ἀριθ. 44 οἰκίαν τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Καραμπάση Στυλιανοῦ μέλους καὶ τούτου τοῦ δικτύου, εἰς ἣν καὶ τὸν ἐγκατέστησεν. Τὴν ἐντολὴν διὰ τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ Βουτσᾶ ἔλαβεν οὗτος παρά τινος

Σ. Καραμπάσης

Κ. Ραγουζαρίδης

Σ. Καλογερᾶς

μέλους τοῦ δικτύου, κρυπτόμενου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Πέτρος», τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀπολογίαν του ἠρνήθη νὰ κατονομάσῃ. 9) Καραμπάσης Στυλιανὸς τοῦ Ἀντωνίου, ἐτῶν 41, γεννηθεὶς εἰς Εὔδηλον Ἰκαρίας καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, ἰδιωτ. ὑπάλληλος. Οὗτος ἀφίχθη ἐν Ἑλλάδι ἐξ Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου, ὅπου διέμενεν μονίμως, κατὰ τὸ ἔτος 1951. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ὑπηρετῶν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Μ. Ἀνατολῆς, ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐκεῖ ἐκραγὲν στασιαστικὸν κίνημα Μαρτίου 1944, δι' ὃ καὶ συλληφθεὶς ἐνεκλείσθη εἰς τὸ στρατόπεδον στασιαστῶν ἀπὸ ὅπου ἀφέθη ἐλεύθερος τὸν Δεκέμβριον 1945. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 παραμονήν του δὲν διεπιστώθη συγκεκριμένη κομμουνιστικὴ δρᾶσις του, τελευταίως ὅμως συνεδέθη μετὰ τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ τὴν 9-10-1958, τῇ ἐντολῇ τούτου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου ἀρ. 44 μίσθιον οἰκίαν του, τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, τελῶν ἐν γνώσει τῆς ἰδιότητός του καὶ τῆς ἀποστολῆς τούτου. Τοῦτον παρέλαβεν ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ρηθέντα κατηγορούμενον Ραγουζαρίδην Κωνσταντῖνον. Κατὰ τὴν σύλληψίν του ἐξεταζόμενος ἐπέδειξεν εἰλικρίνειαν καὶ συνέβαλεν οὕτως εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ραγουζαρίδη Κωνσταντίνου. 10) Εὐθυμιάδης Δημήτριος τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 43, γεννηθεὶς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν εἰς Χαλάνδριον Ἀττικῆς ἀδιόριστος Δημοδιδάσκαλος. Οὗτος τυγχάνει παλαιὸς κομμουνιστής. Κατὰ τὰ ἔτη 1938 καὶ 1939 ἔνεκεν τῆς κομμουνιστικῆς του δράσεως συνελήφθη δι' ἐκτόπισιν, πλὴν ὅμως, κατόπιν ὑποβολῆς

δηλώσεως μετανοίας του, ἀνεστάλη αὖτη. Κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ καὶ εἰς τὸ τμῆμα διαφωτίσεως τούτου, εἰς ὃ καὶ ἔδρασεν. Μετὰ τὸ κίνημα ἐξηκολούθησε τὴν δρᾶσιν του καὶ τὸ ἔτος 1945 διετέλεσεν κατ' ἀρχὰς μὲν δεύτερος καὶ ἐν συνεχείᾳ πρῶτος Γραμματεὺς Κ.Ο.Β. τῆς 10ης Ἀχτῖδος τῆς Ε.Π. Ἀθηνῶν. Τὸν Μάρτιον 1947 συλληφθεὶς ἐξετοπίσθη εἰς Ἰκαρίαν, ἀφεθεὶς ἐλεύθερος κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Τὸν Ἰανουάριον 1948 συνελήφθη καὶ πάλιν διὰ ἐκτόπισιν, πλὴν ὅμως ἀφέθη ἐλεύθερος κατόπων ὑποβολῆς δηλώσεως μετανοίας του. Οὗτος ἀπὸ τῆς 13 Νοεμβρίου 1957 ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυπτεν εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν του τὸν ἀδελφόν του Εὐθυμιάδην Θεόδωρον εἰσελθόντα, ὡς εἴρηται, λάθρᾳ ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος διὰ ἐνέργειαν κατασκοπίας. Ἐπίσης ἀνέλαβε καὶ ἀπέκρυπτεν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν του καὶ κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1958 τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον, ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου, τὸν ὁποῖον μάλιστα διηυκόλυνεν εἰς τὰς κατ' ἐπανάληψιν συνδέσεις καὶ ἐπαφάς του μετὰ τῶν ἄλλων παρανόμως ἐπίσης δρώντων, μεταφέρων αὐτὸν εἰς τοὺς τόπους συναντήσεώς του διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38313 ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου του. Οὗτος ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Θεοδώρου ὑπεδέχθησαν τὴν 7-9-1958 τὸν Βέτταν Φωκίωνα τὸν ὁποῖον μετέφερε καὶ ἀπέκρυψε, διαμεσολαβοῦντος τοῦ Μούχου Δημητρίου, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188 κειμένην ἐν Καλλιθέᾳ οἰκίαν τῆς μνηστῆς τοῦ τελευταίου Μοροχλιάδου Θεοδώρας. Ἐπίσης ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Βουτσᾶ Ἐλευθερίου, τὸν ὁποῖον ἀπέκρυψεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του Μαλιάκα Ἀντωνίου. Συνελήφθη τὴν 2-10-1958 εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν γενομένης ἐρεύνης ἀνεκαλύφθησαν: α) ἓν πλαστὸν διαβατήριον καὶ β) 4.500 δολλάρια ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀδελφόν του Θεόδωρον. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἀπεκάλυψε τὴν δρᾶσιν του καὶ ἐξεδήλωσε τὴν μεταμέλειάν του (ὅρα ἀπολογίαν του). 11) Εὐθυμιάδου Παναγιώτα σύζυγος Δημητρίου, τὸ γένος Παναγιώτου Θανασᾶ, ἐτῶν 40, γεννηθεῖσα ἐν Αὐλῶνι Τριφυλλίας καὶ κατοικοῦσα εἰς Χαλάνδριον Ἀττικῆς, οἰκοκυρά. Αὕτη κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀλληλεγγύην, μετὰ δὲ τὸ κίνημα συνέχισε τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν της ὡς μέλος τῆς Κ.Ο.Β. συνοικίας Κουντουριώτου. Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1948 συλληφθεῖσα ἐξετοπίσθη εἰς Χῖον, ἀπὸ ὅπου ἀφέθη ἐλευθέρα τὸ ἔτος 1950 κατόπιν ὑποβολῆς δηλώσεως μετανοίας της. Ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου 1957 ἀνέλαβεν καὶ ἀπέκρυπτε μετὰ τοῦ συζύγου της τὸν ἀδελφὸν τούτου Εὐθυμιάδην Θεόδωρον. Ἐπίσης εἰς τὴν οἰκίαν της ἐν Χαλανδρίῳ ἀπέκρυπτε κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρις Σεπτεμβρίου 1958 τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου, τὸν ὁποῖον καὶ συνώδευε πολλάκις εἰς τὰς ἐπαφάς του μετ' ἄλλων στελεχῶν. Αὕτη ἐχρησιμοποιήθη ἐπίσης ὡς σύνδεσμος τοῦ Εὐθυμιάδη Θεοδώρου μετὰ τοῦ Βουτσᾶ Ἐλευθερίου παρὰ τοῦ ὁποίου μάλιστα, κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου 1958, παρέλαβε διάφορα σημειώματα ὡς καὶ 3.500 δολλάρια ἅτινα παρέδωσεν εἰς τὸν Εὐθυμιάδην Θεόδωρον προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ προοριζόμενα διὰ τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν της συνέβαλεν αὕτη τὰ μέγιστα καὶ διηυκόλυνε τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Συνελήφθη τὴν 21-10-1958, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν της δὲ ἀπεκάλυψε τὴν δρᾶσιν της καὶ ἐξέδήλωσε τὴν μεταμέλειάν της. 12) Μοῦχος Δημήτριος τοῦ Σταματίου, ἐντῶν 35, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ὑδραυλικός. Οὗτος κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Ἐφεδρικὸν Ε.Λ.Α.Σ. Ἀθηνῶν, δράσας ποικιλοτρόπως ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. Μετὰ τὸ κίνημα ἐξηκολούθησε τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν του δι' ὃ καὶ συλληφθεὶς τὸ ἔτος 1947 ἐξετοπίσθη εἰς Ἰκαρίαν. Τὸ ἔτος 1954 ἔτυχεν ἀδείας ἐκ τοῦ τόπου ἐκτοπίσεώς του καὶ παρέμειναν ἔκτοτε ἐνταῦθα ὡς ἀδειοῦχος ἐκτοπισμένος. Οὗτος τελευταίως συνεδέθη μὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου δρῶν κατασκοπευτικὸν δίκτυον

καὶ κατόπιν συστάσεως τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψε εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188 κειμένην οἰκίαν τῆς μνηστῆς του Μοροχλιάδου Θεοδώρας τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βέτταν Φωκίωνα, μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀνώτατον στέλεχος τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου. Τοῦτον παρέλαβεν κατὰ συνάντησιν ἣν εἶχε μετὰ τοῦ ρηθέντος Εὐθυμιάδου Δημητρίου τὴν 8-9-1958 καὶ τὸν ἀπέκρυψεν εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκίαν μέχρι 18-9-1958 ὅτε οὗτος ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Συλληφθεὶς τὴν 21-10-1958 εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἀνακρινόμενος ἔδειξε μεταμέλειαν ἀποκαλύψας ἅμα τὴν δρᾶσιν του. 13) Μαλιάκας Ἀντώνιος τοῦ Κυριάκου, ἐτῶν 46, γεννηθεὶς ἐν Πολυχνίτῳ Λέσβου καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας ὑπάλληλος ἐστιατορίου. Οὗτος κατὰ τὴν κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. κατὰ δὲ τὸν Νοέμβριον 1944 ἔλαβεν μέρος εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς ἐν Κορωπίῳ καὶ Ραφίνῃ εὑρισκομένης δυνάμεως Ἐθνοφυλακῆς. Τὸ ἔτος 1947 ὑπέβαλεν δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔκτοτε δὲν ἐσημείωσε συγκεκριμένην ὑπὲρ τούτου δρᾶσιν. Κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου 1958 τῇ προτροπῇ τοῦ γυναικαδέλφου του Εὐθυμιάδου

Δ. Μοῦχος

Α. Μαλιάκας

Α. Καρκαγιάννης

Θεοδώρου ἐδέχθη καὶ ἀπέκρυψεν εἰς τὴν οἰκίαν του, κειμένην ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος 188, τὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βουτσᾶν Ἐλευθέριον, στέλεχος ὡς εἴρηται τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου, ὁ ὁποῖος παρέμεινεν ἐν αὐτῇ μέχρι τῆς 9-10-1958. Συνελήφθη τὴν 21-10-1958 καὶ ἀνακρινόμενος ἀπεκάλυψεν τὴν δρᾶσιν του ἐκδηλώσας μεταμέλειαν. 14) Συγγελάκης Ἀντώνιος τοῦ Εὐαγγέλου, ἐτῶν 31, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, σπουδαστὴς ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς. Οὗτος κατὰ τὴν Κατοχήν, μαθητὴς ὢν Γυμνασίου, ὠργανώθη εἰς τὴν Ε.Π.Ο.Ν. ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἔδρασε ποικιλοτρόπως ὡς ὑπεύθυνος τοῦ Σχολικοῦ Τμήματος τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν Ἀθηνῶν. Ἔλαβε μέρος εἰς τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα 1944 καὶ συλληφθεὶς διαρκοῦντος τούτου ἀπεστάλη εἰς τὸ στρατόπεδον Ἐλ Τάμπα ἐξ οὗ ἐπανελθὼν τὴν 11-4-1945 συνέχισεν ἐντονώτερον τὴν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. δρᾶσιν του ὡς ὑπεύθυνος καὶ πάλιν Σχολικοῦ Τμήματος τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Συλληφθεὶς τὴν 14-5-1948 ἐξετοπίσθη εἰς Ἰκαρίαν καὶ ἐπανῆλθεν τὴν 14-12-53 κατόπιν ἀδείας χορηγηθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν. Τὸν Μάϊον 1954 συνεδέθη μὲ τὸν παράνομον μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔκτοτε ἐτέλει ἐν παρανομίᾳ. Βραδύτερον ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐνταῦθα δρώντος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν στρατιωτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς ὁποίας θὰ παρέδιδεν εἰς τὸ κλιμάκιον. Τὴν 2-11-1958 συνελήφθη ἐν Κερκύρᾳ καὶ

ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου «Κολοκοτρώνης» καθ' ὃν χρόνον ἀπεπειρᾶτο νὰ ἐξέλθῃ λάθρᾳ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 24.412/26-10-1949 πλαστοῦ διαβατηρίου, ἐκδοθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν μὲ στοιχεῖα Ἀντωνίου Χριστόδουλος τοῦ Νικολάου, καὶ φέροντος τὴν φωτογραφίαν του. Οὗτος παρέλαβεν τὸ ἐν λόγῳ πλαστὸν διαβατήριον ἀπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον τῇ ἐντολῇ τοῦ ὁποίου καὶ μετέβαινεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος, κομιστὴς ἀναφορῶν τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Συλληφθεὶς καὶ ἐξεταζόμενος ἠρνήθη νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν δρᾶσιν του καὶ νὰ κατονομάσῃ τοὺς συνεργάτας του. 15) Καρκαγιάννης Ἀντώνιος τοῦ Ἀστερίου, ἐτῶν 26, γεννηθεὶς ἐν Λαρίσῃ καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, Φοιτητὴς Νομικῆς. Οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 ἦτο μέλος τῆς Ε.Π.Ο.Ν. καὶ ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν ὑπὲρ αὐτῆς δρᾶσιν. Τὸν Ἰούλιον 1951 συνελήφθη διότι ὁμοῦ μετ' ἄλλων κομμουνιστῶν ἐτοιχοκόλλει τὴν παρανόμως ἐκδιδομένην ἐφημερίδα τῆς Ε.Π.Ο.Ν. «Λεβεντιὰ» εἰς τὸν παρὰ τὸ Ζάππειον χῶρον καὶ κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην εἰς δεκάμηνον φυλάκισιν. Τὴν 1-3-1953 ἔλαβε μέρος εἰς σύσκεψιν στελεχῶν τῆς Ε.Π.Ο.Ν. καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ ὀργάνωσις ἐκτρόπων κατὰ τὸ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου ὀργανωθὲν ὑπὸ τῶν Φοιτητῶν συλλαλητήριον, τῆς 4-3-1954, εἰς ὃ καὶ ἐπρωτοστάτησε τῶν ἀναρχικῶν ἐκδηλώσεων. Συλληφθεὶς δι' τὴν αἰτίαν ταύτην ἀπεστάλη εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν Ἀνακριτὴν παρ' οὗ καὶ προεφυλακίσθη, ἀφεθεὶς ἀργότερον ἐλεύθερος. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954 εὑρίσκετο ἐν παρανομίᾳ καὶ εἰργάζετο εἰς τὸν παράνομον ἐκδοτικὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκτυπώνων διὰ μικροῦ ἀλλὰ πλήρους τυπογραφείου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐγκαταστήσει εἰς τὴν ἐν Καλογρέζῃ οἰκίαν του, ἔνθα διέμενεν ὑπὸ ψευδώνυμον, τὴ «Νέα γενιά», ὄργανον τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Π.Ο.Ν. Κατὰ ἐνεργηθεῖσαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν ἔρευναν τὴν 29-6-1957 ἀνευρέθη καὶ κατασχέθη τὸ ἐν λόγῳ τυπογραφεῖον. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περίοδον ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ ἀνωτάτων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Ἀκριτίδης Νικόλαος μέλος ὢν τότε τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου τὸ ὁποῖον μάλιστα καὶ ἀπέκρυπτεν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον, κατὰ τὸ ἔτος 1956, εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐν Καλογρέζῃ οἰκίαν. Ἐσχάτως ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ στελεχῶν τοῦ ὑπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον δρῶντος ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου παρ' ὧν ἐχρησιμοποιήθη ποικιλοτρόπως. Τὴν 6-11-1958 συνελήφθη ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου «Αἰγαῖον» καθ' ὃν χρόνον ἀπεπειρᾶτο νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26.587/20-4-50 πλαστοῦ διαβατηρίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν καὶ ὑπὸ στοιχεῖα Στρατίδης Ἀπόστολος τοῦ Πέτρου καὶ φέροντος τὴν φωτογραφίαν τούτου. Ἐπίσης κατεσχέθη ἐπ' αὐτοῦ ἡ ὑπ' ἀριθ. Α 278.546 πλαστὴ δήλωσις κομιζομένων μητρητῶν καὶ ἀξιῶν τῆς ὑπηρεσίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος. Τὸ ἀνωτέρω πλαστὸν διαβατήριον καὶ τὴν πλαστὴν δήλωσιν εἶχε παραλάβει ἀπὸ τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον τῇ ἐντολῇ τοῦ ὁποίου καὶ μετέβαινεν εἰς τὰς χώρας τοῦ Παραπετάσματος, κομιστὴς ἀναφορῶν τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀπολογούμενος ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεφάσισεν νὰ διαχωρίσῃ τὰς εὐθύνας του ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀλλὰ ἀνέβαλε τοῦτο διὰ τὸν μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κατηγορίας του χρόνον ὑποβαλὼν καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα συνημμένον ἐν τῇ δικογραφίᾳ (ὅρα ἀπολογίαν του). 16) Δολιανίτης Γεώργιος τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 35, γεννηθεὶς ἐν Ἁγίοις Δούλοις Κερκύρας καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ὑπάλληλος Ταμείου Συντάξεως Μηχανικῶν. Οὗτος κατὰ τὴν κατοχήν, διαμένων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα ὠργανώθη εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ἐσημείωσεν ἀξιόλογον ὑπὲρ αὐτοῦ δρᾶσιν, ἀργότερον δὲ ἐνετάχθη εἰς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. Κερκύρας εἰς ὃν ὑπηρέτησε μέχρι τῆς διαλύσεώς του τὸ ἔτος 1945. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας ἐξηκολούθησε τὴν δρᾶσιν του, κατὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς 1946, πειθαρχήσας εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπέσχε τῶν ἐκλογῶν. Ἀπὸ

τοῦ ἔτους 1946 ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις δὲν ἐσημείωσεν οὐδεμίαν ἀντεθνικὴν ἐνέργειαν, τὸ δὲ 1948 ὑπέβαλε δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀπὸ 10-1-1950 μέχρι 11-1-1952 ὑπηρέτησεν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατὸν καὶ ἐπέδειξε καλὴν διαγωγήν. Οὗτος ὁμοῦ μετὰ τῆς συζύγου του Βασιλικῆς, τῇ συστάσει τοῦ Γλέζου Ἐμμανουήλ, ἐδέχθησαν καὶ ἐφιλοξένησαν εἰς τὴν οἰκίαν των κειμένην ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ 24 τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον, ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα κατασκοπευτικοῦ δικτύου ὅστις μετέβη εἰς αὐτὴν τὴν ἑσπέραν τῆς 16-8-1958 καὶ συνηντήθη μετὰ τοῦ ἀναμένοντος αὐτὸν Γλέζου Ἐμμανουήλ, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ παρέμεινε συνεργαζόμενος καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς ἐπομένης. Ὁ Κολλιγιάννης ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ διενυκτέρευσε καὶ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 17-8-1958 ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν δὲ περὶ τὴν 20 ὥραν τῆς 18-8-1958 (ὅρα καταθέσεις Ἀστυνόμων Παπασπυροπούλου καὶ Σακελλαρίου.). Συλληφθεὶς τὴν 27-10-58 καὶ ἐξετασθεὶς ἠρνήθη εἰς τὴν ἀπὸ 29-10-58 κατάθεσίν του ὅτι ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν Κολλιγιάννην,

Ε. Γλέζος Γ. Τρικκαλινὸς Γ. Γρηγοριάδης

ἰσχυρισθεὶς προσέτι ὅτι οὐδόλως ἀναγνωρίζει τὸν εἰκονιζόμενον ἐν τῇ ἐπιδειχθείσει ὑπὸ τοῦ προανακριτοῦ φωτογραφίαν τοῦ ἀνωτέρω. Ἐξ αὐτῶν συνάγεται σαφῶς ὅτι ὁ κατηγορούμενος οὗτος ἐγνώριζε τὰς προθέσεις τοῦ Κολλιγιάννη καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸν κατοικίαν καὶ τρόπον ἀποκρύψεως ἀπὸ τῆς 16ης μέχρις 18ης-8-58. Οὗτος μεταμεληθεὶς μετὰ ταῦτα ἀπεκάλυψε τόσον εἰς τὴν ἀπὸ 12-11-58 νεωτέραν κατάθεσίν του, ὅσον καὶ εἰς τὰς ληφθείσας ἀπολογίας του ὅλην τὴν ἀλήθειαν ἰσχυρισθεὶς πρὸς δικαιολογίαν του, ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὸ πρόσωπον καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ Κολλιγιάννη διότι τοῦτον τοῦ συνέστησεν ὁ Γλέζος ὡς συγγενῆ του καταγόμενον ἐκ Νάξου μὲ τὸ ἐπίθετον Γλέζος (ὅρα ἀπολογίαν του καὶ μαρτυρικὰς καταθέσεις του). 17) Δολιανίτου Βασιλικὴ σύζυγος τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Ν. Δημητροκάλη, ἐτῶν 24, γεννηθεῖσα ἐν Νάξῳ καὶ κατοικοῦσα εἰς Ἀθήνας, Δημ. ὑπάλληλος. Αὕτη καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς ἀντεθνικὰς ἐνεργείας. Τυγχάνουσα ὅμως ἀδελφὴ τοῦ Ἐμμανουὴλ Γλέζου, ἐδέχθη τῇ συστάσει τούτου, ὁμοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της καὶ ἐφιλοξένησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ ἀριθ. 24 κειμένην οἰκίαν των τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου τοῦ Κ.Κ.Ε. Κολλιγιάννην Κωνσταντίνον, ὁ ὁποῖος ἔσχεν συνεργασίας μετὰ τοῦ ρηθέντος Γλέζου καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ ὡς ἄνω οἰκίᾳ της ἀπὸ 16-18 Αὐγούστου 1958. Συλληφθεῖσα τὴν 27-10-1958 καὶ ἐξεταζομένη ἐτήρησε τὴν αὐτὴν τακτικὴν εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἣν ἐτήρησε καὶ ὁ ἀνωτέρω σύζυγός της Δολιανίτης Γεώργιος, ἀρχικῶς μὲν ἐν τῇ πρώτῃ καταθέσει της ἀρνηθεῖσα τὰ πάντα, μετα-

γενεστέρως δὲ ἀποκαλύψασα τὴν ἀλήθειαν, γεγονότα ἀποδεικνύοντα ὅτι καὶ αὕτη ἐτέλει ἐν γνώσει τῶν προθέσεων τοῦ Κολλιγιάννη (ὅρα καταθέσεις καὶ ἀπολογίας της). 18) Γλέζος Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 36, γεννηθεὶς ἐν Ἀπειράνθῳ Νάξου καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, Δημοσιογράφος. Οὗτος κατὰ τὴν Κατοχὴν ὠργανώθη εἰς τὴν Ε.Π.Ο.Ν. καὶ διατέλεσεν καθοδηγητὴς αὐτῆς εἰς τὴν περιφέρειαν Μεταξουργείου καὶ Θησείου. Κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα 1944 ἐνετάχθη εἰς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἠκολούθησε τοῦτον κατὰ τὴν ὑποχώρησίν του ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας, συνεχίζων τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν του, διατέλεσεν ὑπεύθυνος τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποεπιτροπῶν τῆς 6ης Ἀχτῖδος καὶ ὑπεύθυνος τῆς 3ης Ἀχτῖδος τῆς Κ.Ο. Ἀθηνῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1946, ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὰς Κυκλάδας διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἐκεῖ κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων. Συνεπείᾳ τῆς πολυποικίλου δράσεώς του ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. συνελήφθη ἐπανειλημμένως καὶ κατεδικάσθη εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐπὶ παραβάσει τοῦ Γ/46 ψηφίσματος. Μετριασθείσης ἀργότερον τῆς ποινῆς του ταύτης εἰς κάθειρξιν καὶ ληξάσης τὴν 26-7-1954 ἀπεφυλακίσθη καὶ ἐτοποθετήθη ὡς Δημοσιογράφος εἰς τὴν ἐφημερίδα «Αὐγή», ἀναλαβὼν ἡγετικὴν θέσιν ἐντὸς τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Δ.Α. Κατὰ Νοέμβριον 1957, τῇ ἐντολῇ τοῦ Κ.Κ.Ε., μετέβη εἰς Ρωσίαν ἔνθα ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἐν τῷ Παραπετάσματι ἡγεσίας τούτου. Τελευταίως συνδεθεὶς μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη Κωνσταντίνου μέλους τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου ἐφιλοξένησε τοῦτον εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γερμανικοῦ ἀριθ. 24 κειμένην οἰκίαν τῆς ἑτεροθαλοῦς ἀδελφῆς του Δολιανίτου Βασιλικῆς, τελῶν ἐν γνώσει τῆς ἰδιότητος καὶ τῆς ἀποστολῆς τούτου. Μάλιστα παρέμεινεν μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενος κατὰ τὴν 16 πρὸς 17 Αὐγούστου 1958 ὡς καὶ τὴν ἐπομένην καθ' ἣν ὁ ἀνωτέρω ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Τὸν ἐν λόγῳ Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον παρουσίασεν καὶ συνέστησεν εἰς τὴν ἀδελφήν του ὡς συγγενῆ του ἐκ Νάξου μὲ τὸ ἐπίθετον «Γλέζος». Συλληφθεὶς τὴν 5-12-58 καὶ ἐξεταζόμενος ἠρνήθη οἱανδήποτε σχέσιν μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη ὡς καὶ οἱανδήποτε ἐπαφὴν μετ' αὐτοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς του Δολιανίτου Βασιλικῆς καὶ τοῦ συζύγου ταύτης Δολιανίτου Γεωργίου σαφῶς κατατιθέμενα (ὅρα ἀπολογίας τῶν τελευταίων τούτων ὡς καὶ καταθέσεις Σακελλαρίου καὶ Παπασπυροπούλου). Μετὰ τὴν ἀπολογίαν του ὑπέβαλεν διὰ τῶν συνηγόρων του τὸ ἀπὸ 23-5-1959 ὑπόμνημά του εἰς ὃ ἀρνεῖται καὶ πάλιν τὰς μετὰ τοῦ Κολλιγιάννη σχέσεις του ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐὰν ἐγνώριζε τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τούτου, θὰ ἐπεδίωκεν ὡς Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Αὐγῆς» καὶ ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος νὰ ἐπιτύχῃ συνέντευξιν καθ' ὃν τρόπον καὶ ἄλλοι Δημοσιογράφοι ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέτυχον μετὰ ἡγετῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς τοῦ Ἀθ. Κανελλοπούλου μετὰ τοῦ Γκρόζου καὶ λοιπῶν (ὅρα τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα). 19) Γρηγοριάδης Γεώργιος τοῦ Ἐλευθερίου, ἐτῶν 38, γεννηθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, βοηθὸς πολιτικοῦ Μηχανικοῦ. Οὗτος κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1946 ἔδρασεν ὡς στέλεχος τῆς Ε.Π.Ο.Ν. εἰς τὰς πόλεις Κερκύρας καὶ Ἰωαννίνων. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1946 μέχρι τοῦ 1958 διέμενεν εἰς Πειραιᾶ χωρὶς ν' ἀπασχολήσῃ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς διὰ συγκεκριμένην κομμουνιστικὴν δρᾶσιν. Ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1957, ἔχων ἐν τῷ μεταξὺ νυμφευθῆ μετὰ τῆς νῦν συζύγου του Μαρίας τὸ γένος Ἀντωνοπούλου, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ ὁδῷ Νάνσεν ἀριθ. 2 κειμένην ἰδιόκτητον οἰκίαν του χωρὶς καὶ πάλιν ν' ἀπασχολήσῃ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς διὰ συγκεκριμένην δρᾶσιν. Τὴν 7-5-59 κατὰ γενομένην ὑπὸ ὑπαλλήλων Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἔρευναν ἐν τῇ ὡς ἄνω οἰκίᾳ του ἀνευρέθη κρυπτόμενος ἐν αὐτῇ ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω Τρικκαλινὸς Γεώργιος διωκόμενος δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως τοῦ Εἰσηγητοῦ VI Τμήματος ὡς διαφυγὼν τὴν σύλληψιν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ δὴ κατὰ τὸ ἔτος 1958 ὅτε εἶχον συλληφθῆ οἱ συνεργάται του Βουτσᾶς Ἐλευθέριος, Εὐθυμιάδης Θεόδωρος κ.λ.π. Τὸν ἐν λόγῳ Τρικκαλινὸν οὗτος καὶ ἡ σύζυγός του ἀπέκρυπτον ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον ἐν γνώσει

τελοῦντες καὶ τῆς ἰδιότητός του ὡς κατασκόπου ἀλλὰ καὶ τῆς ταυτότητός του, ἐν ἀντιθέσει ἀπὸ ὅσα ἰσχυρίζεται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του, ἐν ᾗ διατείνεται ὅτι τὸν ἐδέχθη ὡς παλαιὸν φίλον τοῦ ἀδελφοῦ τῆς συζύγου του καὶ ὡς ἀσθενῆ, ἔχοντα ἀνάγκην περιθάλψεως (ὅρα ἀπολογίαν του). 20) Γρηγοριάδου Μαρία σύζυγος τοῦ Γεωργίου, τὸ γένος Ἀντωνοπούλου Ἀνδρέου, ἐτῶν 33, γεννηθεῖσα ἐν Πειραιεῖ καὶ κατοικοῦσα εἰς Ἀθήνας οἰκοκυρά. Αὕτη κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς ἀνεμίχθη εἰς τὴν Ε.Π.Ο.Ν καὶ εἰργάσθη μετὰ φανατισμοῦ ὑπὲρ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κ.Κ.Ε. Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος συνεχίζουσα τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν της συνελήφθη πρὸς ἐκτόπισιν πλὴν ὅμως ὑπέβαλεν δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀφέθη ἐλευθέρα. Παρὰ ταῦτα ἐπανήρχισε καὶ πάλιν δρῶσα, τὴν δὲ 5-4-1952 ἐπεσκέφθη τὸν τάφον τοῦ ἐκτελεσθέντος κομμουνιστοῦ κατασκόπου Μπελογιάννη, συνεχίζουσα ἔκτοτε τὰς ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκδηλώσεις της. Τὴν 21-4-59 προτιθεμένη προφανῶς νὰ ἐξαπατήσῃ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ὑπέβαλε νέαν δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ οὕτω ἐπέτυχεν τὴν ἔκδοσιν διαβατηρίου διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ συγκεκριμένως διὰ Βιέννην ὅπου θὰ μετέβαινεν κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς της μὲν διὰ θεραπείαν, ἐνῷ ἐν τῇ πραγματικότητι εἶχε συμφωνήσει μετὰ τοῦ φιλοξενουμένου της Τρικκαλινοῦ Γεωργίου νὰ μεταβῇ καὶ μεταφέρῃ ἀναφορὰς τούτου πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Μάλιστα διὰ νὰ τὴν κατατοπίσῃ οὗτος διὰ τὸ μελετώμενον ταξίδιόν της, εἶχεν ἑτοιμάσει τὸ συνημμένον ἐν τῇ δικογραφίᾳ σχεδιάγραμμα τῆς πόλεως Βιέννης, ἐν ᾧ σημειοῦνται λεπτομερῶς αἱ ὁδοὶ ἐγγὺς τῆς περιοχῆς Δουνάβεως. Ἀπολογουμένη ἰσχυρίσθη ὅτι παρέσχε στέγην καὶ διηυκόλυνεν τὸν ἀνωτέρω Τρικκαλινὸν ὡς παλαιὸν φίλον τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ της Ἀντωνοπούλου Κωνσταντίνου καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν ἰδιότητα καὶ ἀποστολὴν τούτου, παρὰ τὰ ἀντιθέτως προκύψαντα ἐκ τῶν κατασχεθέντων πειστηρίων καὶ τῶν ἐνόρκως ληφθεισῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὰς ὁποίας περιπίπτει εἰς πλῆθος ἀντιφάσεων καὶ ἀνακριβειῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἀνακύπτει, κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, ἡ ἐνοχὴ καὶ ἡ ἀνάμιξίς της εἰς τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον (ὅρα ἀπολογίαν της ἐν συσχετισμῷ μὲ τὴν τοιαύτην τοῦ Τρικκαλινοῦ Γεωργίου). 21) Ζαχαρόπουλος Ἀχιλλεὺς τοῦ Βασιλείου, ἐτῶν 46, γεννηθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν εἰς Δραπετσώνα Πειραιῶς, λογιστής. Οὗτος οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ ἀντεθνικῆς ἀπόψεως. Τυγχάνει ἀδελφὸς τῆς συζύγου τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσελθόντος εἰς Ἑλλάδα Εὐθυμιάδου Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν οἰκίαν δύο ἢ τρεῖς φορὰς καθ' ἃς προσεπάθησε νὰ τὸν πείσῃ καὶ τὸν δεχθῇ διὰ φιλοξενίαν, πλὴν προσκρούσας εἰς τὴν πεισμονα ἄρνησιν τούτου ἠναγκάσθη τελικῶς νὰ ἀναχωρήσῃ (ὅρα καταθέσεις ἀστυνομικῶν). Ὁ εἰρημένος οὐδόλως ἐγνώριζεν τοὺς σκοποὺς τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ ἀνωτέρω, οὐδὲ ἀντελήφθη τελουμένην ἢ προπαρασκευαζομένην παρ' αὐτοῦ πρᾶξιν κατασκοπίας, ὑποψιασθείς ἁπλῶς ὅτι δι' ὕποπτον τινὰ σκοπὸν εἶχεν ἐπανέλθη οὗτος ἐν Ἑλλάδι (ὅρα ἀπολογίαν του). 22) Τάνες Πέτρος τοῦ Χαραλάμπους, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν Καστοριᾷ καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας ἔμπορος γουναρικῶν. Οὗτος παλαιότερον εἶχε μυηθῆ εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν ἀλλὰ ἀργότερον μετεμελήθη καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 ἀπεκατεστάθη ὡς νομιμόφρων. Κατὰ τὸ θέρος 1958 ἐπεσκέφθη τοῦτον κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ ἐπί τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἀριθ. 105 κατάστημά του ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω Εὐθυμιάδης Θεόδωρος καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν δεχθῇ καὶ τὸν φιλοξενήσῃ ἐπί τινας ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν του, πλὴν ὅμως οὗτος ἠρνήθη διαρρήδην νὰ παράσχῃ τὴν αἰτουμένην φιλοξενίαν του. Διαπιστωθεισῶν τῶν ἐπισκέψεων τούτου εἶχε συλληφθῆ τὴν 21-10-1958 ἀλλὰ ἀφέθη ἐλεύθερος διότι δὲν προέκυψαν στοιχεῖα ἐνοχῆς του. 23) Μαλιάκα Μαριάνθη σύζυγος τοῦ Ἀντωνίου, τὸ γένος Μιχαὴλ Εὐθυμιάδου, ἐτῶν 43, γεννηθεῖσα ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικοῦσα εἰς Ἀθήνας μοδίστα. Αὕτη παλαιότερον εἶχεν ἐμφανίσει ποίαν τινα ἀνάμειξιν εἰς τὸ Κ.Κ.Ε., ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948 ὅτε εἶχεν ὑποβάλει δήλωσιν ἀποκηρύξεως, δὲν ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς. Τυγχάνει ἀδελφὴ τοῦ Εὐθυ-

μιάδου Θεοδώρου καὶ τῇ προτροπῇ τούτου ἐδέχθη καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τιμ. Φιλήμονος 22 οἰκίαν, ἐν ᾗ διαμένει μετὰ τῆς μητρός της καὶ τοῦ συζύγου της, ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω Βουτσᾶς Ἐλευθέριος. 24) Θανάσας Ἀλέξανδρος τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 58, γεννηθεὶς ἐν Αὐλῶνι Τριφυλλίας καὶ κατοικῶν εἰς Χαλάνδριον Ἀττικῆς, Βιοτέχνης. Οὗτος παλαιότερον εἶχε σημειώσει δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐπανειλημμένως ἐκτοπισθεὶς καὶ φυλακισθεὶς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 ὅτε ὑπέβαλε δήλωσιν μετανοίας, δὲν εἶχεν ἀνάμιξιν. Τὴν 16-6-1958 τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ξιφίου ἀριθμ. 15 ξυλουργικὴν ἐπιχείρησιν εἰς ἣν ἐργάζεται, ὁ Καλογερᾶς Σωτήριος, ὁ ὁποῖος εἶχε προηγουμένως ἐπισκεφθῆ τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου, εἰς ἣν διέμενε κρυπτόμενος ὁ Εὐθυμιάδης Θεόδωρος, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων προέκυψεν ἡ ἐπίσκεψις αὕτη εἶχε φιλικὸν χαρακτῆρα καὶ οὐδεμίαν σχέσιν εἶχεν μὲ τὴν κατασκοπευτικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀνωτέρω. 25) Καλογερᾶς Σωτήριος τοῦ Ἀριστείδου, ἐτῶν 40, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Χαλανδρίῳ Ἀττικῆς, γεωργοκτηματίας. Οὗτος κατὰ τὸν κατοχὴν φέρεται δράσας ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1945—50 διαγωγή του τυγχάνει ἄγνωστος. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 ἐξεδηλώθη ὑπὲρ τῆς Ε.Δ.Α. καὶ ἤδη τυγχάνει μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Δ.Α. Χαλανδρίου. Τὴν 14 καὶ 16 Ἰουλίου 1958 ἐπεσκέφθη τὴν ἐν Χαλανδρίῳ οἰκίαν τοῦ Εὐθυμιάδου Δημητρίου, ἔνθα διέμενεν ὁ ἀδελφός του Εὐθυμιάδης Θεόδωρος καὶ αἱ ἐπισκέψεις του αὗται τὸν ἐνεφάνισαν ἀρχικῶς ὡς μετέχοντα τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου, πλὴν ἐκ τῆς ἐπακολουθησάσης ἀνακρίσεως προέκυψεν ὅτι αὗται δὲν εἶχον σχέσιν μετὰ τοῦ Εὐθυμιάδου Θεοδώρου (ὅρα καταθέσεις ἀστυνομικῶν). 26) Μοροχλιάδου Θεοδώρα τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 27, γεννηθεῖσα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικοῦσα εἰς Καλλιθέαν Ἀθηνῶν, οἰκοκυρά. Αὕτη τυγχάνει μνηστὴ τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Μούχου Δημητρίου καὶ τῇ συστάσει τούτου ἐδέχθη καὶ ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμαζῶνος ἀριθ. 188, ἐν Καλλιθέᾳ κειμένην οἰκίαν της τὸν ἐκ τῶν κατηγορουμένων Βέτταν Φωκίωνα κατὰ τὸ ἀπὸ 8—18 Σεπτεμβρίου 1958 χρονικὸν διάστημα. Καθ' ἃ ὅμως διεπιστώθη ἡ παρασχεθεῖσα παρ' αὐτῆς φιλοξενία ἐγένετο τῇ συστάσει τοῦ ρηθέντος μνηστῆρος της καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ αὕτη γνῶσιν περὶ τοῦ προσώπου καὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ φιλοξενουμένου της (ὅρα καταθέσεις μαρτύρων). 27) Μοροχλιάδης Νικόλαος τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 20, γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικῶν εἰς Καλλιθέαν Ἀττικῆς, ἐργάτης. Οὗτος δὲν ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ ἀντεθνικῆς πλευρᾶς. Τυγχάνων ὅμως ἀδελφὸς τῆς ἀνωτέρω Μοροχλιάδου Θεοδώρας καὶ συγκατοικῶν μετ' αὐτῆς ἐδέχθη καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν οἰκίαν των ὁ ἀνωτέρω ρηθεὶς Βέττας Φωκίων. Ἐκ τῆς ἐπακολουθησάσης ὅμως ἀνακρίσεως προέκυψεν ὅτι καὶ οὗτος ἐτέλει ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἰδιότητός του (ὅρα καταθέσεις μαρτύρων). 28) Σουλτάνης Ἄγγελος τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 52, γεννηθεὶς ἐν Πορορίῳ Λεβαδείας, καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας, Λογιστής. Οὗτος οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ἀπὸ ἀντεθνικῆς ἀπόψεως. Εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκιάθου καὶ Φωσκόλου διέμενε ἐπὶ ἐνοικίῳ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-6-1958 ἕως 15-9-1958, ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενος Τρικκαλινὸς Γεώργιος μετὰ τῆς συζύγου του Ἰωάννας, καλυπτόμενοι ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα «Μελίδης Ἡρακλῆς καὶ Μελίδου Ἀλεξάνδρα». Οὗτοι εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν ἐδέχθησαν τὸν Κολλιγιάννην Κωνσταντῖνον, ἀρχηγὸν τοῦ ἐνταῦθα δρῶντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου καὶ εἶχον μετ' αὐτοῦ συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ ἐνεργουμένου κατασκοπευτικοῦ ἔργου . Διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν συνελήφθη οὗτος τὴν 26-11-1958 ἀλλ' ἀφέθη ἐλεύθερος τὴν ἑπομένην, διότι δὲν προέκυψαν στοιχεῖα ἐνοχῆς του, διαπιστωθέντος ἀντιθέτως ὅτι οὗτος ἐτέλει ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἰδιότητος καὶ ταυτότητος τῶν ἀνωτέρω πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχεν παραχωρήσει τὴν οἰκίαν του ἐπὶ τῇ βάσει ἰδιωτικοῦ συμφωνικοῦ μισθώσεως (ὅρα τοῦτο συνημμένον τῇ δικογραφίᾳ).

(Συνεχίζεται)

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ

Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία»
τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1958

Ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς Λίβερπουλ εἶναι ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τοῦ κόσμου. Ἐξ αὐτοῦ, ὡς γνωστόν, ἀναχωροῦν διὰ τὸ Λονδίνον καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἀγγλίαν τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα ἐκφορτώνονται ἀπὸ τὰ πλοῖα, ποὺ καταφθάνουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Λίβερπουλ, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ὅπως ὅλοι οἱ λιμένες, οὕτω καὶ ὁ λιμὴν τῆς Λίβερπουλ ἀποτελεῖ πεδίον δράσεως λωποδυτῶν. Καθημερινῶς σημειώνονται μικροκλοπαὶ καὶ συχνάκις μεγαλύτεραι, μὲ ἀπώλειαν ἐμπορευμάτων ἀξίας χιλιάδων λιρῶν.

Ἄγγλος δημοσιογράφος, ποὺ ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα αὐτό, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς, ἐκ συνομιλίας του μὲ τὸν Διοικητὴν Ἀσφαλείας τοῦ Λιμένος τῆς Λίβερπουλ:

«Καθημερινῶς, ἐπὶ μῆνας, ἐξαφανίζονται δέματα ποικίλου περιεχομένου ἀπὸ μίαν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν ἐμπορευμάτων. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀντικειμένων ἀξίας καί, κατὰ τὰ φαινόμενα, ὁ δράστης ἦτο μᾶλλον «ἐρασιτέχνης». Κλέπται τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶναι δυσκολώτερον νὰ συλληφθοῦν καὶ προξενοῦν μεγαλυτέρας ζημίας, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἀπ' ὅσας προξενεῖ μία σπεῖρα λωποδυτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ἕνα μεγάλο «κόλπο», ἀποκομίζουν τὴν λείαν των εἰς ἕνα φορτηγὸν αὐτοκίνητον καὶ ἐπὶ ἓν διάστημα δὲν ἐπανεμφανίζονται. Διὰ νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὰς λίαν ἐπιζημίους αὐτὰς μικροκλοπάς, κατεφύγαμεν εἰς τὴν... «ἀτομικὴν ἐνέργειαν» καὶ ἀπηυθύνθημεν πρὸς τὰ Ἐργαστήρια Νεργουέλ, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπρομήθευσαν ἕνα εἶδος ραδιενεργοῦ πάστας, εἰς ψιχία, ποὺ τὰ ἐτοποθετήσαμεν μεταξὺ τῶν δεμάτων. Τὸ «κόλπο» ἐπέτυχε. Τὸ βράδυ, ὅταν ἐσχόλασε τὸ προσωπικόν, ἕνας νεαρός, ποὺ ἐκτελοῦσε χρέη ἀγγελιαφόρου ἀνεχώρει μὲ τὸ ποδήλατόν του, μὲ ἕνα μικρὸ καλάθι εἰς τὸ ὁποῖον μετέφερε τὴν τροφήν του, εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ποδηλάτου του. Εἰς τὴν ἔξοδον, ἐπέζευσε τοῦ ποδηλάτου διὰ νὰ περάσῃ. Τὸ δέμα αὐτὸ δὲν εἶναι ἰδικόν σας, τὸν ἐπληροφόρησεν ὁ φύλαξ—ὁ ὁποῖος, ἐν συνεχείᾳ, τοῦ... ἐξήγησεν ὅτι τὸ ἀποκομιζόμενον δέμα ἦτο ραδιενεργὸν καὶ ἡ παρουσία του ἐπροδόθη ἀπὸ ἕνα μετρητὴν Γκάϊγκερ, ποὺ εἶχε συνδεθῇ μὲ ἕνα κωδωνίσκον, τοποθετημένον ὑπὸ τὸ προσκέφαλον τοῦ νυκτοφύλακος».

Πλέον ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς χρησιμοποιήσεως ραδιενεργείας διὰ τὴν σύλληψιν δύο γκάνγκστερς, ποὺ εἶχον ἀπαγάγει ἐπ' αὐτοκινήτου, τὴν δίδα Μαίρην Κάρλσον, κόρην πλουσίου βιομηχάνου ἐν Πίττσμπουργκ.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀπαγωγῆς, ὁ πατὴρ τῆς ἀπαχθείσης ἔλαβε τηλεφώνημα διὰ τοῦ ὁποίου εἷς ἄγνωστος τὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι ἡ κόρη του εὑρίσκετο εἰς χεῖρας τῶν δύο ἀπαγωγέων της καὶ ὅτι, ἐὰν ἤθελε νὰ τὴν ἐπανίδῃ ζῶσαν, θὰ ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ ὡς λύτρα τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δολλαρίων—«ἀρκετὰ λογικόν, δεδομένης τῆς καλῆς του οἰκονομικῆς καταστάσεως». Τὸ ποσὸν ἔπρεπε νὰ κατατεθῇ, εἰς τραπεζογραμμάτια μικρᾶς ἀξίας, εἰς ἕνα ὡρισμένον μέρος, εἰς προάστειον τοῦ Πίττσμπουργκ. Ἐὰν ὅλα ἐγίνοντο συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀπαγωγέων, ἡ μὶς Κάρλσον θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὸ πατρικόν της μέγαρον, ἄλλως... Ἐπίσης ἔγινε σύστασις ἀπὸ τὸν ἄγνωστον τηλεφωνητὴν νὰ μὴ εἰδοποιηθῇ ἡ Ἀστυνομία καὶ «χαλάσῃ τὴν ὑπόθεσιν», ὁπότε ἐξετίθετο εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ τῆς αἰχμαλώτου τῶν λῃστῶν.

Ὁ Κάρλσον δὲν κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἀπετάθη εἰς τὸν τραπεζίτην του, διὰ τὰ χρήματα ποὺ ἐζήτουν οἱ λῃσταὶ καί, πιεσθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὅταν οὗτος ἀντελήφθη ὅτι κάτι συνέβαινε, λόγῳ τῆς ταραχῆς τοῦ Κάρλσον, τοῦ ἐνεπιστεύθη ποῦ θὰ διέθετε τὰ χρήματα.

Ὁ τραπεζίτης τὸν καθησύχασε, διαβεβαιώσας αὐτὸν, ὅτι καὶ τὴν κόρην του,

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΙΑΙ

– ΕΙΔΕΧΘΕΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ (ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΟΙ) –

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ Περιοδικοῦ «Kriminalistik», τεῦχος Ἰουνίου 1959, κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΙΣΠΑ**

Ὅστις ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀνέγνωσε τὸ ἐκδοθὲν βιβλίον μου «Ἔγκλημα καὶ Πραγματικότης», ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὰ κατωτέρω περιγραφόμενα, θὰ διαπιστώσῃ ἐν μικρογραφίᾳ κάποιαν ὁμοιότητα ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα διεπράχθησαν ὑπὸ τῶν δύο αἱμοβόρων ἐραστῶν.

Ἡ φρικιαστικὴ ἱστορία, ἡ ὁποία διεδραματίσθη εἰς κάποιαν πόλιν τῆς Γερμανίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου καὶ συνεχίσθη μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδικάσεώς της συνετάραξε τὴν Γερμανικὴν κοινωνίαν, ἐπισκιάζουσα τὰς ἄλλας εἰδήσεις εἰς τὸν τύπον ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ὁ Γιουγκοσλάβος A. Rada μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ μετώπου συλληφθεὶς αἰχμάλωτος, μετεφέρθη εἰς τὴν πόλιν Sch. τῆς Γερμανίας τὸ ἔτος 1942 καὶ ἐτοποθετήθη ὡς ἐργάτης εἰς τὸ κτῆμα τῆς D. Elfriede μετὰ τῆς ὁποίας συνῆψε ἐρωτικὰς σχέσεις.

Ἡ Elfriede ἦτο χήρα Γερμανοῦ στρατιωτικοῦ ἀπολεσθέντος εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον, λόγῳ δὲ τῆς ἰδιοσυγκρασίας της εἶχεν ἀνάγκη φίλου.

Ἐκ τῶν ἀνόμων σχέσεών των ἀπέκτησαν τέσσαρα τέκνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπέζησαν ἐπὶ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, καθ' ὅσον ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν δύο ἐραστῶν.

Τὸν Αὔγουστον τοῦ ἔτους 1944, ἡ Elfriede ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐραστοῦ της, ἔπνιξε μὲ ἕνα μαξιλάρι τὸ ἀνήλικο τέκνον της, καθ' ἣν στιγμὴν τοῦτο ἐκοιμᾶτο τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου.

Τὸ πτῶμα τοῦ παιδιοῦ, ἐκάη εἰς τὴν θερμάστρα ὑπὸ τοῦ Rada, ἵνα μὴ γίνῃ ἐφικτὴ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐγκλήματος.

Κατὰ τὰ ἔτη 1947—1948, ὁμοίως ἐδολοφονήθησαν ἄλλα δύο ἀνήλικα τέκνα των κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἐτάφησαν τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὸ νεκροταφεῖον κρυφίως, τὸ δὲ ἕτερον εἰς κάποιον λαχανόκηπον. Τὸ 4ον δὲ κατὰ σειρὰν τέκνον των ἐθανατώθη τὸ ἔτος 1951, ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησίν του ὑπὸ τῶν δύο κακούργων ἐραστῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἐγκλήματα ἀπεκαλύφθησαν τὸ ἔτος 1957, ὑπὸ τοῦ A. Rada, ὅστις διατελῶν ἐν κραιπάλῃ μέθης, ὀργῆς καὶ ζηλοτυπίας διὰ τὴν ἐγκατάλειψίν του ὑπὸ τῆς ἐρωμένης του πρὸς χάριν ἄλλου, προέβη, ἐνώπιον τῆς Ἀνακριτικῆς Ἀρχῆς

ἀσφαλῶς, καὶ τὰ χρήματά του, ἐνδεχομένως, θὰ ἀνέκτα, ἤρκει νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς συστάσεις τῶν ληστῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν συμβουλήν του. Καὶ τοῦ ἐξήγησεν, ὅτι τὰ χαρτονομίσματα, ποὺ θὰ παρέδιδεν εἰς τοὺς ἀπαγωγεῖς τῆς κόρης του, θὰ ἐνεποτίζοντο μὲ ἓν εἶδος ραδιενεργοῦ μελάνης ἀναμεμιγμένης μὲ «καρβόνιον 14», τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι καθόλου ἐπικίνδυνον.

Τὰ λύτρα παρεδόθησαν πράγματι εἰς τοὺς... δικαιούχους καὶ ἡ δὶς Κάρλσον ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας της σῶα καὶ ἀβλαβής. Ὡς ἀνεκοίνωσεν, οἱ ἀπαγωγεῖς της ἦσαν καθ' ὅλα ἄψογοι κύριοι καὶ τῆς συμπεριεφέρθησαν μὲ εὐγένειαν καὶ σεβασμόν.

Μετὰ πάροδον, ὅμως, ὀκτὼ ἡμερῶν, οἱ «ἄψογοι κύριοι» συνελήφθησαν ὅταν, προβαίνοντες εἰς ἀγορὰν αὐτοκινήτου, κατέβαλον τὴν ἀξίαν του μὲ ραδιενεργὰ τραπεζογραμμάτια, τὰ ὁποῖα ἐπρόδωσαν τὴν προέλευσίν των.

εἰς ἀποκαλύψεις, κατηγορήσας τὴν ἐρωμένην του Elfriede διὰ τὸν φόνον τῶν τεσσάρων τέκνων των.

Ἀμφότεροι οἱ κακοῦργοι, κατεδικάσθησαν, ἡ μὲν πρώτη εἰς εἱρκτήν, ὁ δὲ Rada εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν.

Ἡ κατηγοροῦσα ὅμως ἀρχή, ἔκρινε ὅτι αἱ ἐπιβληθεῖσαι ποιναὶ δὲν ἦσαν αἱ ἐνδεδειγμέναι, λόγῳ τῶν ἀποτροπαίων ἐγκλημάτων καὶ τῆς ἀναταραχῆς τῆς κοινωνίας, ἠτήσατο ἀναθεώρησιν τῆς δίκης διὰ τὴν ἐπιβολὴν βαρυτέρων ποινῶν.

Ὑποθέτω ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον ἀκόμη καὶ σήμερον νὰ περιγράψωμεν τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὰ τῆς δίκης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐδημιουργήθη σάλος καὶ ἀναταραχὴ μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν διὰ τὴν κυνικότητα τῶν δύο κατηγορου-

A. Rada

D. Elfriede

μένων. Ὁ Τύπος ἐπὶ ἡμέρας ἀπησχολήθη μὲ τὰ δύο αὐτὰ τέρατα ποὺ ἔχουν μορφὴν ἀνθρωπίνην.

Τὴν 31–7–57, παρουσιάσθη ὁ κλειθροποιὸς A. Rada, ἐτῶν 43, πρώην Γιουγκοσλάβος ὑπήκοος καὶ νῦν ἄπολις, εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τῆς Sch. καὶ κατήγγειλε τὴν πρώην ἐρωμένην του Elfriede, ἐκ τῆς πόλεως Sch., ἐτῶν 43 ὅτι ἐθανάτωσε πολλὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα ἀπέκτησε μὲ διαφόρους ἄνδρας. Διὰ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν ὡς ἐδήλωσε εἶχε ὑποβάλλει μήνυσιν εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς πρὸ καιροῦ χωρὶς νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς τύχης της.

Ἐπειδὴ δὲν ἐδόθη σημασία εἰς τὰ καταγγελλόμενα ἑνὸς μεθυσμένου, οὗτος τὴν 7–8–57 μετέβη ἐκ νέου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, διατελῶν ἐν μέθῃ καὶ ἐπανέλαβε τὰς καταγγελίας του κατὰ τῆς Elfriede, προσθέτων ὅτι θὰ μεταβῇ μόνος του νὰ τιμωρήσῃ τὴν κακοῦργο.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας ἀπέστειλε τότε ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον νὰ παρακολουθήσῃ τὸν Rada καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεχείρει νὰ εἰσέλθῃ λάθρα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Elfriede συνέλαβε τοῦτον καὶ ὡδήγησε εἰς τὸ Τμῆμα ἔνθα τὴν ἐπομένην ἐλήφθη κατάθεσίς του ἀφοῦ πλέον κατέστη νηφάλιος.

Ὁ Γιουγκοσλάβος ἂν καὶ δὲν ὡμίλει εὐχερῶς τὴν Γερμανικήν, κατώρθωσε νὰ

δώσῃ παραστατικὴν κατάθεσιν, διότι ἐκτὸς τῆς καλῆς μνήμης του εἶχε καὶ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα τῶν γεγονότων.

'Η κατάθεσίς του ἄρχιζε ὡς ἀκολούθως :

«Τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1942, μεταφέρθηκα ὡς αἰχμάλωτος πολέμου εἰς τὴν πόλιν Sch. καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο καιρό, ἔπιασα δουλειὰ εἰς τὸ ἀγρόκτημα τῆς Γερμανίδος D. Elfriede, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχα ἐρωτικὲς σχέσεις ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς τοποθετήσεώς μου ὡς ἐργάτου. Εἴχαμε ἀποκτήσει παρανόμως ἕνα παιδὶ καὶ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1944, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο τὸ ἔπνιξε μὲ ἕνα μαξιλάρι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸν φόβο μου τὸ ἔκαυσα διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀνακαλύψουν.

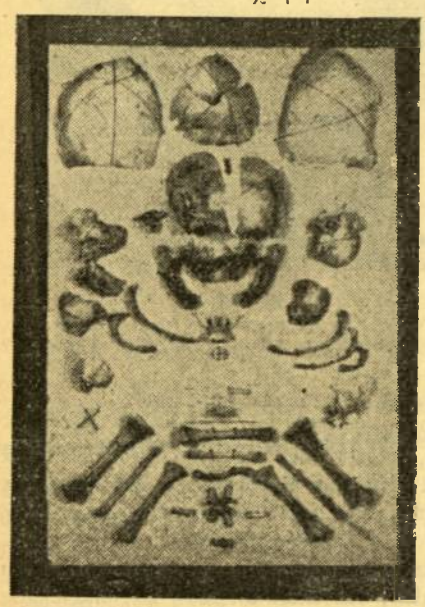
«Τὴν 17 Φεβρουαρίου 1947, ἡ Elfriede μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ἔπνιξε καὶ τὸ ἀποκτηθὲν ἐν τῷ μεταξὺ δεύτερο παιδί μας, κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου καὶ τὸ πτῶμα τὸ ἔβαλε σὲ μία μεγάλη τσάντα καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς φίλης της B., τὸ ἔθαψαν κρυφίως εἰς τὸν τάφον τῆς μητρὸς τῆς φίλης της.

Τήν 16 'Απριλίου 1948, ἡ ἐρωμένη μου ἔπνιξε καὶ τὸ τρίτο μας παιδὶ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγες ἡμέρες τὸ ἐπῆρε ἡ φίλη της Anna καὶ τὸ ἔθαψε.

Τὴν 9 'Απριλίου 1951, ἔπνιξε μὲ ἕνα μαξιλάρι καὶ τὸ τέταρτό μας παιδὶ ποὺ τὸ ἔθαψε διὰ νὰ μὴν τὴν ἀνακαλύψουν. Κατὰ τὴν γέννησι τοῦ παιδιοῦ ἦτο παροῦσα καὶ ἡ φίλη της Anna.

Κατόπιν αὐτῶν ἡ 'Αστυνομικὴ 'Αρχὴ ἠτήσατο τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως ἐναντίον τοῦ Rada, ὅστις ἀφέθη προσωρινῶς ἐλεύθερος.

'Η Elfriede ἐπεχείρησε κατὰ τὴν πρώτην ἀνάκρισιν νὰ παραστήσῃ τὰ γεγονότα ὅτι ἦσαν ἄνευ σημασίας μυθεύματα τοῦ Γιουγκοσλάβου. Παρεδέχθη ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχον σχέσεις, τὰς ὁποίας διέκοψαν καὶ ἀπὸ ἐτῶν δὲν συνηντᾶτο πλέον μετὰ τοῦ Rada.

Τὰ εὑρήματα τῶν σκελετῶν

Οὗτος ἐγνώριζε μίαν ἀπόπειραν ἀμβλώσεως καὶ τῆς ἀπέσπα ἐκβιαστικῶς διάφορα χρηματικὰ ποσὰ κατὰ καιρούς, καθ' ὅσον ἐγνώριζε ὅτι αὕτη ὑπέκυπτε ἵνα μὴ ἀπολέσῃ τὴν καλὴν φήμην της καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν της.

'Εκ τῆς πορείας τῆς προανακρίσεως ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Elfriede ὑπέπεσε εἰς πολλὰς ἀντιφάσεις καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι συνηντήθη ἐκ νέου τὴν 31 'Ιουλίου 1957 μετὰ τοῦ Rada, ἐξεδόθη καὶ κατ' αὐτῆς ἔνταλμα συλλήψεως διότι ἐθεωρήθη ἔνοχος.

Κατὰ τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν ἦλθον εἰς φῶς τὰ ἀκόλουθα : 'Ο A. Rada ἐγεννήθη τὴν 20-3-1914 εἰς Despotsvetin τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ ἦτο ὁ βενιαμὶν ἀπὸ τὰ 7 ἀδέλφια του. 'Ετελείωσε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο καὶ ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησεν τὴν τέχνην τοῦ κλειθροποιοῦ. Κηρυχθέντος τοῦ πολέμου στρατευθείς, συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ μετεφέρθη τὸ 1942 εἰς τὴν πόλιν Sch. τῆς Γερμανίας.

'Απὸ τὸ ἔτος 1946 μέχρι τὸ ἔτος 1954 κατῴκει εἰς τὴν μεγαλούπολιν B. εἰς τὴν οἰκίαν τῆς φίλης τῆς ἐρωμένης του Anna. Δὲν ἠργάζετο τακτικά. 'Ἦτο παθολογικὸς τύπος, βίαιος, μέθυσος καὶ ὅταν ἐτέλει ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ οἴνου φίλερις. 'Ο ἰσχυρισμός του, ὅτι προέβη εἰς τὴν καταγγελίαν ἐκ λόγων τύψεως συνειδήσεως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἡ D. Elfriede ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1909, εἰς Sch. τῆς Γερμανίας, ἐτελείωσε τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἐφοίτησε εἰς οἰκοτροφεῖον θηλέων.

Τὸ ἔτος 1938, ἐνυμφεύθη καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον τὸ 1942, ἐγένετο κάτοχος μεγάλου ἀγροκτήματος καὶ ἐλάμβανε ἀρκετὰ μεγάλην σύνταξιν ὡς χήρα πολέμου. Ἔχαιρε ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν της λόγῳ τῆς ἐργατικότητος καὶ δραστηριότητός της.

Ἦτο ὅμως τύπος ἐρωτομανοῦς γυναικὸς καὶ ἐσχετίζετο μὲ πολλοὺς ἄνδρας, πλὴν ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν Rada, ὅστις συστηματικῶς ἐξεμεταλλεύετο ταύτην, σπαταλῶν ἄφθονα χρήματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐδήλωνε εἰς τοὺς φίλους του χαρακτηριστικῶς «ἡ μαμὰ τὰ πληρώνει ὅλα». Μὲ τὴν λέξι μαμὰ ἐννοοῦσε τὴν Elfriede, ἥτις καὶ πρὸς χάριν του ἀνελάμβανε ἅπαντα τὰ χρέη του.

Οὐδέποτε δὲ ἀπὸ τὸ ἔτος 1942—1957 ἐγένοντο ἀντιληπταὶ αἱ ἐγκυμοσύναι της παρὰ τῶν γνωστῶν της, καθ' ὅσον ἦτο εἰς θέσιν νὰ κρύπτῃ ταύτας ἐπιμελῶς.

Τὰ καταγγελλόμενα ὑπὸ τοῦ A. Rada ἀπεδείχθησαν ἀληθῆ περὶ τῶν τεσσάρων παιδοκτονιῶν, πλὴν ὅμως οἱ δύο ἐρασταὶ ἀλληλοκατηγοροῦντο καὶ ἡ μὲν Elfriede ἐδήλωνε ὅτι ὁ Rada ἦτο ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς τῶν ἐγκλημάτων καὶ μὲ τὰ χέρια του ἔπνιξε καὶ τὰ τέσσερα παιδιά των, ὁ δὲ Γιουγκοσλάβος ὅτι ἦτο ἀνεύθυνος τῶν ἐγκλημάτων.

Ἡ Ἰατροδικαστικὴ ἔκθεσις περὶ τοῦ ἀνευρεθέντος σκελετοῦ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, εἰς τὸ ὑποδειχθὲν ὑπὸ τῆς Elfriede μέρος, ἐπιστοποίει ὅτι πράγματι ἐπρόκειτο περὶ παιδὸς ἀνηλίκου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης, ἥτις διήρκεσεν πέραν τῶν 10 ἡμερῶν, ἀπεδείχθη ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἦσαν ἔνοχοι καὶ κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως συναπεδέχθησαν καὶ ἐξετέλεσαν ἐν ψυχρῷ τὰ ἐγκλήματα ἤτοι, τὴν δολοφονίαν τῶν τεσσάρων ἀνηλίκων τέκνων των.

Οἱ συνήγοροι τῶν δύο κακούργων ἠτήσαντο τὴν νευρολογικὴν ἐξέτασιν τούτων, πλὴν ὅμως ἡ ἐξέτασις ἀπέδειξε ὅτι οὐδὲν ἀνευρέθη κατὰ τὴν κλινικὴν ἐξέτασίν των καὶ ἦσαν ποινικῶς ὑπεύθυνοι.

Ὅθεν ὁμοφώνως τὸ δικαστήριον ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν εἰς τὸν Rada καὶ τὴν ποινὴν τῶν προσκαίρων εἰς τὴν Elfriede.

Εἰς τὴν φίλην της Anna, κατηγορουμένην ὡς συνεργόν, ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ φυλακίσεως 3 ½ ἐτῶν.

Ἡ κατηγοροῦσα ἀρχὴ ἔκρινε ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἦτο λίαν ἐπιεικὴς διὸ καὶ ἠτήσατο τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἄλλοι σ' αὐτόν

Ἄλλοι σ' αὐτὸν ποὺ ρήμαξε τὴ νιότη
ἄλλοι σ' αὐτὸν ποὺ ἔσπρωξε στὰ σκότη·
ἄλλοι σ' αὐτὸν ποὺ τὰ βλαστάρια μάδησε.
Τὰ κρίνα, τὰ λευκά, τὰ μυρωμένα
τὰ ρίπανε, τὰ ἔκοψε, τὰ πάτησε.
Ἄλλοι σ' αὐτόν. Νειᾶτα καημένα.

Σ. Χανδρῆς

ΣΤΥΓΕΡΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ
—ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ ΤΡΙΑΝΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ—

'Αναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «'Απογευματινὴ» τῆς 14 Μαΐου 1959

"Ενας Γερμανὸς ἀρχιτέκτων ἡλικίας 60 ἐτῶν, κρατούμενος εἰς τὰς φυλακὰς διὰ τὸν φόνον τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας συζύγου του, παρεδέχθη ὄχι μόνον τὰ δύο αὐτὰ ἐγκλήματα, ἀλλὰ ὡμολόγησε ὅτι εἶναι ὁ δράστης τοῦ φόνου 30 γυναικῶν!

'Η γερμανικὴ κοινὴ γνώμη ἔχει συνταραχθῆ ἀπὸ τὴν πρωτοφανῆ περίπτωσιν αὐτοῦ τοῦ ἐγκληματίου, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο εὐϋπόληπτος πολίτης εἰς τὴν πόλιν Κέμπεν, πλησίον τοῦ Κρέφιλντ, ὅπου διέμενε καὶ εἶχε διατελέσει τεχνικὸς σύμβουλος τοῦ γερμανικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. 'Ο νέος Λανδρύ, ὅπως τὸν ἔχει ἐπονομάσει ὁ γερμανικὸς τύπος, ὑπερέβη ὅλους τοὺς ἐγκληματικοὺς τύπους ποὺ παρουσιάσθησαν ποτὲ εἰς τὸν κόσμον.

Τὴν 2αν 'Οκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ ἀρχιτέκτων εἶχε παρουσιασθῆ εἰς τὴν 'Αστυνομίαν καὶ εἶχεν ἀναφέρει, ἐπιδεικνύων μεγάλην ταραχήν, ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχε αὐτοκτονήσει μὲ ἕνα πιστόλι, πυροβολήσασα εἰς τὸν κρόταφόν της. Λόγῳ τῆς ὑπολήψεως τῆς ὁποίας ἔχαιρε ὁ Μπελλβύνκελ καὶ βλέποντας τὴν ταραχήν του, οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ προβῆ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς νεκρᾶς. 'Εν τούτοις, ἡ ἐπίμονος αἴτησίς του νὰ στείλῃ τὸ πτῶμα τῆς συζύγου του εἰς τὸ κρεματόριον ἐκίνησε τὰς ὑπονοίας των. 'Η καῦσις τῶν νεκρῶν ποὺ ἔχουν αὐτοκτονήσει ἀπαγορεύεται ἄλλωστε εἰς τὴν Γερμανίαν.

'Ο «Λανδρὺ» τῆς Γερμανίας Λούντβιχ Μπελλβύνκελ μὲ τὴν δευτέραν σύζυγόν του Ροὺθ καὶ τὰ δύο μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ τρία τέκνα των, εἰς μίαν φωτογραφίαν τοῦ οἰκογενειακοῦ λευκώματος.

'Η ἀνάκρισις ἀπεκάλυψε ταχέως ὅτι ἡ νεκρὰ ἦτο ἡ δευτέρα σύζυγος τοῦ Μπελλβύνκελ, ἀλλὰ ὅτι καὶ ἡ πρώτη σύζυγός του εἶχε ἐπίσης αὐτοκτονήσει κατὰ τὸ 1942, ὑπὸ παρομοίας περίπου συνθήκας, εἰς τὸ Βερολῖνον.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔδωσαν τότε εὐρυτέραν ἔκτασιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Διακεκριμένοι Γερμανοὶ ἰατροδικασταὶ ἐπελήφθησαν τῆς ὑποθέσεως. 'Η σορὸς τῆς δευτέρας συζύγου τοῦ Μπελλβύνκελ ἐξετάφη καὶ ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ τραύματός της εἰς τὸν κρόταφον ἀπέδειξεν ὅτι εἶχε πυροβοληθῆ ἐξ ἀποστάσεως, πρᾶγμα ποὺ ἀπέκλειε τὴν αὐτοκτονίαν.

'Ο Μπελλβύνκελ συνελήφθη καὶ ὑποβληθεὶς εἰς ἐξαντλητικὴν ἀνάκρισιν ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὸς εἶχε φονεύσει τὴν σύζυγόν του καὶ εἶχε σκηνοθετήσει τὴν δῆθεν αὐτοκτονίαν της!

Τότε οἱ ἀνακριταὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Βερολίνου νὰ ἐκθάψουν καὶ νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸ Κρέφιλντ, ὅπου διεξήγετο ἡ ἀνάκρισις, τὰ ὀστᾶ τῆς πρώτης συζύγου τοῦ Μπελλβύνκελ. 'Η προσεκτικὴ ἐξέτασις των καὶ ἰδίως ἡ παρατήτησις τοῦ κρανίου ἀπέδειξαν ὅτι ἡ νεκρὰ εἶχεν ἀποθάνει ἀπὸ δύο τραύματα πιστολιοῦ. 'Ο ἰατρὸς ὁ ὁποῖος εἶχε διαπιστώσει τὸν θάνατόν της κατὰ τὸ 1942 δὲν εἶχε παρατηρήσει

τὸ δεύτερον τραῦμα. Κατὰ τὸ κρίσιμον ἐκεῖνον ἔτος τοῦ πολέμου ἦσαν τόσοι πολλοὶ οἱ βίαιοι θάνατοι ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν, ὥστε αἱ αὐτοψίαι ἐγίνοντο βιαστικὰ καὶ ἴσως χωρὶς νὰ ἐξετάζωνται οἱ νεκροί. Ὁ Μπελλβύνκελ ἦτο ἄλλωστε τότε ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Βέρμαχτ.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν καὶ τοῦ ἄλλου αὐτοῦ ἐγκλήματος, τὸ ἠθικὸν τοῦ δολοφόνου κατέρρευσε τελείως. Ὡμολόγησε ὅτι εἶχε φονεύσει καὶ τὴν πρώτην του σύζυγον.

Τότε ἡ Ἀστυνομία ἔθεσε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἕνα σημειωματάριον μὲ διαφόρους διευθύνσεις γυναικῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε ἀνακαλύψει εἰς τὴν οἰκίαν του. Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἀναγνωρίσει μεταξὺ τῶν ὀνομάτων, ποὺ ἀνεφέροντο εἰς τὸ σημειωματάριον, τὰ ὀνόματα μερικῶν γυναικῶν, ποὺ κατὰ καιροὺς εἶχαν εὑρεθῆ δολοφονημέναι ὑπὸ μυστηριώδεις συνθήκας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἔκτοτε ἐξιχνιασθῆ ἡ δολοφονία των.

Ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Μπελλβύνκελ Ἄλμα. Ἡ ἐξέτασις του κρανίου της μετὰ δέκα ἓξ ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου της ἀπέδειξεν ὅτι δὲν εἶχεν αὐτοκτονήσει, ἀλλὰ φονευθῆ ἀπὸ τὸν σύζυγόν της μὲ δύο σφαίρας περιστρόφου.

Τότε ὁ Μπελλβύνκελ ἐζήτησε νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ συντάξῃ μίαν πλήρη ὁμολογίαν ὅλων τῶν ἐγκλημάτων του, ὑπὸ μορφὴν ἡμερολογίου τῆς ζωῆς του. Ἡ ἄδεια αὐτὴ τοῦ ἐδόθη καὶ τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ὑπέβαλε εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὁ Μπελλβύνκελ, εἶναι ἡ καταπληκτικωτέρα ἐκμυστήρευσις ἑνὸς κακούργου, ποὺ ἔχει γραφῆ ποτέ. Ἀρχίζει μὲ τὴν ἐξιστόρησιν ἑνὸς ἐγκλήματος, ποὺ ὁ κυαναπώγων εἶχε διαπράξει ἐνῷ ἦτο ἀξιωματικὸς τοῦ γερμανικοῦ ναυτικοῦ, ἀλλὰ πρὸ τοῦ πρώτου γάμου του. Εἶχεν δηλητηριάσει τότε εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον τὸ Σαρμπρύκεν μίαν τραγουδίστριαν τῆς ὀπερέττας τὴν ὁποίαν εἶχε καταστήσει ἔγκυον. Τὴν εἶχε πείσει νὰ πάρῃ ἕνα φάρμακον δῆθεν ἐκτρωτικόν...

Ὁ κατάλογος τῶν γυναικῶν ποὺ ὁ δολοφόνος ἀναφέρει εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του ἐκτείνεται εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Γερμανίαν. Ὁ Μπελλβύνκελ συνῆπτε σχέσεις μέσῳ τῶν μικρῶν ἀγγελιῶν περὶ συνοικεσίων. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει μία γυναίκα ἀξιωματικὸς τῆς γυναικείας στρατιωτικῆς βοηθητικῆς ὑπηρεσίας τῆς Βέρμαχτ, ποὺ ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς εἰς τὸ Βερολῖνον κατὰ τὸν πόλεμον, μία συγγενής του, ποὺ ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος ρητῶς ὅτι τὴν ἐφόνευσε τὸ 1952 καὶ μία νέα 19 ἐτῶν, ἡ ὁποία εἶχε εὑρεθῆ πέρυσι φονευμένη ἀπὸ σφαίρας πιστολίου κοντὰ εἰς τὴν Κολωνίαν, ὅπου εὑρίσκετο τότε ὁ Μπελλβύνκελ.

Τριάντα γυναῖκες ἀναφέρονται εἰς τὸ ντοκουμέντο αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι μοναδικὸν εἰς τὰ ἐγκληματολογικὰ χρονικὰ ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ ὅλων τῶν χωρῶν. Ὁ Μπελλβύνκελ ὁμολογεῖ ρητῶς ὅτι ἐφόνευσε μερικάς. Διὰ τὰς ἄλλας, εἴτε διότι θεωρεῖ περιττὴν τὴν ὁμολογίαν, εἴτε διότι δὲν ἐνθυμεῖται τὰς λεπτομερείας τοῦ φόνου των, ἀρκεῖται νὰ ἀναφέρῃ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς γνωριμίας του μὲ αὐτάς. Ἀλλὰ ἡ Ἀστυνομία πιστεύει ὅτι ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ τριάκοντα γυναῖκες ὑπῆρξαν θύματά του!

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ

Ὑπὸ Ἀρχιφύλακος J. Kramer,
κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α'
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

4. ΤΟΚΙΟ

Ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία τοῦ Τόκιο ἔχει συνολικὴν δύναμιν 24.324 ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν. Ἡ πόλις τοῦ Τόκιο εἶχε πληθυσμὸν 8.500.000 τὸν Μάϊον τοῦ 1958. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας, τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας τοῦ Τόκιο ἡ ὁποία διορίζεται ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Μητροπόλεως τοῦ Τόκιο.

Τὰ ἔξοδα Διοικήσεως τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Τόκιο καταβάλλονται ὑπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ δὲ ἔξοδα ἐκπαιδεύσεως, ἐπικοινωνιῶν καὶ ἐφοδίων καταβάλλονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ἀστυφύλακες τῆς Ἰαπωνικῆς Ἀστυνομίας εἶναι γνωστοὶ μὲ τὸ παρώνυμον «Ὁμαβάρι-σὰν» πού σημαίνει «ὁ περιπολῶν ἄνθρωπος».

Ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία τοῦ Τόκιο ἔχει 91 Ἀστυνομικοὺς Σταθμούς, 766 Ὑποσταθμοὺς (δυνάμεως δύο ἕως ἓξ ἀστυφυλάκων) καὶ 450 Ἀστυνομικὰ Φυλάκια (δυνάμεως ἑνὸς ἀστυφύλακος).

Τὰ 50 ο/ο καὶ πλέον τῆς συνολικῆς δυνάμεως τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Τόκιο ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν περιπόλου.

Μία Εἰδικὴ Ὑπηρεσία, ἡ ὁποία λέγεται Ὑπηρεσία Ἀστυνομικῆς Προστασίας, ἀσχολεῖται μὲ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως εἰς ἐκτάκτους ἀστυνομικὰς ἀνάγκας καὶ ἰδίως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κυκλοφορίας, ὁσάκις παρατηρεῖται μεγάλη συμφόρησις αὐτῆς εἴς τινα σημεῖα, πρὸς ἀντιμετώπισιν διαδηλώσεων ἢ ἀναρχικῶν ἐκδηλώσεων καὶ προκειμένου νὰ ἐνεργηθοῦν συλλήψεις εἰς εὑρεῖαν κλίμακα.

Ἡ ὑπηρεσία Ἀστυνομικῆς Προστασίας, ἔχει δύναμιν 1.800 ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν, καὶ ἔχει κατανεμηθῆ εἰς πέντε σημεῖα τῆς περιοχῆς τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Τόκιο.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1956 διεπράχθησαν 190.000 ἀδικήματα εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Τόκιο καὶ συνελήφθησαν τὰ 50 % τῶν δραστῶν τούτων. Ἐκ τῶν ἀδικημάτων τούτων 1.600 ἦσαν κακουργήματα καὶ συνελήφθησαν τὰ 89 % τῶν δραστῶν αὐτῶν.

Μὲ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ἐγκλημάτων, ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς 3.700 ἀστυνομικοί. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξερεύνησις ἐγκλήματος χρησιμοποιεῖται συχνὰ καὶ ἐκδίδονται διάφορα δελτία μὲ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν καταζητουμένων προσώπων.

Ἡ Ὑπηρεσία Τροχαίας κινήσεως, ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν τὴν κυκλοφορίαν γενικῶς. Ἡ Ὑπηρεσία αὐτή, ἐνέχει μεγάλη σπουδαιότητα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι μόνον κατὰ τὸ 1956 ἐφονεύθησαν 766 πρόσωπα καὶ ἐτραυματίσθησαν 15.459 εἰς τροχαῖα δυστυχήματα. Ἰδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς κυκλοφορίας τῶν πεζῶν εἰς τὰ πολυσύχναστα μέρη καὶ πολλὰς φορὰς βλέπει κανείς, τέσσαρας ἢ πέντε ἀστυφύλακας μαζί, νὰ σταματοῦν τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων διὰ νὰ διέλθουν ἐκ τῶν διαβάσεων ἑκατοντάδες πεζῶν. Εἰς μερικὰ σημεῖα, οἱ ἀστυφύλακες ἵστανται ἐπὶ ὑψηλῶν πολυχρώμων βάσεων καὶ ρυθμίζουν ἐκεῖθεν τὴν κυκλοφορίαν διὰ κινήσεων τῶν χειρῶν των καὶ διὰ μεγαφώνων.

Ἡ Ὑπηρεσία Βοηθείας Ἀνηλίκων, ἐφαρμόζει προγράμματα προλήψεως τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Τὸ Εἰδικὸν Γραφεῖον Προλήψεως Ἀδικημάτων ὀργανώνει διαφόρους ἐπιδείξεις κλείθρων καὶ κλειδιῶν καὶ ἄλλων μέσων ἀσφαλοῦς κλεισίματος μιᾶς προτύπου οἰκίας.

Ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Ἠθῶν, ἐλέγχει τὰ διάφορα κέντρα διασκεδάσεως, χαρτοπαικτικὰς λέσχας, πορνείαν καὶ τὰ ναρκωτικά.

Ἡ Ὑπηρεσία Δημοσίων Σχέσεων, σκοπὸν ἔχει τὴν ἀποκατάστασιν καλυτέρων σχέσεων μετὰ τοῦ κοινοῦ δια τῆς παροχῆς πληροφοριῶν, θεραπείας παραπόνων αὐτῶν κ.λ.π.

Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ὀργανώσεως ἐκθέσεων, συγκεντρώσεων καὶ διασκεδάσεων, διὰ μικρούς καὶ μεγάλους. Ἡ Ὑπηρεσία αὐτή, διερμηνεύει τὴν πολιτικήν της μὲ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν: «Εἶναι καθῆκον μιᾶς δημοκρατικῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐνημερώνῃ τὸ κοινὸν περὶ τῆς οἰκονομικῆς δράσεώς της». Μόνον ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς ἀκολουθῇ τὴν γραμμὴν αὐτήν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, εἶναι δυνατὸν νὰ τύχῃ κατανοήσεως καὶ συνεργασίας ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ καὶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ ἀποτελεσματικῶς τὰ καθήκοντά του.

Οἱ ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Τόκιο, δέον νὰ ἔχουν ἡλικίαν μεταξὺ 20 καὶ 30 ἐτῶν, ἀνάστημα τουλάχιστον 1,62 μ. χωρὶς φυσικὰ ἐλαττώματα καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου σχολῆς.

Ἕνας ἀστυφύλαξ ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, κατόπιν ἐκπαιδεύσεως ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολήν.

Οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου καὶ κάτω ἀστυνομικοί, δικαιοῦνται συντάξεως μετὰ δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν, οἱ ἀνώτεροι δὲ τούτων μετὰ δεκαεπταετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἡ στολὴ τῶν Ἰαπώνων ἀστυνομικῶν, εἶναι φαιοῦ χρώματος, μὲ λευκὸν ὑποκάμισον καὶ μαῦρον λαιμοδέτην.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Γιὰ τὴ χαρά

Μέσ' στὴν αὐγή,
μέσα στὸ πρῶτο σκίσιμο
τῆς μαύρης τῆς κουρτίνας,
νοιώθω στὰ πόδια μου φτερὰ
καὶ ξεκινῶ μὲ τὴ λαμπρή,
τὴν πάνλευκη κι' ἁγνὴ στολή,
γιὰ νὰ προλάβω τὴ χαρά.

*

Καὶ ξεκινῶ μὲ τὴν αὐγή...
τοὺς πράσινους περνῶ τοὺς λόφους
πρὶν μὲ προλάβῃ ἥλιου φῶς,
νοιώθω μιὰ δύναμι στοὺς κόρφους,
γίνομαι ξέγνοιαστο πουλί,
κι' ὅλο πετῶ, κι' ὅλο πετῶ...
Ὥσπου νὰ νοιώθω τὸ κενό μου νὰ γεμίσῃ.
Ὥσπου πιὰ νάβρω τὴ χαρὰ
καὶ νὰ τὴν πιῶ, καὶ νὰ τὴν πιῶ...
Ὥσπου νὰ νοιώσω τὴ χαρὰ νὰ μὲ μεθύσῃ...

Σ. Χανδρῆς

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΑΛΚΟΟΛΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Φυλακῶν Βελγίου κ. **M. V. HELMONT**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4. Πειραματισμοὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

5. Συμπεράσματα.

***

4. Πειραματισμοὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ὁ κ. Touren, τέως Διευθυντὴς τῆς Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως τῆς Γαλλίας, μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι ἡ λύσις τῶν προβλημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐξ ἀλκοολισμοῦ ἐγκληματικότητα ἐν Γαλλίᾳ, εἶναι λίαν πρόσφατος (Νόμος τῆς 15 Ἀπριλίου 1954). Ἐν τούτοις, τὸ Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τὸ ὁποῖον θὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου καὶ ἰδία τὰ ἰδιαίτερα μέτρα διὰ τοὺς ἐκτίοντας ἤδη τὴν ποινήν των ἐγκληματίας, δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι.

Ὁ κ. Touren, ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι ἡ διακρίβωσις τοῦ ἀλκοολικοῦ ἐγκληματίου γίνεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συστηματικῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως ἁπάντων τῶν καταδίκων, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς φυλακίσεως των.

«Ἐλλείψει ὑποχρεώσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ νόμου, συνεχίζει ὁ κ. Touren, οἱ κρατούμενοι δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθοῦν ὅπως ὑποβληθοῦν εἰς θεραπείαν ἀντιαλκοολικῆς ἀποτοξινώσεως. Ὑποβάλλονται ὅθεν, εἰς ταύτην μόνον οἰκειοθελῶς, πρᾶγμα ὅπερ συντελεῖ πολλάκις, εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς θεραπείας.

«Εἰς μίαν περίπτωσιν ἐν τούτοις, ἡ Διοίκησις κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ εἴς τινας κατηγορίας κρατουμένων τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ὑποβληθοῦν εἰς θεραπείαν ἀποτοξινώσεως. Πρόκειται περὶ τῶν ὑφ' ὅρον ἀπολυομένων, διότι δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Ἀπριλίου 1952 «περὶ κανονισμοῦ τῆς διοικήσεως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου τῆς 14ης Αὐγούστου 1885 περὶ τοῦ τρόπου προλήψεως τῆς ὑποτροπῆς», ἡ χορήγησις τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως ὁ ἀπολυόμενος «ἐπισκέπτηται κανονικῶς ἓν ἰατρικὸν κέντρον ἐν ὄψει τῆς θεραπείας του». Ἡ διάταξις αὕτη ἔτυχε, μέχρι σήμερον, ἐφαρμογῆς εἰς πλείστας περιπτώσεις ἐθυλικῶν τοξιμανῶν, φαίνεται δὲ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἀρκούντως ἱκανοποιητικά. Διὰ νὰ μὴ ὑποπέσῃ ὁ κατάδικος ἐκ νέου εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ πότου καὶ διὰ νὰ μὴ εἶναι δι' αὐτὸν ἐξαιρετικῶς δυσάρεστοι αἱ ὑποχρεώσεις αἵτινες τῷ ἐπεβλήθησαν καὶ τῶν ὁποίων ἡ τήρησις παρακολουθεῖται ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν μετασωφρονιστικῆς προστασίας, ἡ θεραπεία αὕτη ἄρχεται κατὰ κανόνα, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀποφυλακίσεως».

Ὁ κ. Sturup, Δανὸς ψυχίατρος, ὅστις διευθύνει ἓν κατάστημα διὰ ψυχοπαθεῖς ἐγκληματίας, μοὶ ἐγνώρισεν ὅτι ἐὰν εἷς ἐγκληματίας χαρακτηρισθῇ ὡς ἀλκοολικός, κατόπιν παρακολουθήσεώς του ὑπὸ ψυχιάτρου, ὑπάρχει ἡ εὐχέρεια ὅπως ληφθοῦν δι' αὐτόν, κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, μέτρα θεραπευτικὰ ἢ στερητικὰ τῆς ἐλευθερίας διὰ μίαν περίοδον μέχρι 18 μηνῶν, δυναμένη νὰ παραταθῇ μέχρι 3 ἔτη, ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς. Παρόμοιον μέτρον δύναται νὰ ληφθῇ καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς ποινῆς φυλακίσεως. Τὸ εἰδικὸν θεραπευτικὸν κατάστημα περιλαμβάνει περίπου 20 κλίνας, ἡ διὰ τοῦ antabuse θεραπεία ἄρχεται εἰς τὴν φυλακήν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀποφυλακίσεως καὶ συνεχίζεται μερίμνῃ τῶν μετασωφρονιστικῶν ὀργανώσεων.

Εἰς πλεῖστας περιπτώσεις, ὁ ψυχίατρος προτείνει εἰς τὸ δικαστήριον ὅπως ἐπιβάλῃ εἰς ἀλκοολικὸν ἐγκληματίαν τὸ μέτρον τῆς θέσεως ὑπὸ δοκιμασίαν (probation), μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ὑποβληθῇ οὗτος εἰς σχετικὴν θεραπείαν. Ἐν τοιαύτῃ πε-

ριπτώσει ὁ ἐγκληματίας εἰσάγεται εἰς εἰδικὴν κλινικὴν τῆς Κοπεγχάγης. Ἐσημειώθησαν 60% ἐπιτυχίαι.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἀκολουθεῖται καὶ εἰς πόλεις ἐπαρχιακάς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖ, αἱ τοπικαὶ ἀντιαλκοολικαὶ Ἑταιρεῖαι ἢ εἷς ἰατρός, ἀναλαμβάνουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θεραπείας τῇ συνδρομῇ τῶν μετασωφρονιστικῶν ὀργανώσεων.

Ἡ ἐτησία ἔκθεσις πεπραγμένων τῆς Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως τῆς Ὁλλανδίας, διὰ τὸ ἔτος 1955, ἀναφέρει ὅτι 136 κρατούμενοι ὑπεβλήθησαν εἰς ἀντιαλκοολικὴν θεραπείαν. Θὰ ἦτο ὅμως ἐνωρὶς νὰ συνάγωμεν συμπεράσματα περὶ τῆς συμπεριφορᾶς των, μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των, διότι ἡ ἀνάλυσις τῶν ἀποτελεσμάτων των εὑρίσκεται εἰσέτι ὑπὸ μελέτην.

5. Συμπεράσματα.

Ἐὰν κάμωμεν τὸν ἀπολογισμὸν τῆς καταστάσεως, συμφώνως πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τοὺς πειραματισμοὺς τοὺς ἐκτεθέντας ἀνωτέρω, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ θεραπεία ὡρισμένων ἀλκοολικῶν εἶναι δυνατὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεώς των. Ἤδη, τὸ Ψυχολογικὸν Παράρτημα τῆς Φυλακῆς τῆς Γάνδης διαθέτει τὸ κατάλληλον προσωπικόν, ὡς καὶ τ' ἀπαιτούμενα ὑλικὰ μέσα. Ἡ ἐπέκτασις τῶν εὐνοϊκῶν αὐτῶν ὅρων καὶ εἰς ἕτερα Παραρτήματα δὲν εἶναι τὶ τὸ ἀκατόρθωτον.

Ἐν τούτοις, ὡς ἔχουσι σήμερα τὰ πράγματα, δὲν φρονῶ ὅτι εἶναι εὐκταῖον ὅπως ἡ θεραπεία αὕτη ἄρχεται πρὸ τῆς ἀποφυλακίσεως. Δυὸ λόγοι κυρίως δικαιολογοῦν τὴν ἄποψίν μου αὐτήν: ὁ πρῶτος εἶναι ἠθικῆς φύσεως καὶ ὁ δεύτερος ψυχολογικῆς.

Τὸ θεμελιῶδες ζήτημα τῆς συνεναίσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου εἶναι τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ· ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέ, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ὅπως ἔχω ρητῶς ἐκπεφρασμένην γνώμην: πᾶσα συνέναισις δεδομένη ἐντὸς μιᾶς φυλακῆς, ὑποχρεώνουσα ἕνα κρατούμενον ὅπως ὑποβληθῇ εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν, ἥτις δὲν εἶναι ἄμοιρος κινδύνου δι' αὐτόν, ἀποτελεῖ, κατ' ἐμέ, πρᾶξιν ἠθικῆς βίας.

Εἰς τὸ πλεῖστον τῶν περιπτώσεων, ἡ ὑφ' ὅρον ἀπόλυσις, εἶναι εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐνδιαφερομένου, τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκλογῆς του. Ἀντίτιμον δελεαστικόν, τὸ ὁποῖον τὸν ὠθεῖ εἰς τὸ ν' ἀποδεχθῇ ἕνα ὅρον, μὲ ὅλους τοὺς συνεπαγομένους κινδύνους.

Τὸ θέμα τῆς τοιαύτης «ἀρχῆς» ἀνεκοινώθη ἐν Λονδίνῳ, κατὰ Σεπτέμβριον 1955, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Γ' Διεθνοῦς Συνεδρίου Ἐγκληματολογίας, ὅτε συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐνεργείας χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων εἰς ὡρισμένους εἰδικοὺς ὑποτρόπους βαρυνομένους μὲ ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν, ἵνα καταστοῦν οὗτοι τοῦ λοιποῦ ἀβλαβεῖς, ὅταν θὰ ἐπενέλθουν εἰς τὸν ἐλεύθερον βίον.

Σήμερον, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ ἰατροψυχολογικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἐξετάσεις τοῦ ἐγκληματίου ἐπεκτείνονται ὁλονὲν καὶ περισσότερον, θεωρεῖται δὲ μᾶλλον βέβαιον, ὅτι πλεῖστοι ἐγκληματίαι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καταστοῦν ἀβλαβεῖς, χάρις εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν ἢ εἰδικὰς χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις (λοβοτομία, λαργκακτύλ, εὐνουχισμός, antabuse κλ.), πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως μὴ δοθῇ ἀπόλυτος προτεραιότης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κοινωνικῆς ἀμύνης, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ μόνον διὰ τοῦ πλήρους παραμερισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὡς καὶ τῆς σωματικῆς καὶ ἠθικῆς του ἀκεραιότητος.

Ὁ δικαστὴς ἐπιβάλλει ἁπλῶς στερητικὰς τῆς ἐλευθερίας ποινάς, ἐὰν δὲ βεβαίως, εὐκταῖον εἶναι ὅπως ἐπωφελούμεθα τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἵνα προσπαθήσωμεν ν' ἀναμορφώσωμεν τὸ ἄτομον, ὅπερ πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέρας πιθανότητας ἀναπροσαρμογῆς, ὑπάρχει ἐν τούτοις, εἷς φραγμὸς ὅστις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ ὑπερπηδηθῇ, ὁ φραγμὸς τοῦ σεβασμοῦ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου.

Ποῖα εἶναι τὰ ὅρια τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, προκειμένου περὶ ἑνὸς κρατουμένου; Αἱ ἰδέαι ἐπ' αὐτοῦ εἶναι λίαν συγκεχυμέναι, φρονῶ δὲ ὅτι ἐπιβάλλεται, ὅπως τὸ σημαντικώτατον αὐτὸ θέμα ὑποβληθῇ ἐπειγόντως εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἠθικολόγων, νομικῶν, ἰατρῶν καὶ ἁρμοδίων κρατικῶν λειτουργῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἀνωτέρω λόγους, δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω δι' ὡρισμένας ἀποφάσεις τῶν παρὰ τοῖς Ψυχιατρικοῖς Παραρτήμασι συσταθεισῶν Ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἐξαρτῶσι τὴν ὑφ' ὅρον ἀπόλυσιν ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ὑποβολῆς εἰς θεραπείαν διὰ τοῦ antabuse, θεραπείας ἀρχομένης ἐντὸς καταστήματος κοινωνικῆς ἀμύνης καὶ συνεχιζομένης κατὰ τὸν ἐλεύθερον βίον, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον κέντρων διανοητικῆς ὑγιεινῆς ἢ εἰδικευμένων ἰδιωτικῶν κλινικῶν.

Ἡ δευτέρα ἀντίρρησίς μου διὰ τὴν θεραπείαν διὰ τοῦ antabuse κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεως, εἶναι ψυχολογικῆς φύσεως.

Πάντες γνωρίζουν ὅτι εἰς τὸ πλεῖστον τῶν κρατουμένων, ἡ ἀποφυλάκισις προκαλεῖ μίαν ψυχολογικὴν σύγκρουσιν ἥτις παρατείνεται ἐπὶ μίαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μακρὰν ἢ βραχεῖαν περίοδον, ἀναλόγως τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν ὁποίαν οἱ ὀργανισμοὶ μετασωφρονιστικῆς μερίμνης ἀποκαλοῦσιν «κρίσιν ἀποφυλακίσεως».

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀλκοολικούς, ὁ πόθος ὅπως ἐπιδοθοῦν ἐκ νέου εἰς τὸν πότον, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀπολύσεώς των εἶναι τόσον ζωηρός, ὥστε ἐλάχιστοι δύνανται ν' ἀντισταθοῦν εἰς αὐτόν, ἔστω καὶ ἐὰν ἤρχισαν μίαν θεραπείαν ἀποτοξινώσεως ἐντὸς τῆς φυλακῆς. Τοῦτο, δυνατὸν νὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας διὰ τὴν ὑγείαν των καὶ πολλάκις τοὺς ἀποτρέπει ἀπὸ τοῦ νὰ συνεχίσουν τὴν θεραπείαν των.

Ἡ ἀνάληψις τῆς θεραπείας, ἐντὸς τῆς φυλακῆς, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ἀποτελεῖ, συχνότατα, μᾶλλον μίαν αἰτίαν ἀποτυχίας παρὰ ἐπιτυχίας.

Ποῖον ρόλον δύνανται ν' ἀναλάβουν αἱ σωφρονιστικαὶ ὑπηρεσίαι ἐν τῇ πάλῃ κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ὅστις θεωρεῖται ὡς σοβαρὸς ἐγκληματικὸς παράγων;

Ἡ ἀντιαλκοολικὴ προπαγάνδα δύναται νὰ ἐπεκταθῇ, λαμβάνουσα ὅμως μίαν κατάλληλον μορφήν, ἀποφευγομένου τοῦ συστήματος τῶν ἠθοπλαστικῶν διαλέξεων αἵτινες εἶναι ἀνιαραὶ καὶ ἀτελέσφοροι.

Λόγῳ παραδείγματος, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ διανομὴ ὡρισμένων διαφωτιστικῶν βιβλίων, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἢ τῶν ἀνθρωπολόγων εἰς κρατουμένους οἵτινες, φαίνονται ὅτι εὑρίσκονται ὑπὸ τὰς ἀπαιτουμένας σωματικὰς καὶ διανοητικὰς προϋποθέσεις, διὰ τὴν ὕπαρξιν πιθανοτήτων ἐπιτυχίας μιᾶς θεραπείας.

Τότε μόνον μὲ ἄτομα εἰδικῶς ἐκδηλώσαντα τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως προσπαθήσουν ν' ἀπαλλαγοῦν ἐκ τοῦ πάθους των πρὸς τὸν πότον, τότε δύναται ν' ἀναληφθῇ μία θεραπεία, μὲ πιθανότητας ἐπιτυχίας. Μόνον ἔναντι τοιούτων ἀτόμων θὰ ἔδει νὰ στραφοῦν αἱ προσπάθειαι, διὰ τῆς διενεργείας προηγουμένως ψυχολογικῶν καὶ ἰατρικῶν ἐξετάσεων, αἵτινες θὰ ἐπιτρέψουν τὸν καθορισμὸν ἐνδεχομένων ἀντενδείξεων, ὡς καὶ τὰς μειονεξίας τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ δυνατὸν νὰ παρεμβάλουν προσκόμματα εἰς τὴν θεραπείαν.

Ὁ οὕτως συνταχθεὶς φάκελλος ἰατροψυχολογικῆς ἐξετάσεως θὰ διαβιβασθῇ μεταγενεστέρως εἰς τὴν εἰδικευμένην κλινικήν, εἰς ἣν θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν θεραπείαν του ὁ ἐνδιαφερόμενος, μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του.

Πρέπει ὅθεν νὰ προσανατολισθῶμεν πρὸς μίαν δραστηριότητα διακριβώσεως καὶ ἐνθαρρύνσεως τῶν κρατουμένων τῶν δυναμένων καὶ ἐπιθυμούντων νὰ ὑποβληθοῦν εἰς μίαν θεραπείαν ἀποτοξινώσεως, ἥτις ὅμως διὰ νὰ ἐπιτύχῃ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν.

Μία δοκιμαστικὴ προσπάθεια ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἴσως φανῇ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀσήμαντος, εἶμαι ὅμως πεπεισμένος ὅτι μία ἰατρικὴ προπαγάνδα προσηρμοσμένη εἰς τὰς ἀτομικὰς ἑκάστοτε περιπτώσεις καὶ ἐπιδιωκομένη τῇ συνεργασίᾳ τοῦ σωφρονιστικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τῶν ὀργανώσεων κηδεμονίας, δύναται ν' ἀποδώσῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ δημιουργήσῃ κλίμα κατάλληλον διὰ τὴν ὑποβολὴν περισσοτέρων αὐθορμήτων αἰτήσεων ἐκ μέρους τῶν καταδίκων διὰ τὴν ὑποβολήν των εἰς θεραπείαν.

Ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ κάμωμεν τί τὸ περισσότερον ἢ τὸ καλλίτερον.

«...Φεύγοντας ἀπό τόν κομμουνιστικό... παράδεισο...»

«....Τήν 27ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. εἰς τήν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐκηρύχθη ἀπό Ἑλληνικῆς πλευρᾶς, ἡ ἔναρξις τοῦ «Παγκοσμίου Ἔτους Προσφύγων», ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ».

(Ἀπό τίς ἐφημερίδες)

Ἰούλιος 1959.

Καὶ πάλι νύχτα... νύχτα ξελογιάστρα, ἀστρόφεγγη, προκλητική...

Καὶ πάλι γαλήνη, σιωπή, σκοτάδια, ποίηση...

Καὶ πάλι ἀπόψε βρέθηκα μονάχος στὴν καμαρούλα μου...

Φτωχική, μικρούτσικη, ἐρημικὴ ἡ γειτονιά μου, ἔχει πέσει σὲ βαθὺ ὕπνο... κι' ἀμέριμνη ὀνειρεύεται...

Μιὰ γάτα νιαουρίζει μονότονα, παράξενα, ἀνατριχιαστικὰ... ἐνῶ ὁ σκύλος τοῦ ἀπέναντι σπιτιοῦ ἔχει ἀπὸ πολλὴ ὥρα σωπάσει... (τί τάχα νὰ συλλογίζεται ;).

Νύχτα... πολλὴ νύχτα... Νύχτα παντοῦ... Τὰ βλέφαρα κλείνουν ἀσυναίσθητα... βαρὺ—βαρὺ γίνεται τὸ κεφάλι καὶ γέρνει... θολώνει ἡ σκέψη, ἡ θύμηση, τὸ μυαλό... Κάποιο μολυβένιο σύννεφο, γκρίζο καὶ ἀκαθόριστο, τυλίγει τὴ φαντασία...

Πόση νωχέλικη τεμπελειὰ κυριαρχεῖ ὁλόγυρα ! ! ! Πόσο παντοδύναμος γίνεται ὁ ὕπνος ! ! !...

Αὐτὴν τὴν ὥρα ἡ ἀνθρώπινη ρουτίνα περνᾶ ἀπὸ τὸ προκεχωρημένο φυλάκιο τῆς νύχτας καὶ καταθέτει μ' εὐχαρίστηση τὴν βαρειὰ πανοπλία της...

Τερματίζεται ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ὕπαρξη... Ἡ βιοπάλη σταματᾶ...

Ἔτσι, ξαναγίνεται ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀδύνατο καὶ φοβισμένο πλασματάκι τῆς Δημιουργίας... Χάνεται μέσα στὴν ἀτέλειωτη ἀπεραντωσύνη τοῦ Σύμπαντος... θαρρεῖς κι' ἡ γῆ νεκρώνεται...

Ἀπέρριψε τὴν τήβεννο τῆς θέμιδος ὁ δικαστής... ἔκλεισε τὸ γραφεῖο ὁ μεσίτης... σφάλισε τὸ χρηματοκιβώτιο ὁ τραπεζίτης... κατέβηκε ἀπὸ τὴν ἕδρα ὁ δάσκαλος... ἄφισε τὰ σύνεργα τῆς δουλειᾶς ὁ ἐργάτης... ἔκλεισε τὸ βιβλίο παρουσιῶν ὁ ὑπάλληλος... τέλειωσε τὴν προσευχὴ ὁ ἀσκητής... Κι' ὅλα σώπασαν...

Καὶ πάλι νύχτα... Νύχτα στὴν Ἀθήνα... Νύχτα στὴ γῆ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Περικλέους... Νύχτα καλοκαιριοῦ...

Κι' εἶναι μιὰ νύχτα ξελογιάστρα,
γεμάτη ἔρωτα σκοπό...
πού, ἂν μιλούσανε καὶ τ' ἄστρα,
θὰ λέγαν μόνο : « σ' ἀγαπῶ... ».

Αὐτὸ εἶναι τὸ τελευταῖο, καὶ τὸ μοναδικό, τραγουδάκι ποὺ ἄκουσα ἀπόψε ἀπὸ τὸ ἀπέναντι παράθυρο... Μιὰ παιδούλα ἐρωτευμένη τραγουδοῦσε.

Ἀγνά, δειλά, σχεδὸν ψιθυριστὰ ἀνέπεμπε τὴ δέησή της πρὸς τὸν καλό της, ποὺ καρτεροῦσε καὶ δὲν ἐρχότανε, καὶ δὲν ἔλεγε ν' ἀρθῇ...

Σ' αὐτὴ τὴ θέση τὴν ἀντάμωσε τοῦ ὕπνου ὁ θεός... Καὶ τῆς σφάλισε τὰ μάτια... Τώρα δὲν τραγουδάει πιὰ... Ταξειδεύει στὶς μακρινὲς χῶρες τῶν ὀνείρων...

Κοντεύουν πιὰ μεσάνυχτα... τῆς νύχτας ἡ ἀποθέωσις...

Κι' ὅμως... Ξαφνικά, σὲ λίγες ὧρες, σὰν φέξῃ ἡ αὐγούλα δροσάτη κι' ὁ ἥλιος διαδεχτῇ τὸν αὐγερινό, θὰ βγοῦν στοὺς δρόμους τῆς γαληνεμένης πόλης οἱ ἐφημεριδοπῶλες γιὰ νὰ διαλαλήσουν κάποια συνταρακτικὰ νέα, ποὺ δὲν τὰ εἴδαμε, δὲν τὰ νοιώσαμε, δὲν τὰ ἀντιληφθήκαμε κἂν, γιατὶ κοιμώμασταν τὸν ὕπνο τοῦ Δικαίου...

«...Θὰ γίνῃ εἰσβολὴ κομμουνιστῶν στὸ Δυτικὸ Βερολίνο ;... ».

«...Ὁ κ. Χρουτσὼφ ἀπειλεῖ μὲ πόλεμον τὴν Ἀμερικήν... ».
«...Νέα ἔντασις εἰς τὸν ψυχρὸν πόλεμον...».
«...Ἀγωνία συνέχει τὴν Ἀνθρωπότητα...».
«...Αὐθάδεις ὕβρεις τοῦ κ. Κοζλὼφ εἰς Νέαν Ὑόρκην...».
«... Νέαν εὐρεῖαν ἐπίθεσιν ἐξαπέλυσεν ὁ σοβιετικὸς συνασπισμὸς μὲ κύριον » στόχον τὴν Ἑλλάδα... ».
«...Νέαι αἱματηραὶ συγκρούσεις μεταξὺ πολιτῶν καὶ δυνάμεων ἀστυνομικῶν » εἰς Πολωνίαν...».

Αὐτὰ καὶ ἄλλα διαβάζουμε στὶς ἐφημερίδες μὲ κεφαλαῖα γράμματα, τὸ πρωΐ, ὕστερα ἀπ' τὴ γαλήνη τῆς νύχτας... Καὶ ἀποροῦμε, καὶ ἐξιστάμεθα, καὶ διερωτώμαστε : « Ποῦ εἶναι ἡ ὅμορφη σιωπή, ἡ γαλήνη, ἡ εὐτυχία τῆς νύχτας ; Τί ἔγινε ;...».

Τὴν ὥρα ποὺ ἐμεῖς κοιμώμασταν τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου, κάποιοι ἄλλοι ἄσπονδοι καὶ αἱμοσταγεῖς φίλοι τῆς εἰρήνης ὠργίαζαν εἰς βάρος μας...Γιὰ νὰ μᾶς πιάσουν στὸν ὕπνο...

Καὶ τότε, ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἀκούγεται τοῦ ἀποκεφαλισμένου βαπτιστὴ ἡ ὠργισμένη φωνή :

« Καὶ πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται. Καὶ πάλιν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου ζητεῖ ἐπὶ πίνακι... ».

Καὶ στὸ προσκήνιο τῆς νεώτερης ἱστορίας τῶν λαῶν προβέλνει ἀποκρουστικός, ἀπαίσιος στὴν ὄψη ὁ βρυκόλακας τῆς στέππας...

Τί ζητάει πάλι αὐτός ;... Τίνα ζητεῖ ;... Ζητεῖ τὸν Ἰησοῦ, γιὰ νὰ τὸν σταυρώσῃ... Ζητεῖ τὴν ἐλευθερία γιὰ νὰ τὴν στραγγαλίσῃ... Ζητεῖ αἷμα, πολὺ αἷμα γιὰ νὰ ρουφήξῃ καὶ νὰ σταθῇ στὰ πόδια του...

Μά, τὴ νύχτα ; Βέβαια... Τὴ νύχτα... Τότες δὲν βγαίνουν οἱ βρυκόλακες ;

Ἔλα, Χριστὲ καὶ Παναγιά μου ! ! !... Θέμα ποὺ βρῆκα νὰ καταπιαστῶ βραδυάτικα ! ! !... Ἔχετε δίκηο... Ἀλλά, νὰ κοιμηθοῦμε ; Καὶ νὰ μᾶς πιάσουν στὸν ὕπνο ;

Ποῦ πῆγα καὶ τὸ θυμήθηκα ἐτοῦτο τὸ μακάβριο θέμα ! ! !... Μά, δυστυχῶς, δὲν τὸ θυμήθηκα ἐγώ... Μοῦ τὸ θύμισαν οἱ ἴδιοι... Μᾶς ἀφίνει καθόλου ὁ κομμουνισμὸς νὰ τὸν ξεχάσουμε ;

Χτὲς τὸ Ε.Α.Μ.... Αὔριο ὁ Τρίτος Γύρος... Ὕστερα ἡ Κορέα... Ἀργότερα ἡ Οὐγγαρία... Τώρα ὁ κ. Χρουτσὼφ καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ του...

Μιὰ στυγνὴ τυραννία ἔχει ἐπιβληθῇ σ' ἑκατομμύρια κόσμο τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ... Ἡ Ζωὴ ἔχασε ἐκεῖ τὴν ἀξία της... ἡ ἐλευθερία κατάντησε παιχνίδι στὰ χέρια σαδιστῶν σατραπίσκων... Ἀγχόνες, βία, ραδιουργίες, αἵματα, συμφορά...

Ἔτσι, μὲ τὴν καρδιὰ βαρειὰ καὶ πονεμένη, ξεκινοῦν κάθε τόσο καὶ λιγάκι, δυστυχισμένοι κι' ἀξιοδάκρυτοι, χιλιάδες ἄνθρωποι ἀπ' τὶς χῶρες τῆς ρωσικῆς τυραννίας, κι' ἔρχονται νὰ μᾶς βροῦν... νὰ πέσουν στὰ πόδια μας καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια, νὰ μᾶς ἱκετεύσουν νὰ τοὺς δεχτοῦμε κοντά μας καὶ νὰ τοὺς ἀφίσουμε νὰ βροῦν μιὰ θέση στὸν ἥλιο... Βλέπεις στὰ μάτια τους τὴ φρίκη, μαντεύεις τὴν ἀπόγνωση καὶ τὸν πανικό τους...

Ἔχουμε δικαίωμα ν' ἀρνηθοῦμε τὴ βοήθειά μας ;

Παιδάκια κοκκαλιασμένα... χαροκαμένες μαννοῦλες... ρημαγμένοι ἄντρες... ναυάγια τῆς ζωῆς, ἁπλώνουν τὰ χέρια μὲ σπαραγμὸ σὲ μᾶς... σὲ ὅλους τοὺς ἐλεύθερους λαοὺς τῆς Δύσεως...

Πόσο συγκινητικὴ εἶναι ἐτούτη ἡ εἰκόνα ! ! !

Αὐτοὶ εἶναι οἱ πρόσφυγες, οἱ νέοι πρόσφυγες τῆς ἐποχῆς μας...

Τσακισμένοι ἀπ' τὰ δεινὰ τῆς κομμουνιστικῆς κτηνωδίας στρέφουν δακρυσμένα τὰ βλέμματά τους πρὸς τὴν Νέα Ὑόρκη... Ἐκεῖ, στὸ λιμάνι της... Γιὰ νὰ

ἰδοῦν καὶ νὰ προσευχηθοῦν στὸ τεράστιο ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας, σύμβολο τῆς Δυνάμεως τῶν ἐλευθέρων λαῶν...

Στρέφουν ἀκόμα τὰ κουρασμένα βλέμματά τους πρὸς τὸ Θεό μας, αὐτὸν ποὺ κι' αὐτοὶ πιστεύουν χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὸν λατρεύσουν στὶς χῶρες τους... πρὸς τὴν γλυκειὰ θαλπωρὴ τῆς εὐτυχισμένης οἰκογενειακῆς ζωῆς τῶν λαῶν μας... πρὸς τὶς γαλάζιες, χαρούμενες παραδόσεις μας, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ἔννομης ζωῆς μας...

Ὤ ! Τὸ ἀπωλολὸς πρόβατο τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ! ! ...

Βλέπω τὸν Κύριό μου, χρόνια καὶ χρόνια τώρα, νὰ τὸ ἀναζητᾷ μέσα στὶς ἀκανθωτὲς στράτες τῆς ζωῆς... καὶ ν' ἁπλώνῃ πρὸς αὐτὸ τὰ χέρια του μὲ καλωσύνη καὶ ἀγάπη...

Κι' ἐμεῖς ;

Εὐχάριστη εἶναι ἡ διαπίστωση ποὺ θὰ κάνῃ ὁ γράφων... Εὐχάριστη κι' ἐλπιδοφόρα γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῆς Δύσεως... Σύσσωμος ὁ ἐλεύθερος κόσμος, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, σὰν ἕνας καλὸς ποιμένας, πῆρε μὲ στοργὴ στὴν ἀγκαλιά του καὶ προσπάθησε νὰ ζεστάνῃ, νὰ φέρῃ τὸ χαμόγελο, νὰ χαρίσῃ τὴν εὐτυχία στὶς ρημαγμένες καρδιὲς τῶν θυμάτων τοῦ κομμουνιστικοῦ σατραπισμοῦ...

Ὅμως... Ρεαλισταὶ πρέπει νὰ εἴμαστε... Ἐλεύθερα εἶναι τὰ καθεστῶτα μας... Καὶ ἐπιτρέπουν κάθε κριτική...

Ὅμως δὲν φτάνει ἡ ἀγάπη... Δὲν φτάνει ἡ στοργή... Δὲν φτάνει τὸ ἀγκάλιασμα... Οἱ ὑλικὲς ἀνάγκες ἔχουν μιὰ ξεχωριστὴ θέση στὰ δύσκολα χρόνια μας... Οἱ πρόσφυγες τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν χρειάζονται περισσότερη μέριμνα... Εἶναι ἀνάγκη νὰ βροῦν κοντά μας ὅ,τι πόθησαν, ὅ,τι νοστάλγησαν, ὅ,τι ὠνειρεύτηκαν...

Δὲν εἶναι μονάχα χριστιανικὸ καθῆκον μας ἐτοῦτο... Εἶναι καὶ ἡ ἀπόδειξη, ἡ τρανότερη ἀπόδειξη τῆς ὁμορφιᾶς τοῦ πολιτισμοῦ μας... Δίνουμε ἐξετάσεις αὐτὲς τὶς στιγμές... Κι' ὁ βαθμὸς ποὺ θὰ πάρουμε εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς διαγωγῆς μας, καὶ τῆς ἐπιδόσεώς μας στὰ ὑψηλὰ καὶ ἀκατάλυτα ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ μας πολιτισμοῦ....

Μά, ξέχωρα ἀπ' αὐτὸ εἶναι κι' ἕνας τρόπος νὰ κτυπήσουμε ἀποτελεσματικὰ τὰ ψεύδη, τὰ ἀσύστολα καὶ πανοῦργα ψεύδη τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας... Αὐτοὶ ποὺ φεύγουν ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ παραπέτασμα τῆς βίας εἶναι οἱ ἀψευδέστεροι κι' οἱ πιὸ ἀμείλικτοι κατήγοροι τοῦ σλαβικοῦ μπλόκ... Ἐμεῖς ἂς γίνουμε οἱ πιὸ εἰλικρινεῖς προστάτες τους, ἀποδεικνύοντας ἔτσι σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο ποιοὶ εἴμαστε καὶ πόσα ἀξίζουμε...

Οἱ πρόσφυγες τῆς ἀνατολῆς πρέπει νὰ καταλάβουν μιὰ ξεχωριστὰ τιμητικὴ θέση στὴ ζωή μας... Γιατί, κοντὰ στὰ ἄλλα, εἶναι καὶ ἥρωες καὶ ἔντιμοι ἄνθρωποι, μὲ συνείδηση καὶ ἀνθρωπισμό... Ἀψήφησαν κινδύνους, ἐμόχθησαν, ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα, ἀντιμετώπισαν χιλιάδες μορφὲς βίας γιὰ νὰ φτάσουν ἕως ἐμᾶς... Καὶ ἔφτασαν... Ἔφτασαν γιατὶ ἡ συνείδησή τους δὲν μπόρεσε νὰ ὑποταχθῇ στὸ ψέμμα, δὲν ἀνέχτηκε τὴν ἀπάτη, δὲν ἐλύγισε στὴ βία, δὲν συνθηκολόγησε μὲ τοὺς τρομερούς ἐξουσιαστὲς τῆς ζωῆς τους...

Τὸ παράσημό μας ἂς εἶναι ἡ βοήθειά μας, ἡ ὁλόψυχη, ἡ ἀμέριστη, ἡ ἀπεριόριστη βοήθειά μας γιὰ τοὺς πολυβασανισμένους μὰ ἄξιους συνανθρώπους καὶ ἀδελφούς μας...

Βοήθεια λοιπόν... Ἀλλὰ ποιός ; πῶς ; μὲ τί τρόπο ;

Μὴν ἀνησυχῆτε... Δὲν ἀνήκει σὲ μᾶς ἡ φροντίδα τῆς ὀργανώσεως αὐτοῦ τοῦ κοινωνικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Ὕπατος Ἀρμοστὴς τοῦ Ο.Η.Ε. ἀνέλαβε αὐτὸ τὸ χριστιανικὸ ἔργον τῆς συγκεντρώσεως δηλαδὴ οἰκονομικῶν μέσων πρὸς «περίθαλψιν καὶ ἀποκατάστασιν

τῶν ἐξ ἀνατολικῶν χωρῶν προσφύγων ». Καὶ συγκρότησεν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ σὲ κάθε χώρα.

Σὲ μᾶς ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἔχει μιὰ ξεχωριστὴ αἴγλη. Γιατὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμη Προεδρία τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου.

Ὢ ! Ὁ καλός, ὁ δημοκρατικός, ὁ ὑπέροχος Βασιληᾶς μας ! ! !

Μέσα στὴν ἀδαμάντινη ἱστορία τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῆς Χώρας μας, ὅπου ἔζησαν καὶ ἐμεγαλούργησαν διαλεχτὲς βασιλικὲς μορφές, ὁ σημερινὸς Βασιληᾶς μας εἶναι ὁ ἐνσαρκωτὴς τῆς παληᾶς καὶ τῆς νέας Δόξας τῆς πατρίδος μας... Κλείνει μέσα του τὶς ἀρετὲς τοῦ Γεωργίου τοῦ Α'. Τὸν ἡρωϊσμὸ τοῦ Κωνσταντίνου, τὴν φρόνηση καὶ τὴν τιμιότητα τοῦ Γεωργίου τοῦ Β', τοῦ Ὄθωνα τὴν ἀγνὴ εὐαισθησία καὶ τὴν ὁμορφιά.

Ποιὸς τόπος ἔχει Βασιληᾶ σὰν τὸν δικό μας ;

Σὲ ποιὰ μεγάλη στιγμὴ τῆς ζωῆς μας δὲν ἔδωσε τὸ εὐγενικὸ παρόν ; Πότε κλάψαμε καὶ δὲν ἔκλαψε μαζί μας ; Πότε πανηγυρίσαμε καὶ δὲν ξεφάντωσε δίπλα μας ; Πότε δὲν μοιράστηκε μὲ τὸν λαό του τὶς τύχες καὶ τὰ πεπρωμένα του ;

Ἔργα... Ἔργα... Ἀμέτρητα ἔργα εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς Βασιλείας Του... Πλάϊ στὴν ὑπέροχη μορφὴ τῆς δραστήριας καὶ τόσο λατρευτῆς Βασίλισσάς μας, ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἐμεγαλούργησε... Ὄχι μονάχα σὰν Βασιληᾶς... Μὰ περισσότερο σὰν Ἕλληνας, σὰν Ἄνθρωπος, σὰν καλὸς Χριστιανός ...

Μποροῦσε λοιπὸν ποτὲ τὸ δράμα τῶν προσφύγων νὰ τὸν ἀφίσῃ ἀσυγκίνητο ;

Πρῶτος μεταξὺ τῶν πρώτων ἔσπευσε νὰ τεθῇ στὴ διάθεσή τους... Εἶναι μιὰ ἐκδήλωση τόσο τιμητικὴ γιὰ τὸ λαό μας ! ! !...

Ὁ Βασιληᾶς Παῦλος δὲν εἶναι ὁ ἄρχοντάς μας... Εἶναι ὁ πατέρας μας, ὁ προστάτης μας, ὁ φίλος μας, ὁ ἀδελφός μας...

Καὶ μὲ τὸ διεθνὲς κῦρος Του ἔδωσε καὶ ὑπεγράμμισε τὴν μεγάλη σημασία ποὺ ἀποδίδει ὁ ἐλεύθερος κόσμος στὸ θέμα τῶν προσφύγων τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου...

Μά, τὸ δικό μας ἀστικὸ καθεστὼς δὲν κινεῖται ποτὲ μονομερῶς, μὲ τὴν πρωτοβουλία ἑνὸς μόνον διαλεχτοῦ ἀντιπροσώπου του, σὲ κάτι τέτοιες στιγμές.... Κινητοποιεῖται ὁλόκληρο, τίθεται σὲ συναγερμό, αἴρεται σὲ ὕψη δυσθεώρητα χριστιανικῆς ἀγάπης...

Ἔτσι, Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων τῆς κομμουνιστικῆς βίας ἐτέθηκεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ σεπτὸς καὶ ἄξιος Ἱεράρχης μας Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Θεόκλητος... Ἡ Ἐκκλησία βρέθηκε, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς κοινωνικῆς μάχης...Ἡ Ἐκκλησία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπόνοιας ρίχτηκε μὲ καλωσύνη στὸν ὅμορφο αὐτὸν ἀγῶνα...

Ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Θρησκεία σ' ἕνα πανάκριβο σύμπλεγμα... Ὅπως πάντα... Ὅπως τότε μὲ τὰ κρυφὰ σχολειά, ὅπως τότε μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἀνεξαρτησίας μας... Ὅπως πάντα...

«Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...» ἦταν ἡ ἠθικὴ ρήτρα τοῦ συμβολαίου τοῦ σταυρωθέντος Θεανθρώπου πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς... Καὶ τὴν ἀγάπη αὐτή, τὴν μεγαλειώδη, τὴν ὑπέροχη, τὴν «πάντα νοῦν ὑπερέχουσα» τὴν παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία μας καὶ τὴν διεφύλαξε σὰν ἱερὴ παρακαταθήκη... Καὶ θἄναι πάντα ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἐπιδίωξίς της... Νῦν καὶ ἀεί...

Κοντὰ στὶς δυὸ ἐξέχουσες μορφὲς τοῦ Κράτους μας, κοντὰ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Θεόκλητο καὶ τὸν Βασιληᾶ Παῦλο, ὁλόκληρη ἡ Κυβέρνηση... Ἡ Κυβέρνηση τοῦ κ. Καραμανλῆ... Πλούσιος εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἔργων της... Ἀποδοτικὴ εἶναι ἡ διαχείριση τῶν κοινῶν... Ἀμέτρητα τὰ κοινωνικὰ ἐπιτεύγματα τῆς Κυβερνήσεώς μας... Ἔδωσε μάχες, ἀντιμετώπησε δεινὰ καὶ δυσκολίες, μὰ πάντοτε καὶ

παντοῦ ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον της στὸ ἀκέραιον... Ποιὸς καλόπιστος συζητητὴς μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ ἐτούτη τὴν ὅμορφη ἀλήθεια ;

Ἡ δράση της ἔχει σχέση μὲ τὸ θέμα μας... Ἡ δράση της εἶναι ἀπάντηση στὰ κομμουνιστικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ψεύδους... Τὸ ἀστικό μας καθεστὼς στερεώθηκε πιότερο καὶ ἐλαμπρύνθηκε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν της...

Σὲ συναγερμὸ λοιπὸν οἱ ἐπίσημες ἀρχές μας... Κι' ἐμεῖς ; Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ; Ἂς πράξουμε τὸ καθῆκον μας ἀπέναντι τῶν προσφύγων ἀδελφῶν μας... Ὅλοι μαζὶ ἂς βοηθήσουμε... Τὸ προσφυγικὸ ἔτος ἄρχισε...

Ναί ! Ἄρχισε στὶς 27 Ἰουνίου στὴν Αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, μέσα σ' ἕνα σεμνὸ περιβάλλον χριστιανικης ἀγάπης...

Τὴν ἔναρξη ἐκήρυξεν ὁ Βασιλεύς μας, μ' ἐτοῦτα τὰ ἐμπνευσμένα λόγια :

«Τὸ σημερινὸν σοβαρὸν διεθνὲς πρόβλημα τῶν προσφύγων, ἀνανεούμενον » διὰ τῶν συνεχῶν νέων κυμάτων τῶν συμπαθῶν καὶ δυστυχούντων αὐτῶν ἀδελφῶν » μας, δημιουργεῖ δι' ὅλους τοὺς ἐλευθέρους ἀνθρώπους ἐπιβλητικὸν καὶ ἐπεῖγον τὸ » καθῆκον ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως χριστιανικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης. » Ὁ λαός Μου ἐπέδειξε καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιδεικνύῃ ἀπέναντι τῶν προσφύγων » τὴν πατροπαράδοτον Ἑλληνικὴν φιλοξενίαν, τὴν ἀλληλεγγύην, τὸ ἔλεος, τὴν Χρι- » στιανικὴν Συνείδησιν. Εἶμαι ὅμως ἐπίσης βέβαιος ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, μὲ τὴν » διακρίνουσαν αὐτὸν ἀντίληψιν καὶ εὐθυκρισίαν, ἐκτιμᾷ καὶ τὸ ἔμμεσον μήνυμα τὸ » ὁποῖον ἐνέχει διὰ τοῦ σώφρονας τὸ ὑπάρχον πρόβλημα τῶν προσφύγων.

«Οἱ καιροὶ εἶναι χαλεποί. Οἱ θέσαντες ὡς σκοπὸν των νὰ ἀποστερήσουν τὴν » Ἀνθρωπότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν » πραγματικὴν εὐτυχίαν καὶ δίδουν ἀξίαν εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ζωήν, ἔχουν ἀπὸ » πολλοῦ κηρύξει ἀπηνῆ καὶ συνεχῆ πόλεμον ἐναντίον τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Ἡ ση- » μερινὴ εἰρηνικὴ περίοδος ἀποτελεῖ κατ' αὐτοὺς μίαν προσωρινὴν ἀναίμακτον φάσιν » τοῦ πολέμου τούτου. Ὁσάκις εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος μία χώρα » παρασυρομένη ἀπὸ εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν εἰρήνης ἔπαυσε νὰ γρηγορῇ, ἐπλήρωσε » ταχέως τὴν ἀβλεψίαν της αὐτὴν μὲ τὴν ἐλευθερίαν της ἐνίοτε δὲ καὶ μὲ αὐτὴν τὴν » ὑπόστασίν της. Εἶμαι εὐτυχής, διότι οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ ἔχουν ἀναγνωρίσει τὸν κίν- » δυνον καὶ γρηγοροῦν διὰ τὴν ἀσφάλειαν των, παρ' ὅλον ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπιτεθοῦν » πρῶτοι κατὰ τρίτων. Ἡ πίστις καὶ ἡ συμφωνία ὅλων τῶν Δημοκρατικῶν Χωρῶν εἰς » τὴν ἀμυντικὴν ταύτην τοποθέτησιν ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρότερον στοιχεῖον τοῦ δεσμοῦ » των.

«Ὁ Λαός Μου, μὲ πλήρη συνείδησιν τῆς ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν τῷ παρέχει » ἡ ἀμυντική, πλὴν πλήρης συνεργασία του μὲ τὰ Κράτη τοῦ N.A.T.O. θὰ συμβάλῃ » εἰς τὴν ἐπούλωσιν τοῦ σημερινοῦ προβλήματος τῶν προσφύγων, ὅπως πρὸ ὀλίγων » δεκαετηρίδων ἀντιμετώπισε ἐπιτυχῶς παρόμοιον πρόβλημα, ἀπείρως μεγαλυτέρου » διὰ τὴν Ἑλλάδα μεγέθους. Συγχαίρω ἀπὸ καρδίας ὅλους ὅσοι θὰ συμμετάσχουν » εἰς εἶδος, χρῆμα ἢ ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εὐγενοῦς προσπαθείας. Κηρύσσω » τὴν ἔναρξιν τοῦ Παγκοσμίου Ἔτους Προσφύγων».

Ὕστερα, σὰν ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ὑπουργὸς Προνοίας κ. Στράτος, ποὺ μὲ θαυμαστὴ ἐπιδεξιότητα ἀνέλυσε τὸ μετα-πολεμικὸ προσφυγικὸ πρόβλημα, καὶ ὁ ὁποῖος ἀνέφερε μεταξὺ ἄλλων :

«... Σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουν 135.000 πρόσφυγες, ἐκ τῶν ὁποίων » 32.000 διαβιοῦν ὑπὸ ἀθλιεστάτας συνθήκας εἰς πρόσκαιρα κέντρα ὑποδοχῆς εἰς » Ἑλλάδα, Γερμανίαν, Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν. Ἐξ αὐτῶν 15.000 ἄτομα εὑρισκόμενα » εἰς τὴν Ἑλλάδα, προστατεύονται ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τοῦ O.H.E. Εἰς τὸν » ἀριθμὸν τοῦτον δὲν ὑπάγονται οἱ Ἕλληνες πρόσφυγες ἐξ Ἀλβανίας, Κίνας, Γιου-

» γκοσλαβίας καὶ Βουλγαρίας. Ἤδη, ἀποκατεστάθησαν ἐν Ἑλλάδι 427 προσφυγι-
» καὶ οἰκογένειαι, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι μέχρι τέλους τοῦ 1960 θὰ ἔχουν ἀποκατασταθῆ
» ὁριστικῶς 1.261 οἰκογένειαι, περιλαμβάνουσαι 3.181 ἄτομα. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν
» τῶν μέχρι τοῦ 1960 προγραμμάτων, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται κατὰ 52 % ὑπὸ
» τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστείας τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ 48 % ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
» (εἰς χρῆμα καὶ ἄλλας παροχάς), θὰ ἀπομένουν πρὸς ἀποκατάστασιν περὶ τὰς
» 8.000 προσφύγων ».

Τέλος μίλησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, ὁ ὁποῖος ὑπογράμμισεν ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὄχι μονάχα μὲ συγκίνηση υἱοθετεῖ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπὲρ τῶν προσφύγων προσπάθειαν» ἀλλὰ καὶ « μετὰ πάσης προθυμίας θέτει ἑαυτὴν εἰς τὴν προγραμματισμένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ἐθνικὴν αὐτὴν προσπάθειαν». Ἐν κατακλεῖδι δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι «ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ συμβάλῃ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς εἰς τὴν προσπάθειαν ἐνισχύσεως τῶν μεταπολεμικῶν προσφύγων ».

Καὶ πάλι νύχτα... νύχτα ξελογιάστρα, ἀστρόφεγγη, προκλητική...
Καὶ πάλι γαλήνη, σιωπή, σκοτάδια, ποίηση...
Καὶ πάλι ἀπόψε βρέθηκα μονάχος στὴν καμαρούλα μου...
Ἄρχισα νὰ νυστάζω τώρα...

Μά, πρὶν πλαγιάσω, νοιώθω χρέος μου, αἰστάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ γονατίσω μπροστὰ στὸν μικρὸ Ἐσταυρωμένο τοῦ κρεβατιοῦ μου καὶ νὰ τὸν ἱκετεύσω νὰ λυτρώσῃ τοὺς σκλάβους ἀδελφούς μου ἀπ' τὴν κομμουνιστικὴ τυραννία...

Τότε ὁ φόβος ὑποχωρεῖ ἀπὸ μέσα μου... Νοιώθω δύναμη, φῶς, πίστη...
Καί, σχεδὸν φωναχτά, ψιθυρίζω :
« Γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός ».

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β'
κ. **ΠΑΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἕνα ταξίδι ποὺ ἔκανα τελευταῖα στὸ μαγευτικὸ νησὶ τῆς Ναυσικᾶς, τὴν πανέμορφη Κέρκυρα, μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ κτίριο τῆς παλαιᾶς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὴ βάσι τοῦ ὀρθόκορμου καὶ πλατύστηθου ἐνετικοῦ κάστρου, ποὺ σὰν ἀκοίμητος φρουρὸς ὀρθώνει τὸ ἀγέρωχο ἀνάστημά του ἀνάμεσα στὶς πολυόροφες γκρίζες πολυκατοικίες τῆς ὄμορφης πολιτείας.

Πόσα συναισθήματα χαρᾶς πλημμυρίζουν τὰ στήθεια ἡμῶν τῶν παλαιῶν ἀστυνομικῶν ὅταν ἀντικρύζωμε τὸ τεράστιο αὐτὸ οἰκοδόμημα μέσα στὸ ὁποῖον ἐπὶ ἕξη μῆνες ἐπεράσαμε τὶς καλλίτερες ἡμέρες τῆς ἀστυνομικῆς μας ζωῆς!

Ἡ ἐπίσκεψίς μας στὴν ἀστυνομικὴ αὐτὴ Βηθλεὲμ εἶναι μία μυσταγωγία ποὺ δημιουργεῖ νοσταλγικὰ συναισθήματα.

Μελαγχολία ὅμως ἀσυγκράτητη δοκιμάζουμε, μαζὶ καὶ ἀγανάκτησι, ὅταν βλέπουμε ὅτι τὸ ἰσχυρὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα μὲ τὰ γρανιτένια τοιχώματα, ποὺ ἀντέ-

Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ Κερκύρας, ὅπως ἦταν προτοῦ κατεδαφισθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ.

χουν στὸ πέρασμα πολλῶν ἀκόμη αἰώνων, εὑρίσκεται κατὰ τὸ ἥμισυ κατεδαφισμένο.

Δὲν γνωρίζω τὸ λόγο ποὺ τὸ οἴκημα τῆς Σχολῆς παρεχωρήθη στὴ Ναυτικὴ Διοίκησι, ἡ ὁποία μὴ ἔχουσα κανένα δεσμὸ μὲ τὴν ἱστορία τοῦ μεγάλου αὐτοῦ οἰκοδομικοῦ συγκροτήματος προέβη εἰς τὸν ἀκρωτηριασμό του. Θὰ ἦτο προτιμώτερον τὸ οἴκημα αὐτὸ νὰ ἔμενε στὰ χέρια τῆς Ἀστυνομίας. Μποροῦσε ἄνετα νὰ στεγάσῃ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι Κερκύρας καὶ ὅλας τὰς Εἰδικὰς Ὑπηρεσίας. Τώρα ὅμως εἶναι πολὺ ἀργά. Τὸ ἀνοσιούργημα ἐξετελέσθη. Ἡ Σχολή μας ποὺ πρῶτα ἐπιβλητικὴ ἐφάνταζε σὰν ἀρχόντισσα, ἀνάμεσα στὰ ἄλλα οἰκοδομικὰ συγκρο-

τήματα τῆς Κερκύρας, τώρα μετὰ τὸ φεβερὸ ἀκρωτηριασμό της, ἐμφανίζεται μπροστὰ στὰ μάτι μας ταπεινὴ καὶ ἐξουθενωμένη.

Περιδιαβάζω τὸν περίβολο τῆς Σχολῆς. Μία ὑποβλητικὴ μελαγχολία μοῦ γεμίζει τὴν ψυχὴ καὶ ἡ θύμησί μου γοργὰ πετάει στὰ χρόνια τὰ παληά, τότε ποὺ ἡ Σχολὴ γεμάτη ζωὴ καὶ δρᾶσι, ἀποτελοῦσε τὴ «μάννα» ποὺ ἔθρεψε μέσα στὴ φιλόστοργο ἀγκαλιά της μιὰ γενεὰ ὁλόκληρη ἀστυνομικῶν. Στέκομαι στὴ μέση τοῦ προαυλίου της, ποὺ τὸ κλείνει ὁλόγυρα ἕνας πελώριος χορταριασμένος μανδρότοιχος, μαυρισμένος ἀπὸ τοῦ χρόνου τὸ πέρασμα καὶ προσπαθῶ νὰ προσανατολισθῶ. Ὅλα τὰ γύρω οἰκήματα, ποὺ ἀποτελοῦσαν τοὺς βοηθητικοὺς χώρους τῆς Σχολῆς, ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ ἀμφιθεάτρου ποὺ ἐστεγάζετο τὸ πρῶτο τμῆμα, τὸ ἀπέναντι οἴκημα τοῦ δευτέρου τμήματος καὶ ἐκεῖνο τοῦ τρίτου, ποὺ ἦτο σκαρφαλωμένο στὸ φρούριο, σὰν κελλὶ ἁγιορείτικου μοναστηριοῦ, δὲν ὑπάρχουν πλέον. Οἱ βόμβες ποὺ μᾶς ἔρριξαν οἱ φίλοι μας τώρα Ἰταλοὶ στὴν ἀρχὴ τοῦ 'Αλβανικοῦ πολέμου, τὰ μετάβαλαν ὅλα εἰς σωρὸν ἐρειπίων. Μάταια προσπαθῶ νὰ βρῶ τὰ μαγερεῖα, τὰ περίφημα αὐτὰ ἐργαστήρια τοῦ ἀλησμονήτου ἐκείνου μαγείρου—τοῦ Μαρτζούκου—ποὺ μᾶς ἐσερβίριζε τὸ ὡραιότατο ριζόγαλο. Μόνον οἱ καπνισμένοι τοῖχοι τοῦ ἀπέναντι μανδρότοιχου σημειώνουν τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκοντο.

Κάθομαι σὲ ἕνα πεζούλι, ποὺ εἶναι ἀπέναντι ἀπὸ τὴν τοξοειδῆ σκάλα τῆς κεντρικῆς εἰσόδου ποὺ ἄλλοτε τὸ ἐστεφάνωνε θριαμβευτικὰ χιλιοπλόκαμο καταπράσινο ἁγιόκλημα καὶ ἀφίνω τὸ νοῦ μου νὰ γυρίσῃ στὴν ἀλησμόνητη ἐκείνη περίοδο ποὺ ἐφοιτοῦσα στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή. 'Αλήθεια τί εὐτυχισμένες ἡμέρες ἦσαν ἐκεῖνες. Ἂν σὲ ἄλλες παρόμοιες περιπτώσεις οἱ Σχολὲς ἀποτελοῦν διὰ τοὺς μαθητὰς διπλαμπαρωμένες φυλακές, διὰ τὴν 'Αστυνομικὴ Σχολὴ Κερκύρας συνέβαινε ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο. Ἡ ζωὴ ἐδῶ κυλοῦσε ἥρεμα καὶ γαλήνια μέσα σ' ἕνα χαρούμενο περιβάλλον ποὺ τὸ ἐδημιουργοῦσε ἡ γεμάτη γοητεία γῆ τοῦ ὡραίου νησιοῦ ὅπου μᾶς θάμπωνε τὰ μάτια μὲ τὴ συναρπαστικὴ ὁμορφιά του.

'Αφίνω μὲ μελάγχολη σκέψι τὴ Σχολὴ γιὰ τὴ σημερινή της κατάντια καὶ παίρνω τὸ ἀνηφορικὸ δρομάκι ποὺ ἀνεβαίνει ἀπάνω στὸν ὑψηλὸ προμαχῶνα τοῦ κάστρου. 'Απὸ τὴ κορυφὴ ἐδῶ τοῦ φρουρίου τὸ ἀγνάντεμα εἶναι ἀφάνταστα θεαματικώτατο. Παντοῦ ὁλόγυρα μας ὅπου φτάνει τὸ μάτι δὲν βλέπουμε τίποτα ἄλλο παρὰ τὴν πράσινη ἡμερότητα τοῦ Κερκυραϊκοῦ τοπίου.

Ὅλα ἐδῶ τὰ βουνά, κάμποι, θάλασσα, οὐρανὸς ἔχουν ἕνα θεῖο συνταίριασμα ὅπου ἡ ὁμορφιά, ἡ ἁρμονία καὶ ἡ γαλήνη κυριαρχοῦνε ἀπόλυτα.

Οἱ στίχοι τοῦ Κερκυραίου ποιητοῦ Μαβίλη τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἔρχονται αὐθόρμητα στὸ νοῦ μου:

Τοῦ νησιοῦ μου τὶς μύριες ὁμορφάδες
σὰν καὶ μένα κανένας δὲν ἐχάρη.

Εἶναι εὐτυχεῖς θνητοί, οἱ ἀπόγονοι τῶν Φαιάκων, ποὺ ἔχουν τὸ θεῖο προνόμιο νὰ εἶναι κάτοικοι τοῦ μαγευτικοῦ αὐτοῦ νησιοῦ, ὅπου ἡ παραμυθένια ὁμορφιά του, τοὺς γεννάει μόνιμα γλυκὰ συναισθήματα, ἔτσι ποὺ αἰσθάνονται τὴ χαρὰ σὰν ἕνα βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἀμφείας.

Στὴ πλατεῖα Κυκλοβόρου, στὸ Γκύζη.

Ἡ Ἄμφεια, ἦτο ἀρχαία Μεσσηνιακὴ πόλις κοντὰ στὰ σύνορα τῆς Λακωνίας. Ἐκεῖ κοντὰ βρισκόταν τὸ ἱερὸ τῆς Λιμνάτιδος Ἀρτέμιδος, στὸ ὁποῖον οἱ Μεσσήνιοι ἅρπαξαν τοὺς Σπαρτιᾶτες κι' ἔδωκαν ἔτσι ἀφορμὴ νὰ ἐκραγῇ ὁ Α' Μεσσηνιακὸς πόλεμος.

Ἀμφιαράου.

Διασταυροῦται μὲ τὴν ὁδὸν Κηφισσοῦ, στὸ Καπνεργοστάσιο Κολοκυνθοῦς.

Ὁ Ἀμφιάραος, ἦτο μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σεβαστὲς μορφὲς τῆς μυθολογίας. Γυιὸς τοῦ Οἰκλέως, συνεβασίλευσε στὸ Ἄργος μαζὶ μὲ τὸν συγγενῆ του Ἄδραστον, τοῦ ὁποίου τὴν ἀδελφή, Ἐριφύλη, πῆρε γιὰ γυναίκα.

Πῆρε μέρος στὴν ἐκστρατεία τῶν «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας». Τιμήθηκε ἀρκετὰ γιὰ τὴν μαντική του ἱκανότητα. Πρὸς τιμήν του ὑπῆρχον πολλὰ ἱερά, σπουδαιότερο τῶν ὁποίων ἦτο τὸ «Ἀμφιαράειον», ποὺ βρισκόταν στὴ σημερινὴ θέσι τοῦ Μαυροδήλεσι (κοντὰ στὸ Κάλαμο).

Ἀμφιδάμαντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμφικράτους 37, στὴ Γούβα.

Πῆρε τ' ὄνομα πρὸς τιμὴν πολλῶν μυθολογικῶν καὶ ἱστορικῶν προσώπων τῆς ἀρχαιότητος.

Ἀμφικλείας.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Ἀγαννίπης, στὸ Γκύζη (Ἅγ. Στυλιανός).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴ γνωστὴ κωμόπολι τῆς Λοκρίδος, τὸ Δαδί. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἡ Ἀμφίκλεια ἦτο πόλις μὲ μεγάλη ἀκμή κι' εἶχε περιφανῆ ναὸ τοῦ Διονύσου.

Ἐτυμολογικά, ἡ λέξις Ἀμφίκλεια, παράγεται ἀπὸ τὸ «ἀμφὶ» (περὶ) καὶ «κλείω», γιατὶ ἡ πόλις περιεκλείετο ἀπὸ τὸν Παρνασσὸ καὶ τὸ Καλλίδρομο. Κατ'

ἄλλην ἐκδοχὴν παράγεται ἀπὸ τὸ «ἀμφὶ» καὶ «κλέος», ποὺ σημαίνει ξακουστὴ πόλις. Ἡ ὀνομασία Δαδί, ἀνήκει στοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους. Ὕστερα ἀπὸ τὸν ἀγώνα τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ 21, τὸ Δαδί, μετωνομάσθηκε σὲ Ἀμφίκλεια.

Ἀμφικράτους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμεινίου, στὴ Γούβα.

Ὁ Ἀμφικράτης, γλύπτης ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἔζησε τὸν 5ον π.Χ. αἰώνα. Ἔργο δικό του εἶναι ἡ χάλκινη λέαινα μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα καὶ χωρὶς γλῶσσα. Τὸ γλυπτὸ αὐτό, κατὰ μιὰ ἐκδοχή, σχετίζεται μὲ τὴν ἑταίρα Λέαιναν, τὴν φίλη τοῦ Ἀριστογείτονος, ἡ ὁποία ἔκοψε τὴν γλῶσσα της, γιὰ νὰ μὴν ἀποκαλύψῃ τὰ μυστικὰ ποὺ γνώριζε γιὰ τοὺς δύο τυραννοκτόνους.

Ἀμφικτύονος.

Ἀπὸ Ἡρακλειδῶν 18, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Ὁ Ἀμφικτύων, γυιὸς τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἕλληνος, γεννάρχου τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῶν Ἀμφικτυονιῶν. (Ἀμφικτυονία, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἦτο ἡ συνένωσις διαφόρων πόλεων ἢ φύλων γειτονικῶν γιὰ θρησκευτικοὺς ἢ πολιτικοὺς λόγους).

Ἀμφιλοχίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 98, στὴ Πλ. Κυριακοῦ (Βικτωρίας).

Ἀμφιλοχία, λέγεται ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας Βάλτου τοῦ Νομοῦ Αἰτωλ)νίας. Κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἀλῆ-Πασσᾶ καὶ πῆρε τ' ὄνομα Καρβασαρᾶς (Καρβὰν-σεράϊ – σταθμὸς Καραβανίων). Κατέχει ξεχωριστῆς σημασίας συγκοινωνιακὴ θέσι, γιατὶ ἀπ' αὐτὴ διέρχεται ὁ δρόμος ποὺ συνδέει τὴν Αἰτωλ)νία καὶ τὴν Ἤπειρο.

Ἡ Ἀμφιλοχία, στὶς ἀρχὲς τοῦ Πελοπον. πολέμου, ἦτο θέατρο πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξ αἰτίας φιλονικιῶν τῶν Ἀμφιλόχων καὶ τῶν Ἀμβρακιωτῶν, σχετικὰ μὲ τὴν κατοχὴ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους. (Τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος, ἦτο πόλις ποὺ ἔκτισε ὁ Ἀργεῖος Ἀμφίλοχος, γυιὸς τοῦ Ἀμφιαράου. Ἐρείπια σώζονται σήμερα, κοντὰ στὰ χωριὰ Ἀράπης καὶ Βλύχα).

Ἀμφίονος.

Ἀπὸ Ἀγλαυριδῶν 9, στὴ Γούβα.

Ὁ Ἀμφίων, γυιὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀντιόπης, κόρης τοῦ Ἀσωποῦ, δίδυμος δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ζύθου, θεωρεῖται, κατὰ τὸν Ὅμηρο, ὡς ὁ κτίστης τῶν τειχῶν τῶν Θηβῶν. Ὁ Ἡσίοδος, θεωρεῖ τὸν Ἀμφίονα, ὡς σύζυγο τῆς Νιόβης.

Ὁ Ἀμφίων, ὑπῆρξε περίφημος ἀοιδὸς καὶ μουσικός, ὁ δὲ Ἑρμῆς τοῦ εἶχε χαρίσει λύραν. Σύμφωνα μὲ τὶς Σικυωνικὲς παραδόσεις, θεωρεῖται μαζὶ μὲ τὸν Φιλήμονα καὶ τὸν Λῖνον, ἀπὸ τοὺς πρώτους κιθαρωδούς.

Ἀμφιπόλεως.

Πάροδος Βασιλείου τοῦ Μεγάλου 70, στὸ Βοτανικό.

Ἡ Ἀμφίπολις, ὀνομαστὴ γιὰ τὸ πλοῦτο της καὶ τὴν ἀκμή της, πόλις τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ καὶ «Ἀθῆναι τῆς Μακεδονίας» καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας τῶν μενάλων της δεσμῶν μὲ τὴν Ἀθήνα. Ἦτο τὸ κέντρο ἀκτινοβολίας τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πνεύματος σ' ὁλόκληρη τὴν Μακεδονία. Ἐλάχιστα ἐρείπιά της, σώζονται σήμερα πάνω σ' ἕνα λόφο κοντὰ στὸ Νεοχώριο τοῦ Στρυμόνος.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

.....

—«Θὰ τὸ ξαναβροῦν τὸ ἀγόρι σας, Φρανσουάζ...» τῆς εἶπε μὲ μισὴ φωνή.

—«Θὰ ἔπρεπε κι' ἐγώ...».

—«Τίποτε δὲν ἔπρεπε νὰ κάνετε ἐσεῖς... Μὴν αὐτοβασανίζεσθε... Δὲν εὐθύνεσθε γιὰ τίποτε οὔτε ἐσεῖς, οὔτε οἱ ἄλλοι... Οὔτε κι' ὁ μικρὸς δραπέτης... Ὅλες οἱ πόρτες πρέπει νὰ μένουν ἀνοικτές. Αὐτὸ ὁρίζει ὁ Κανονισμός! Κι' ἂν κάποιος εἶναι ὑπεύθυνος ἐδῶ, αὐτὸς ε ἶ μ α ι ἐ γ ώ... Ἐγὼ ποὺ ἔχω φτειάξει αὐτὸν τὸν κ α ν ο ν ι σ μ ό... Ἐγὼ λοιπὸν φταίω καὶ ὄχι ἐσεῖς!..».

—«Τὸ πιὸ ἀσθενικό μου ἀγόρι!!! Τὴν πιὸ ψυχρὴ νύκτα...» μουρμούρισε μὲ σπαραγμὸ ἡ Ἀρχηγός, ἐνῷ ἔστρεφε τὸ κεφάλι της πρὸς τὴν χιονισμένη πέρα φύση...

—«Μὴν ἀνησυχῇς, Φρανσουάζ» τῆς εἶπεν ἥσυχα ἡ Μάμμυ. «Θὰ τὸ ξαναβροῦν. Θὰ τὸ ἰδῇς! Θὰ τὸ βροῦν σὲ κάποια αἴθουσα ἀναμονῆς, σ' ἕνα ζεστὸ καφενεῖο... κάπου...».

—«Ναί! Τὸ ξέρω... Θὰ τὸ ξαναβροῦν... Ἀλλὰ ποιοί; Ἐμεῖς; Ὄχι, δυστυχῶς!.. Θ ὰ τ ὸ β ρ ο ῦ ν ο ἱ χ ω ρ ο φ ύ λ α κ ε ς!!!...».

—«Δὲν ἔχουν λοιπὸν ἔλθει ἀκόμα;» ρώτησεν ἀπερίσκεπτα ὁ Ἀρχηγὸς Ρομπέρ...

—«Τοὺς ἐδώσαμε τὸ σύνθημα συναγερμοῦ σήμερα τὸ πρωῒ» ἀπάντησε κάπως μελαγχολικὰ ὁ κύριος Προβίνς, ἐνῷ προσπαθοῦσε ξανὰ ν' ἀνάψῃ τὸν ἀναπτήρα του «τοὺς ἐδώσαμε τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ ὁ Ἄσπρο Δόντι κι' ἐγὼ... Ἀλλά, νομίζω ὅτι πρέπει, νὰ κάνουμε κι' ἐμεῖς τὴν ἔρευνα μας... Τί λέτε; Πᾶμε Φρανσουάζ;».

...Σιωπηλὸς καὶ θυμωμένος ἔμοιαζε μὲ ντέντεκτιβ μυθιστορήματος... ἐνῷ τὰ μεγάλα του παπούτσια καὶ τὰ ἐλαφρὰ ἴχνη τῆς ἀρχηγοῦ σημειωνόντουσταν δίπλα - δίπλα πάνω στὸ χιόνι... στὸν ἀγωνιώδη δρόμο τῆς ἀναζητήσεως... Ἀπὸ τὸν κοιτώνα στὸν λαχανόκηπο... ὕστερα στὴν τάξη... ἀπ' ἐκεῖ στὴν αἴθουσα προβολῶν... τέλος στοῦ Κλεμανσώ...

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ εἶχε φέρει κι' ὅλας ἐκεῖ τὸ θλιβερὸ μαντᾶτο...

—«Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ μοῦ λές;» Ἐρώτησε μὲ σπασμένη φωνὴ ὁ γέρος, καὶ κάθισε βαρειά... Τὰ μουστάκια του ἔτρεμαν!...

Χωρὶς νὰ ξέρῃ γιατί, ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ πῆρε μέσα στὰ χέρια του τὸ μεγάλο χέρι τοῦ γέρου, ποὺ ἦταν σημαδεμένο μὲ φακίδες... Ἦταν ἐντελῶς παγωμένο...

—«Ἀλλά, Κλεμανσώ... Μὴν κάνῃς ἔτσι... Θὰ τὸν ξαναβροῦν!!! Κουράγιο!!!».

—«Ναί» ἀπάντησε ὁ γέρος μὲ πονεμένο σαρκασμὸ «τὸ ξέρω... Θὰ τὸν ξαναβροῦν ο ἱ χ ω ρ ο φ ύ λ α κ ε ς!!!».

Ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ τὸν κύτταξε ἀνήμπορος νὰ τονὲ βοηθήσῃ ...Ἦταν σίγουρος ὅτι ἔκλαιγε... καί, σὰν νἄπιασε τὸν Ρομπὲρ ἕνα εἶδος πανικοῦ, ἔφυγε γρήγορος, ἀναστατωμένος...

Στὸ δρόμο συνάντησε τὸν κύριο Προβὶνς καὶ τὴν Ἀρχηγό...

—«Καλημέρα, λεβεντόπαιδο» τοῦ εἶπε πολὺ φιλικὰ ὁ κύριος Προβίνς... Καὶ συνέχισε, προσποιούμενος τὸν εὔθυμο: «Ἐσὺ ἤσουν... δηλαδὴ θέλω νὰ πῶ ἐσὺ εἶσαι, ὁ καλύτερος φίλος τοῦ Ἀλμπὲρ Πώλ;..».

—«Τίνος εἴπατε;..».

—«Τοῦ Ὀλάφ...» ἀπάντησεν ἡ Ἀρχηγός, μὲ μιὰ ἐλαφρὴ ἀγωνία...

—«Νομίζω, ναί!..» εἶπε σκεφτικὸ τὸ παιδί...

—«Μήπως ἔχεις καμμιὰ ἰδέα γιὰ τοὺς λόγους τῆς δραπετεύσεως;».

—«Ὄχι!, Ὄχι!» ἐφώναξε ἀπότομα τὸ παιδί.

Ὁ κύριος Προβίνς ἔβαλε πάνω στὸν ὦμο του τὸ βαρὺ χέρι του... Καὶ εἶπε, βυθίζοντας τὸ βλέμμα του μέσα στὰ μαῦρα μάτια τοῦ παιδιοῦ, ποὺ δὲν χαμήλωναν καθόλου, μέχρις ὅτου τὰ αἰσθάνθηκε φιλικά:

—«Ποὺ λές, Ἀλλέν... Δὲν εἶμαι χωροφύλακας... Τὸ ξέρεις... Καὶ ὁ φίλος σου, πῶς νὰ σοῦ πῶ; εἶναι καὶ λιγάκι σάν... σὰν παιδί μου, ἂς ποῦμε... Λοιπόν, πρέπει νὰ μὲ βοηθήσῃς... Ἂν μποροῦμε νὰ τὸν βροῦμε πρῶτοι ἐμεῖς, πρὶν νὰ τὸν βροῦν οἱ χωροφύλακες, δὲν θὰ ἦταν ἀρά γε πιὸ καλύτερα γι' αὐτόν;.. Σκέψου... Θυμήσου...Χθὲς βράδυ, μετὰ τὸν κινηματογράφο, ὁ Ἄλμπ... ὁ Ὀλὰφ ἤθελα νὰ πῶ, δὲν σοῦ εἶπε τίποτε;..».

—«Αὐτὸς ἐδῶ δὲν ἦταν στὸν κινηματογράφο χθὲς τὸ βράδυ, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους!..» ἀπάντησεν ἡ Ἀρχηγὸς Φρανσουάζ...

—«Αὐτὸ εἶναι κακοτυχία!!!» μονολόγησεν ἀργὰ ὁ κύριος Προβίνς «μεγάλη κακοτυχία!!!» καὶ ἔρριξε τὸ τσιγάρο του στὸ ἔδαφος, ποὺ χάθηκε μέσα στὸ χιόνι...

Ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ ἀπομακρύνθηκε συλλογισμένος...

—«Κύτταξε!» τοῦ φώναξε ὁ κύριος Προβίνς ξαφνικὰ «ἂν σοῦ ἔρθῃ ἡ παραμικρὴ ἰδέα, ἔλα νὰ μὲ βρῇς...

...Μὴν ξεχνᾶς ὅτι ἐγὼ ἀ ν η σ υ χ ῶ π ι ὸ π ο λ ὺ ἀ π ὸ σ έ ν α!».

Τὸ ἀγόρι δέχτηκε αὐτὰ τὰ σκληρὰ λόγια σὰν μπάτσο...

Λίγο ἀργότερα μπῆκεν ὁ κύριος Προβίνς μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ Κλεμανσώ... Σὰν τὸν εἶδε ὁ γέρος νὰ μπαίνῃ, ἔβγαλε τὸ λερωμένο σκοῦφο του, τὸν τοποθέτησε ἐπίσημα ἐπάνω στὸ τραπέζι καὶ εἶπε μὲ φωνὴ ὑπόκωφη:

—«Ἤθελα ἀκριβῶς νὰ σᾶς δῶ, κύριε Προβίνς... Ἔχω τὴν τιμὴν νά... νὰ σᾶς ζητήσω... Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ζητήσω τήν... τὴν ἄδεια... Ἔχω, λοιπὸν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ζητήσω τήν... τὴν ἄδεια νὰ υἱοθετήσω τὸν μικρὸ Ἀλμπὲρ Πώλ... Ἔχω τὸ δικαίωμα, δὲν εἶναι ἔτσι;» ρώτησε βιαστικά...

—«Μά, βέβαια!..» μουρμούρισεν ὁ κύριος Προβίνς, «ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή, γέρο μου...».

—«Τὸ ξέρω... Ἔχετε δίκηο...» ἀπάντησε ὁ Κλεμανσώ, χαμηλώνοντας μὲ ντροπὴ τὸ κεφάλι...

Ὁ κύριος Προβίνς ἐκύτταξε μὲ συμπάθεια αὐτὰ τὰ δύο λαμπερὰ μάτια, τὰ μουστάκια, αὐτὰ ποὺ ἔτρεμαν ἀπὸ συγκίνηση, τὸ παχὺ χέρι τοὺ ἔπαιζε νευρικὰ τύμπανο ἐπάνω στὸ τραπέζι... Κύτταξε μὲ συμπάθεια αὐτὸ τὸ παιδὶ τῶν πενῆντα πέντε χρόνων, ποὺ ζητοῦσε βοήθεια...

—«Μὴν ἀνησυχῇς» εἶπε μὲ καλυσώνη «Ἔλα! Τώρα πρέπει νὰ τὸν βροῦμε... Νὰ βροῦμε τὸν γυϊόκα σου... Καὶ γρήγορα μάλιστα!!!».

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ κάποιος κτύπησε τὴν πόρτα...Ἦταν ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ ποὺ μπῆκε κατακόκκινος...

—«Ἤθελα νὰ σᾶς πῶ...». Εἶπε λαχανιασμένος, χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ... «Ἤθελα νὰ σᾶς πῶ... ὅτι... Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν χρησιμεύει σὲ τίποτε...».

—«Ποῦ ξέρεις!» παρατήρησεν ὁ κύριος Προβίνς «μπορεῖ καὶ νὰ χρησιμεύῃ... Ἄλλωστε δὲν χάνουμε καὶ τίποτα... Λέγε λοιπόν!!!..».

—«Νὰ! Ἤθελα νὰ σᾶς πῶ ὅτι χθὲς βράδυ ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ Ὀλάφ ἐπῆγε στὸν κινηματογράφο...».

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀστυφύλαξ Ρενιτάκης Κων/νος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τούς: 'Αστυν. Β' κ. Βασ. Κρῦον καὶ 'Υπαστυν. Α' κ. Κων. Κουβέλην, ἐχορηγήθη δὲ ὑλικὴ ἀμοιβὴ μετ' ἐπαίνου εἰς τοὺς 'Υπαρχ/κα Τριανταφυλλόπουλον Νικ. καὶ ἀστ/κας Φωτόπουλον Γεώργ., Γκίνην Σπυρ., Μπέλμπαν Κων., Σεργεντάκην 'Ιωσ., Ψύρραν Δημ., Καλφακάκον Δημ. καί Κουτσολιάκον Παν., διότι ὁ μὲν πρῶτος ὡς προπονητὴς—σκοπευτὴς καὶ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομικῆς Σκοπευτικῆς 'Ομάδος, ἅπαντες δὲ οἱ λοιποὶ ὡς σκοπευταὶ ταύτης, ἐπέτυχον δι' ἀόκνων καὶ φιλοτίμων προσπαθειῶν τὴν ἀνάδειξιν τῆς 'Αστυνομικῆς Σκοπευτικῆς 'Ομάδος ὡς Πρωταθληρίας 'Ελλάδος 1959.

—'Ωσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ καὶ ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν ἀρχιφύλακα Φελουκατζῆν 'Αντών., διότι, διὰ τῆς ἐπιμονῆς του καὶ διὰ συστηματικῆς καὶ προσεκτικῆς παρακολουθήσεως κλεπτρίας πορτοφολίων, ἐπέτυχε νὰ συλλάβῃ ταύτην ἐπ' αὐτοφώρῳ.

***

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ Ο.Φ.Α. ΣΤΗΝ ΕΚΑΛΗ

Τὴν 6ην τρέχοντος εἰς τὸ ἐν 'Εκάλῃ Πρεβαντόριον τοῦ «'Ομίλου Φίλων 'Αστυνομίας» 'Αθηνῶν, ἔλαβε χώραν ἡ ἐτησία χοροεσπερίς, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις, ὡς γνωστόν, διατίθενται διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν τέκνων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῷ Πρεβαντορίῳ.

'Η ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς ἦτο ἀρκούντως ἱκανοποιητική. Κατ' αὐτὴν παρέστη πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου τῆς 'Αθηναϊκῆς Κοινωνίας καὶ φίλων τῆς 'Αστυνομίας.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Τὰ διαλεκτὰ καὶ πλούσια ἀστυνομικὰ προγράμματα συνεχίζονται μὲ τὴν ἴδια πάντα θαυμαστὴ ἐπιτυχία ἀπὸ τὸν Κεντρικὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων, κάθε Τετάρτη στὶς ἑπτὰ τὸ ἀπόγευμα. Ἔτσι ἡ μία ραδιοφωνικὴ ἐπιτυχία διαδέχεται τὴν ἄλλη.

—Στὴν 'Ελληνικὴ 'Οπερέττα ἦταν ἀφιερωμένο ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα τῆς 24/6/1959, μὲ ὄμορφα περιγραφικὰ σκίτσα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Παληᾶς 'Αθήνας καὶ μὲ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ θέματα γενικωτέρου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθησαν τραγούδια τοῦ Χατζηαποστόλου, τοῦ Σακελλαρίδη, τοῦ Λάσκαρη, τοῦ Πόγγη καὶ τοῦ Δραγάτση, καὶ ἔλαβαν μέρος ἡ Ἔλσα Λάμπο καὶ ὁ Σπῦρος Κορώνης.

*

—'Η ἐκπομπὴ τῆς 1/7/1959, ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε μὲ λογοτεχνικὰ στιγμιότυπα ἀπ' τὸ δειλινὸ καὶ τὴ φύση, πλαισιωμένα ἀπὸ βελούδινη μουσικὴ ὑπόκρουση. Τὸ πρόγραμμα ἦταν ἀφιερωμένο στὸν μεγάλο ἀγώνα τῶν ἐλευθέρων Κρατῶν τῆς Δύσεως ἐναντίον τοῦ διεθνοῦς ἐγκληματικοῦ κομμουνισμοῦ, μὲ συνθήματα 'Εθνικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ περιεχομένου. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἔλαβε μέρος ὁ Πᾶνος 'Αναστασόπουλος μὲ τὸν πιανίτσα Νῖκο 'Αποστολίδη καὶ τὸ κουαρτέττο τοῦ Κώστα Πικέα, σὲ παληά, μοντέρνα καὶ δημοτικὰ τραγούδια.

*

—Στὴν ἐκπομπὴ τῆς 8/7/1959 μετεδόθη ἕνα ποικίλο ἐλαφρὸ πρόγραμμα, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν.